การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและเจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนการอ่านด้วยการฝึกใช้ความรู้เดิม โดยใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอด กับวิธีสอนอ่านตามคู่มือครู

ปริญญานิพนธ์
ของ
นฤมล เลียบสวัสดิ์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา
พฤษภาคม 2545
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและเจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนการอ่านด้วยการฝึกใช้ความรู้เดิม โดยใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอด กับวิธีสอนอ่านตามคู่มือครู

บทคัดย่อ

ของ

นฤมล เลียบสวัสดิ์

26 มิ.ย. 2545

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา

พฤษภาคม 2545

นฤมล เลียบสวัสดิ์. (2545). *การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและเจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนการอ่านด้วยการฝึกใช้ความรู้เดิม โดยใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอดกับวิธีสอนอ่านตามคู่มือครู.* ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. บังอร พานทอง, รองศาสตราจารย์อัจฉรา สุขารมณ์.

การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและเจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนอ่านด้วยการฝึกใช้ความรู้เดิมโดยใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอดกับการสอนตามคู่มือครู

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ เบญจมราชาลัย เขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร ที่เรียนวิชาการอ่าน (อ 023) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 จำนวน 70 คน โดยได้มาจากวิธีการสุ่มอย่างง่าย แล้วจับฉลากเพื่อแยกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มทดลองจำนวน 35 คน ซึ่งเป็นกลุ่มที่ได้รับการสอนอ่านด้วยการฝึกใความรู้เดิมโดยใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอด และกลุ่มควบคุม จำนวน 35 คน ซึ่งเป็นกลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู แต่ละกลุ่มใช้เวลาในการทดลองกลุ่มละ 21 คาบ คาบละ 50 นาที โดยใช้เนื้อหาเดียวกัน และดำเนินการทดลองตามการวิจัยแบบทดสอบก่อนและหลังการทดลอง

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามวัดเจตคติในการเรียนวิชาภาอังกฤษ แล้ววิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ t-test for Independent Samples และ t-test for Dependent Samples

ผลการทดลองพบว่า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยการฝึกใช้ความรู้เดิม โดยใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอด กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยการฝึกใช้ความรู้เดิม โดยใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอด กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีเจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยการฝึกใช้ความรู้เดิม โดยใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอด มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. นักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยการฝึกใช้ความรู้เดิม โดยใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอด มีเจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

6. นักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีเจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

A COMPARISON OF MATHAYOMSUKSA III STUDENTS' READING COMPREHENSION AND ATTITUDE IN LEARNING ENGLISH THROUGH SCHEMA THEORY WITH TOP LEVEL STRUCTURE TECHNIQUE AND METHOD IN THE TEACHER'S MANUAL

AN ABSTRACT

BY

NARUMON LEABSAWASDI

Presented in partial fulfillment of the requirements for the Master of Education degree

in Secondary Education at Srinakharinwirot University

May 2002

Narumon Leabsawasdi. (2002). *A Comparison of Mathayomsuksa III Students' Reading Comprehension and Attitude in Learning English through Schema Theory with Top-Level Structure Technique and Methods in Teacher's Manual.* Master thesis. M.Ed. (Secondary Education). Bangkok: Graduate school, Srinakharinworot University. Advisor Committee: Assist. Prof. Dr. Bang-on Pantong, Assoc. Prof. Atchara Sukharom.

The purpose of this study was to compare Mathayomsuksa III students' reading comprehension and attitude through schema theory with top-level structure technique and methods in the teacher's manual

The sample for this study were randomly selected from 70 Mathayomsuksa III students, during the second semester of 2000 academic year, at Nawamintrachinutit Benjamarajalai School, Bangkok, Simple Random Sampling technique was used in this experiment. They were assigned into 2 groups: the experimental group with 35 students was taught by using schema theory with top-level structure technique: whereas the control group with 35 students was taught by the methods in teacher's manual. Each group was taught with the same contents for 20 fifty-minute periods. Randomized Control-Group Pretest-Posttest design was used in the study.

The instruments used in this study were Reading Comprehension Test and the Attitude in Learning English Questionnaire. The data were statistically analyzed by t-test for independent samples and t-test for dependent samples.

The result of this study indicated that:

1. The reading comprehension between the experimental and control groups was significantly different at the .05 level.

2. The attitude in learning English between the experimental and control groups was significantly different at the .01 level.

3. The reading comprehension of the experimental group before and after the experiment was significant different at the .01 level.

4. The reading comprehension of the control group before and after the experiment was significant different at the .01 level.

5. The attitude in learning English of the experimental group before and after the experiment was significant different at the .01 level.

6. The attitude in learning English of the experimental group before and after the experiment was significant different at the .01 level.

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและเจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนการอ่านด้วยการฝึกใช้ความรู้เดิม โดยใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอดกับวิธีสอนอ่านตามคู่มือครู

ของ
นางสาวนฤมล เลียบสวัสดิ์

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร. นภาภรณ์ หะวานนท์)
วันที่ ..๗.. เดือน ..กุมภาพันธ์..... พ.ศ. 2545

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

..... ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. บังอร พานทอง)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ อัจฉรา สุขารมณ์)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุมานิน รุ่งเรืองธรรม)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(อาจารย์ อรวรรณ สัมมาพันธ์)

ประกาศคุณูประการ

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บังอร พานทอง และ รองศาสตราจารย์อัจฉรา สุขารมณ์ ที่กรุณารับเป็นคณะกรรมการในการจัดทำปริญญานิพนธ์จนทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณ ดร.พิตร ทองชั้น รองศาสตราจารย์ ดร.ดวงเดือน ศาสตรภัทร รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชช์ ดร.นพวรรณ โชติบัณฑ์ อาจารย์เตือนตา เลาสุขศรี Mrs.Jan Conland และMs. Marisa Dempsey ที่กรุณารับเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขอกราบขอบพระคุณ ผศ.สุมานิน รุ่งเรืองธรรม และอาจารย์อรวรรณ สัมมาพันธ์ ที่กรุณารับเป็นกรรมการเพิ่มเติมในการสอบปากเปล่าเกี่ยวกับปริญญานิพนธ์

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ปรียานุช ทองสม รวมทั้งคณาจารย์และนักเรียนโรงเรียนนวมินทราชินูทิศเบญจมราชาลัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งอาจารย์หมวดวิชาภาษาต่างประเทศและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2543 ที่ได้ให้ความช่วยเหลือและความร่วมมือในการทดลอง

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ ญาติพี่น้อง รวมทั้ง อาจารย์วีรยุทธ ดัวงใย และพี่น้องเอกการมัธยมศึกษาทุกคนที่ได้ช่วยเหลือผู้วิจัยทั้งทางด้านทุนทรัพย์และให้กำลังใจด้วยดีเสมอมา

คุณค่าและประโยชน์ของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณของบิดา มารดา และผู้มีพระคุณตลอดจน ครูอาจารย์ทุกท่านที่ได้วางรากฐานการศึกษาและประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้กับผู้วิจัยมาจนตราบเท่าทุกวันนี้

นฤมล เลียบสวัสดิ์

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมาย	3
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	3
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	3
	นิยามศัพท์เฉพาะ	4
	สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า	7
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
	เอกสารเกี่ยวกับการอ่านและความเข้าใจในการอ่าน	8
	เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับทฤษฎีความรู้เดิม	17
	เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับปรัชญาการสอนภาษาแบบเน้นพื้นฐานประสบการณ์	22
	เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับโครงสร้างระดับยอด	27
	เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับเจตคติ	38
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	43
	การกำหนดกลุ่มประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	43
	การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	43
	แบบแผนการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล	46
	การวิเคราะห์ข้อมูล	47
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	48
4	การวิเคราะห์ข้อมูล	52
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	52
	การวิเคราะห์ข้อมูล	53
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	53
5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	56
	ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า	56
	สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	56
	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	56
	การวิเคราะห์ข้อมูล	57
	สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	57
	อภิปรายผล	58
	ข้อเสนอแนะ	61

บทที่		หน้า
	บรรณานุกรม	63
	ภาคผนวก	70
	ภาคผนวก ก	71
	ภาคผนวก ข	108
	ประวัติย่อของผู้วิจัย	115

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	แบบแผนการทดลอง.....	48
2	ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	54
3	ผลการเปรียบเทียบเจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	54
4	ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทอลอง ก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง	54
5	ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง	55
6	ผลการเปรียบเทียบเจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทอลอง ก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง	55
7	ผลการเปรียบเทียบเจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง	56
8	แสดงผลต่างของคะแนนจากแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการ ทดลอง	109
9	แสดงผลต่างของคะแนนจากแบบสอบถามวัดเจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการ ทดลอง	112

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ		หน้า
1	แสดงการบูรณาการทักษะในการอ่านเข้าด้วยกัน.....	20

บทที่ 1
บทนำ

ภูมิหลัง

ในโลกยุคข้อมูลข่าวสารไร้พรมแดน ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีทำให้ทุกสิ่งทุกอย่างเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว และมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ข้อมูลข่าวสารต่างๆ จึงมีการนำเสนอในหลายรูปแบบ การศึกษาหาข้อมูลด้วยตนเองในสาขาวิชาต่างๆ ทำได้ง่ายขึ้น แต่การแสวงหาความรู้ที่สะดวก และถูกต้องแม่นยำที่สุด คือ การอ่าน ผู้อ่านจะอ่านเวลาใดก็ได้ ทั้งยังสามารถไตร่ตรอง ตรวจสอบ ทบทวน คัดเลือก และเปรียบเทียบสิ่งต่างๆที่อ่านได้ ผู้ที่อ่านมาก ก็จะมีความรู้กว้างขวาง การอ่านมีบทบาทสำคัญในการดำเนินชีวิต การอ่านจะแทรกอยู่ในทุกกิจกรรม ทุกเวลา และทุกสถานที่ การอ่านช่วยให้คนเรียนรู้วิชาการต่างๆในหลายแง่มุม หลายสาขา ช่วยให้คนได้ศึกษาหาความรู้ได้ตลอดชีวิต ดังที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2542) ได้ตั้งจุดมุ่งหมายในการจัดการศึกษา คือเพื่อปลูกฝังความใฝ่รู้และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง และจัดการศึกษาตลอดชีวิตแก่ประชาชน เนื่องจากการที่จะให้คนใฝ่รู้ได้นั้น ต้องฝึกให้รักการอ่านเสียก่อน คนที่มีความสามารถในการอ่านดีจึงมีโอกาสแสวงหาความรู้ ความเจริญก้าวหน้าในอาชีพ ได้มากกว่าคนที่มีความสามารถในการอ่านน้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการอ่านภาษาอังกฤษนั้นมีความสำคัญมาก เพราะข้อมูลความรู้ใหม่ๆ มักได้รับการถ่ายทอดเป็นภาษาอังกฤษ ซึ่งนับเป็นภาษาสากลภาษาหนึ่ง ที่คนเกือบทั่วโลกใช้กันอย่างแพร่หลาย เพื่อเป็นสื่อกลางในการสื่อความหมาย ทั้งยังเป็นภาษาที่ใช้มากที่สุดในการบันทึกข้อมูลข่าวสาร ในการเผยแพร่ความรู้ ข่าวสารต่างๆ ดังนั้นผู้ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษได้ดีก็จะเข้าถึงวิทยาการต่างๆ ได้อย่างกว้างขวางและรวดเร็ว สามารถปรับตัวได้ทันกับกระแสการเปลี่ยนแปลง และดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมโลกได้อย่างมีความสุข ทันต่อเหตุการณ์ ทั้งยังสามารถติดต่อ สื่อสารได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมและครบถ้วนด้วยความเข้าใจอันดี (กรมวิชาการ. 2539 : 1) ดังนั้นการพัฒนาให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษจึงเป็นเรื่องจำเป็นอย่างยิ่ง

จากการประเมินคุณภาพการศึกษา (กรมวิชาการ. 2538) พบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยอยู่ในเกณฑ์ที่ต้องปรับปรุง ทั้งนี้อาจเกิดจากปัจจัยหลายประการ สื่อที่ใช้ในการสอนเป็นสิ่งหนึ่งที่มีความสำคัญ ที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของผู้เรียนได้ อีกสาเหตุหนึ่งเกิดจากวิธีการสอนอ่านของครูผู้สอนซึ่งมักจะมุ่งเน้นให้ผู้เรียนแปลความหมายจากคำศัพท์ มากกว่าที่จะสอนทักษะหรือกลวิธีในการอ่านให้แก่ผู้เรียน ดังนั้นเมื่อผู้เรียนทราบความหมายของศัพท์บางคำแล้วก็จะไม่สามารถแปลหรือจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้เลย จึงทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย และมีเจตคติที่ไม่ดีต่อการอ่าน ทั้งยังไม่เห็นความสำคัญของการอ่านเพราะไม่สามารถนำไปใช้อ่านสิ่งต่างๆที่ใช้ในชีวิตจริงได้ เพราะข้อความต่างๆที่นักเรียนพบเห็นในชีวิตประจำวันนั้น มีคำศัพท์ เรื่องราว ที่มากมายและมีความหลากหลาย แตกต่างกันไปตามสถานการณ์ เรื่องราว และเนื้อหา ของเนื้อความนั้นๆ การสอนอ่านโดยการสอนแบบแยกย่อยประโยคออกเป็นส่วนๆ จึงทำให้ผู้เรียนไม่สามารถนำความรู้และทักษะจากการเรียนไปใช้ในสถานการณ์จริงได้ ดังนั้นในการสอนอ่านครูจึงควรสอนวิธีการอ่านเพื่อให้ผู้เรียนรู้จักใช้กลวิธีในการอ่าน มีวิธีการเดาความหมายของคำศัพท์ ฝึกการจับใจความสำคัญ โดยการอ่านจากเนื้อความทั้งหมด โดยไม่แยกเนื้อความออกเป็นส่วนๆ หรือพิจารณาทีละคำ ทีละวลี การสอนเช่นนี้ก็เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำประสบการณ์ และวิธีการอ่านต่างๆที่เรียน ไปใช้ในการอ่านเนื้อความอื่นๆ ที่พบเห็นในชีวิตประจำวันได้

ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนภาษาควรมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาจากองค์รวม ไม่แบ่งแยกเนื้อความออกเป็นจุดย่อยๆ (Goodman. 1976) โดยเฉพาะการอ่านและการเขียนซึ่งเป็นทักษะที่ต้องฝึกควบคู่กันไปไม่สามารถแยกออกจากกันได้ และตามแนวการสอนภาษาแบบเน้นพื้นฐานประสบการณ์ (Whole Language Approach)ยังเน้นให้ผู้เรียนได้อ่านจากสื่อที่มีความหมาย และเป็นสิ่งที่อยู่ในความสนใจของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถดึงเอาประสบการณ์

เดิมของตนเองเข้ามาใช้ในการอ่าน เพื่อช่วยในการจับใจความสำคัญของเรื่องให้เป็นไปได้อย่างรวดเร็ว เพราะเป็นเรื่องที่อยู่ในความสนใจ หรือเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมรอบตัว และวิถีชีวิตของผู้เรียนเอง ผู้เรียนจะสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ รวมทั้งผู้เรียนสามารถนำประสบการณ์เดิมที่มีอยู่มาช่วยในการวิเคราะห์การอ่าน และจะทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านได้อย่างรวดเร็วและถูกต้อง (Ryder and Graves. 1996; เสาวลักษณ์ รัตนวิชช์. 2531) เมื่ออ่านและทำความเข้าใจเรื่องได้อย่างรวดเร็ว รวมทั้งเนื้อเรื่องก็เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับประสบการณ์และนำไปใช้ได้ในชีวิตประจำวัน ก็จะทำให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการอ่านไปด้วย นอกจากนี้เรื่องที่อ่านยังต้องทันต่อเหตุการณ์ เพื่อให้ผู้เรียนได้เพิ่มพูนความรู้ และนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปบูรณาการเข้ากับการเรียนวิชาต่าง ๆ ได้ ตามที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2542) ได้กำหนดแนวการจัดการศึกษาไว้ว่าควรจัดกิจกรรมให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้ รวมทั้งรู้จักบูรณาการความรู้ต่าง ๆมาใช้ให้เหมาะสม รวมทั้งการเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ในการอ่าน จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถอ่านจับใจความได้มีประสิทธิภาพและรวดเร็วยิ่งขึ้น

จากเหตุผลดังกล่าวจะเห็นได้ว่าประสบการณ์เดิม หรือ Schema ของผู้อ่านมีความสำคัญต่อการสร้างความเข้าใจในการอ่านมาก เนื่องจากในการทำความเข้าใจกับเนื้อเรื่องที่อ่านนั้น ต้องอาศัยความรู้เดิมผู้อ่านมาปฏิสัมพันธ์กับเนื้อเรื่อง (Correll and Eisterhold. 1987 : 218) ความเข้าใจในการอ่านจะเกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่นั้น ขึ้นอยู่กับความสามารถในการประยุกต์ ปรับ และเชื่อมโยงเนื้อหาของเรื่องที่อ่านเข้ากับความรู้เดิมที่ผู้อ่านมีอยู่ ไม่ว่าจะเป็นความรู้รอบตัว ความรู้ในด้านโครงสร้างของภาษา และความรู้ในเรื่องของการตีความและแปลความหมาย ของตัวผู้เรียนเอง หากผู้เรียนได้รับการฝึกการนำความรู้เดิมมาใช้ เพื่อให้มีการเชื่อมโยงข้อมูลที่ดี จะทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความ และเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านได้ง่ายขึ้น

นอกจากนี้ในการจัดการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษ ครูควรสอนให้ผู้เรียนรู้จักกลวิธีในการอ่านและการจับใจความสำคัญของเรื่อง รวมทั้งสร้างประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้รู้จักแนวการเขียนแรูปแบบต่าง ๆ เพื่อจะช่วยให้ผู้เรียนมีแนวทางในการจับใจความ วิธีการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการจับใจความที่ดีวิธีหนึ่งคือ การสอนอ่านโดยใช้โครงสร้างระดับยอด (Top-Level Structure) ซึ่งเป็นวิธีสอนที่ครูสามารถใช้สร้างประสบการณ์ด้านการอ่านให้แก่ผู้เรียน เป็นการสอนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ลักษณะและรูปแบบของการเขียน ซึ่งจะช่วยพัฒนาการอ่านและการจับใจความได้ง่ายและรวดเร็วขึ้น การฝึกให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ และเข้าใจวิธีการและแผนการเขียนของผู้เขียน ว่าผู้เขียนต้องการจะสื่อความหมายเรื่องอะไร มีวิธีการดำเนินเรื่องอย่างไร หากผู้เรียนสามารถเข้าใจการวางแผนการเขียน หรือวิธีการเขียนของผู้เขียนในแต่ละเรื่องได้ จะทำให้ผู้เรียนมีแนวทางในการจับใจความสำคัญ และรายละเอียดของเรื่องที่อ่านได้ดียิ่งขึ้น สิ่งเหล่านี้ผู้เรียนจะได้นำไปใช้เป็นแนวทางเพื่อให้สามารถอ่านจับใจความสำคัญ และรายละเอียดต่าง ๆ ของเรื่องที่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งยังสามารถจดจำเรื่องราวสำคัญของเรื่องที่อ่านได้เป็นอย่างดี สามารถช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจแผนการเขียน และทราบจุดมุ่งหมายในการเขียนของผู้เขียนได้เป็นอย่างดี เมื่อนำมาใช้เสริมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านได้ดียิ่งขึ้น

และนอกจากการสอนของครูแล้วเจตคติของผู้เรียนที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษก็เป็นสิ่งสำคัญอีกสิ่งหนึ่งที่ไม่ควรมองข้าม เพราะเป็นสิ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น และในทางกลับกันเมื่อผู้เรียนสามารถทำความเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านได้ สามารถจับใจความสำคัญของเรื่องได้ ก็จะทำให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ต่อวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้นด้วยเช่นกัน ดังนั้นการจะสร้างเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ ทำให้ผู้เรียนรักภาษาอังกฤษได้นั้น ผู้สอนต้องสอนให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในกานอ่าน คือสามารถเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านได้ มีทักษะในการอ่านที่ดี คือสามารถนำวิธีการอ่านที่ครูสอนไปใช้ในการอ่านเนื้อความอื่น ๆในชีวิตประจำวันได้ สิ่งเหล่านี้จะเป็นการเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีเจตคติต่อการเรียนที่ดีขึ้น

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นนี้ ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะทำการศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน และเจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านจากการฝึกใช้ความรู้เดิม โดยใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอด และนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านจากการฝึกใช้ความรู้เดิม โดยใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอดกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู
2. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านจากการฝึกใช้ความรู้เดิม โดยใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอด กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู
3. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านจากการฝึกใช้ความรู้เดิม โดยใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอดก่อนและหลังการทดลอง
4. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูก่อนและหลังการทดลอง
5. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านจากการฝึกใช้ความรู้เดิม โดยใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอด ก่อนและหลังการทดลอง
6. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลอง

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้อง ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้มีความสามารถในการใช้กลวิธีและกระบวนการเรียนรู้ ตามแนวทางในการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 รวมทั้งเป็นแนวทางให้ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างตรงตามจุดมุ่งหมาย

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากร ศึกษาจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ เบญจมราชาลัย เขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร จำนวน 8 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 320 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ เบญจมราชาลัย เขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร ที่ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม โดยวิธีการจับสลากเลือกกลุ่มตัวอย่างจำนวน 2 ห้องเรียน จากประชากรทั้งหมด 8 ห้องเรียน จำนวนนักเรียนห้องละ 35 คน รวมทั้งสิ้น 70 คน แล้วทำการสุ่มอีกครั้งโดยการจับสลากเพื่อแบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ดังนี้

1. กลุ่มทดลองจะได้รับการสอนอ่านด้วยการฝึกใช้ความรู้เดิม โดยใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอด
2. กลุ่มควบคุมจะได้รับการสอนตามคู่มือครู

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ วิธีการสอน มี 2 วิธีดังนี้
   1.1 การสอนอ่านด้วยการฝึกใช้ความรู้เดิม โดยใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอด
   1.2 การสอนตามคู่มือครู
2. ตัวแปรตาม ได้แก่
   2.1 ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ
   2.2 เจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

นิยามศัพท์เฉพาะ

ทฤษฎีโครงสร้างความรู้เดิม (Schema Theory)

หมายถึง ทฤษฎีที่ชี้ให้เห็นความสำคัญของความรู้เดิม โดยอิงทฤษฎีทางภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยาเป็นลักษณะของการบันทึกความรู้ไว้ในส่วนความจำของสมอง อย่างเป็นลำดับขั้น และเกี่ยวโยงซึ่งกันและกัน ทฤษฎีความรู้เดิมนี้มีแนวคิดว่าหากผู้อ่านมีความรู้ทางภาษา และความรู้ทั่วไป และในขณะที่อ่านความรู้เหล่านี้จะถูกกระตุ้นให้ทำงานโดยกระบวนการของสมอง ผู้อ่านจะใช้ความรู้เดิมที่มีอยู่มาช่วยในการทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน เพราะเนื้อความต่างๆ ที่อ่านนั้นเป็นเพียงส่วนของข้อมูลที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อสารเท่านั้น ผู้อ่านต้องสร้าง แปล และตีความหมายของเนื้อเรื่องเอง ซึ่งในกระบวนการนี้ต้องอาศัยหลักในการนำสิ่งที่อ่านมาพิจารณา คิดทบทวนกับความรู้เดิม และการนำความรู้เดิมมาใช้ให้เหมาะเจาะสอดคล้องกับข้อมูลใหม่ด้วย ซึ่งไรเดอร์ และ เกรฟส์ (Ryder and Graves. 1998: 63-97) ได้แจกแจงขั้นตอนในการฝึกใช้ความรู้เดิมไว้ดังนี้

1. รวบรวมความคิด ในขั้นตอนนี้ครูจะกระตุ้นให้ผู้เรียนระลึกถึงสิ่งที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่กำลังจะเรียนในด้านต่างๆ
2. จัดเรียบเรียงความหมาย เป็นขั้นตอนฝึกให้ผู้เรียนรู้จักรวบรวมและเรียงลำดับความคิดตามความสำคัญ รู้จักนำข้อมูลที่มีอยู่มาเชื่อมโยงให้เข้าด้วยกัน
3. การกลั่นกรองและให้รายละเอียด ขั้นนี้เป็นการขยายและเพิ่มเติมรายละเอียดจากความรู้ของผู้เรียนให้มากขึ้น เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมในการนำไปใช้ต่อไป

การสอนอ่านโดยใช้โครงสร้างระดับยอด

หมายถึง การจัดขั้นตอนการสอนด้วยโครงสร้างระดับยอดตามแนวของ เสาวลักษณ์ รัตนวิชช์ (1987) ซึ่งจะเน้นให้ผู้เรียนเข้าใจแผนการเขียนของผู้เขียน ที่จะจัดการเขียนเพื่อสื่อความหมายของเรื่องที่เขียนให้กับผู้อ่านได้ดียิ่งขึ้น ถ้าสามารถเข้าใจแผนการเขียนของผู้เขียนในแต่ละเรื่องได้ เพราะจะทำให้การอ่านมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอนว่าผู้เขียนกำลังจะบอกอะไรแก่ผู้อ่าน และใจความสำคัญคืออะไร ผู้อ่านย่อมอ่านได้แม่นยำขึ้น ทั้งในการจับใจความสำคัญ และการหารายละเอียดของเรื่อง โดยที่ผู้อ่านจะสามารถนำความรู้เดิม (Schema) เข้ามาช่วยได้ นอกจากนี้ยังช่วยให้จำเรื่องที่อ่านได้นาน สามารถวิเคราะห์ วิจารณ์เรื่องที่อ่านได้ และช่วยให้เขียนเรื่องได้ดีขึ้นด้วย ขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการสอนอ่านโดยใช้โครงสร้างระดับยอดมีดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นให้รูปแบบ

1.1ให้ผู้เรียนรู้จักโครงสร้างระดับยอดทั้ง 4 ชนิด ได้แก่ การบอกรายละเอียดของเรื่อง ปัญหาและการแก้ไข เหตุและผล และการเปรียบเทียบ

1.2 สอนโครงสร้างที่มีลักษณะเป็นข้อเขียนเชิงบรรยาย ให้รายละเอียดก่อนโดยใช้แผน่ผังแสดงเนื้อหาของโครงสร้างระดับยอดแต่ละชนิด โดยแสดงเฉพาะเนื้อหาที่เป็นใจความหลัก และรายละเอียดสำคัญของเรื่อง

1.3 ให้แบบฝึกหัดที่เป็นข้อความสมบูรณ์ของข้อเขียนทั้งหมด จากเรื่องที่แสดงไว้ในแผนผังแสดงเนื้อหา ชี้ให้เห็นคำที่เป็นกุญแจสำคัญที่สังเกตุได้เพื่อช่วยในการทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน

ขั้นที่ 2 ขั้นฝึก

2.1 ให้นักเรียนช่วยกันเรียบเรียงเนื้อหาจากแผนผังโดยการอ่าน แล้วเขียนบันทึกเรื่องราวที่อ่าน ซึ่งในขั้นนี้นักเรียนยังไม่ได้อ่านข้อความทั้งหมดอย่างละเอียด จากนั้นให้นักเรียนเปรียบเทียบสิ่งที่นักเรียนช่วยกันเขียน กับข้อความทั้งหมดในแผนผังและจากข้อความที่สมบูรณ์

2.2 ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่มีแผนผังแสดงไว้ โดยให้นักเรียนเติมใจความสำคัญจากเนื้อเรื่องที่อ่าน และเติมรายละเอียดที่กำหนดไว้ในช่องว่างที่เว้นไว้ในแผนผังแสดงเนื้อหา

ขั้นที่ 3 ขั้นนำไปใช้

3.1 ให้นักเรียนอ่านข้อความทั้งหมดเป็นการทบทวนโครงสร้างระดับยอดทั้ง 4 ชนิด โดยให้นักเรียนระบุชนิดของโครงสร้างระดับยอด จากข้อความที่มีโครงสร้างระดับยอดชนิดต่างๆ ว่าในแต่ละอนุเฉท มีโครงสร้างระดับยอดชนิดใดบ้าง

3.2 ให้นักเรียนอ่านข้อความในอนุเฉท แล้วเติมข้อความ รายละเอียด หรือตอบคำถามลงในแบบฝึกหัดที่กำหนดให้

การสอนอ่านด้วยการฝึกใช้ความรู้เดิม โดยใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอด

หมายถึง การสอนอ่านซึ่งเป็นการสอนที่พยามดึงความรู้เดิมของผู้เรียน ทั้งในด้านการใช้ภาษา ความรู้รอบตัว และประสบการณ์จากชีวิตประจำวัน มาช่วยในการทำความเข้าใจในการอ่านเนื้อเรื่องที่จะเรียนต่อไปได้ โดยใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอดมาเป็นกลวิธีที่ช่วยเสริมในการอ่านจับใจความสำคัญ และการหารายละเอียดของเนื้อเรื่อง โดยจะสอนเกี่ยวกับลักษณะโครงสร้างระดับยอดทั้ง 4 แบบ และให้ผู้เรียนได้รู้คำไข (Key Word) ของโครงสร้างระดับยอดชนิดต่างๆ พร้อมกับยกตัวอย่างบทอ่านแต่ละชนิดให้กับนักเรียน แล้วจึงดำเนินการสอนตามขั้นตอนการฝึกใช้ความรู้เดิมของไรเดอร์ และ เกรฟส์ (Ryder and Graves. 1998: 63-97) โดยผู้วิจัยได้ประยุกต์ขั้นตอนการสอนเพื่อให้สอดคล้องกับโครงสร้างของสร้างระดับยอด โดยมีขั้นตอนการสอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 รวบรวมความคิด เป็นการตรวจสอบความรู้เดิมของผู้เรียน เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนได้นำความรู้เดิมที่ตนเองมีอยู่มาทบทวน เพื่อทำความเข้าใจให้เป็นไปในแนวทางเดียวกันโดยมีขั้นตอนในการฝึกดังนี้

1.1 ตรวจสอบพื้นความรู้ของผู้เรียนว่ามีความรู้อะไรบ้างที่เกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่องที่กำลังจะอ่าน โดยการที่ครูซักถาม หรือให้นักเรียนช่วยกันอภิปราย เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนดึงความรู้เดิม ความรู้รอบตัว และประสบการณ์ที่มีออกมาใช้ โดยครูเขียนหัวข้อเรื่อง หรือชื่อเรื่องที่จะอ่านไว้บนกระดาน ให้ผู้เรียนช่วยกันคิด อภิปรายร่วมกันว่า เมื่อเห็นคำนี้แล้วนักเรียนนึกถึงอะไรเป็นสิ่งแรก แล้วเขียนคำตอบของผู้เรียนลงบนกระดาน หลังจากผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นและเสนอความคิดที่ซึ่งเป็นความรู้เดิมที่ผู้เรียนมีอยู่ออกมาแล้ว ความคิดเหล่านั้นอาจมีความสอดคล้องหรือแตกต่างกัน เพื่อให้เกิดความเกี่ยวเนื่องและสัมพันธ์กันของข้อมูลที่มีอยู่นั้น ครูและผู้เรียนช่วยกันจัดประเภท หรือเรียบเรียงข้อมูล โดยเขียนแผนผังความหมายของข้อมูลต่างๆที่เกี่ยวกับหัวข้อหรือชื่อเรื่องที่ครูกำหนดให้

1.2 ขยายขอบเขตความรู้ของผู้เรียน โดยครูเล่าเรื่องที่เป็นเกร็ดเล็กๆ น้อยๆ เพิ่มเติมข้อมูลให้แก่ผู้เรียน หรือกล่าวถึงบางสิ่งบางอย่างที่มีความเกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะอ่าน เป็นการเสริมสร้างพื้นความรู้ให้แก่ผู้เรียนช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องที่จะอ่านได้ดีขึ้น การเชื่อมโยงข้อมูลใหม่กับความรู้เดิม โดยครูใช้วิธีถามคำถาม เพื่อให้ผู้เรียนได้คิด เปรียบเทียบความเหมือน ความแตกต่าง ของข้อมูล แล้วเชื่อมโยงข้อมูลใหม่กับพื้นฐานความรู้เดิมที่มีอยู่ รวมทั้งทบทวนชนิดและรูปแบบของโครงสร้างระดับยอดที่เรียนมาแล้ว เพื่อให้ผู้เรียนจะได้นำไปใช้ในการอ่านจับใจความต่อไป

ขั้นที่ 2 จัดเรียบเรียงความหมาย ในขั้นตอนนี้ผู้เรียนซึ่งได้ฝึกใช้โครงสร้างระดับยอดในขั้นการให้รูปแบบมาแล้ว จะได้ฝึกใช้โครงสร้างระดับยอดในขั้นต่อไป ดังนี้

2.1 ผู้เรียนอ่านเนื้อเรื่องอย่างคร่าวๆ ว่าเรื่องที่อ่านเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร มีรายละเอียดอย่างไร และหาว่าเนื้อเรื่องที่อ่านนั้นเป็นโครงสร้างระดับยอดชนิดใด ซึ่งในขั้นนี้นั้นผู้เรียนต้องนำความรู้เดิมทั้งในด้านความรู้เกี่ยวกับรูปแบบของภาษา และความรู้ในด้านเนื้อหามาเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ที่กำลังอ่าน หลังจากนั้นให้ผู้เรียนอภิปรายร่วมกันเพื่อเสนอความคิดเห็นว่า เนื้อเรื่องที่อ่านมีลักษณะโครงสร้างระดับยอดแบบใด แล้วช่วยกันสร้างแผนผังโครงสร้างระดับยอด

2.2 ผู้เรียนอ่านเนื้อเรื่องอีกครั้ง เพื่อหาจุดสำคัญของเรื่องว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร มีรายละเอียดอย่างไร หลังจากนั้นผู้เรียนและครูอภิปรายร่วมกัน เพื่อสรุปว่าใจความสำคัญของเรื่องคืออะไร หลังจากนั้นผู้เรียนช่วยกันบันทึกข้อมูลลงในแผนภูมิโยงเรื่องที่ช่วยกันสร้างขึ้น แล้วอภิปรายร่วมกันอีกครั้งเพื่อปรับปรุง แก้ไข ข้อมูลที่บันทึกไว้ ให้ถูกต้อง

ขั้นที่ 3 กลั่นกรองและให้รายละเอียด เป็นขั้นสรุปเนื้อหาต่างๆ ที่เรียนมาแล้ว โดยผู้เรียนต้องบูรณาการข้อมูลใหม่และความรู้เดิมเข้าด้วยกัน โดยให้ผู้เรียนทบทวน และสรุปเนื้อเรื่องโดยการทำกิจกรรมต่างๆ เช่น การตอบคำถาม เรียงลำดับเหตุการณ์ กรอกรายละเอียด แสดงความคิดเห็น วิเคราะห์ วิจารณ์ หรือเขียนสรุปสั้นๆ โดยใช้สำนวนของผู้เรียนเอง

การสอนอ่านตามคู่มือครู

หมายถึง การสอนตามแนวการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา โดยมีลำดับขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 สร้างความสนใจ โดยการสนทนาถึงสถานการณ์ต่างๆ เพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจในบทเรียน เป็นการสร้างแรงจูงใจ นำนักเรียนเข้าสู่บทเรียน

ขั้นที่ 2 แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนทราบ ว่าเมื่อผู้เรียนเรียนจบขั้นตอนในเนื้อหาแล้ว ผู้เรียนสามารถอ่านเรื่อง เข้าใจความหมายของเรื่อง ตลอดจนใช้ภาษาสำหรับการเขียนได้อย่างถูกต้อง

ขั้นที่ 3 ทบทวนประสบการณ์เดิมโดยใช้คำถาม วัสดุอุปกรณ์ต่างๆ เป็นการทบทวนเรื่อง ลำดับเรื่องสำนวน และโครงสร้างไวยากรณ์ที่ผู้เรียนได้อ่านไปแล้ว

ขั้นที่ 4 เสนอบทเรียนใหม่ โดยครูอ่านเนื้อเรื่องให้นักเรียนฟัง นักเรียนอ่านตาม ครูอธิบายความหมายศัพท์ สำนวน และโครงสร้างไวยากรณ์ต่างๆ

ขั้นที่ 5 ให้แนวการเรียนรู้ โดยแนะให้นักเรียนทำกิจกรรมด้วยตนเอง เช่นแนะนำวิธีทำกิจกรรม แนะนำแหล่งค้นคว้า โดยการใช้คำถามเป็นการนำทาง หรือให้แนวไปคิดเอง

ขั้นที่ 6 ลงมือปฏิบัติ ให้นักเรียนอ่านเรื่องด้วยตนเอง และทำแบบฝึกหัด ตลอดจนกิจกรรมตามจุดประสงค์ที่วางไว้

ขั้นที่ 7 แจ้งผลการปฏิบัติ โดยครูตรวจแก้ไขข้อบกพร่องในการทำแบบฝึกหัดของนักเรียน ให้คำชมเชยเมื่อผู้เรียนทำแบบฝึกหัดถูกต้อง แก้ไขเมื่อผู้เรียนทำผิด และอธิบายเพิ่มเติม

ขั้นที่ 8 ประเมินผลการเรียนรู้ โดยการสังเกตการอ่านและการตอบคำถาม จากแบบฝึกหัดของนักเรียน

ขั้นที่ 9 เสริมความแม่นยำ และถ่ายโยงการเรียนรู้ เป็นการสรุป ย้ำ ทวน บทเรียน ให้นักเรียนมีความรู้ ความจำที่แม่นยำ โดยให้ทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติม

ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

หมายถึง การเข้าใจความหมายของคำ วลี ประโยค ความสามารถในการจับใจความสำคัญ สามารถบอกรายละเอียดของเรื่องได้ เรียงลำดับเหตุการณ์ในเรื่องได้ คาดการณ์เหตุการณ์ที่ไม่ได้บ่งบอกอย่างชัดเจนในเรื่องได้ สามารถตีความและสรุปความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ ซึ่งวัดได้จากคะแนนที่นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ

เจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

หมายถึง ความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบของนักเรียนที่มีต่อการอ่านภาษาอังกฤษ รวมถึงความคิดเห็นต่อกิจกรรมต่าง ๆในวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งวัดได้จากคะแนนการทำแบบสอบถามวัดเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ ตามมาตราวัดของลิเคิร์ท (Likert Scale)

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยการฝึกใช้ความรู้เดิม โดยใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอด และนักเรียนที่ได้รับการสอนการสอนตามคู่มือครู มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

2. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยการฝึกใช้ความรู้เดิม โดยใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอด และนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู เจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

3. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยการฝึกใช้ความรู้เดิม โดยใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอด มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ก่อนการทดลองและหลังการทดลองแตกต่างกัน

4. นักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ก่อนการทดลองและหลังการทดลองแตกต่างกัน

5. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยการฝึกใช้ความรู้เดิม โดยใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอด มีเจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ก่อนการทดลองและหลังการทดลองแตกต่างกัน

6. นักเรียนที่ได้รับการสอนตาคู่มือครู มีเจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ก่อนการทดลองและหลังการทดลองแตกต่างกัน

บทที่ 2
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดต่างๆ จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ โดยมีรายละเอียดต่างๆ ดังนี้

1. เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการอ่านและความเข้าใจในการอ่าน
2. เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับทฤษฎีความรู้เดิม
3. เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับปรัชญาการสอนภาษาแบบเน้นพื้นฐานประสบการณ์
4. เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับโครงสร้างระดับยอด
5. เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับเจตคติ

1. เอกสารเกี่ยวกับการอ่านและความเข้าใจในการอ่าน

การอ่านนับเป็นเครื่องมือสำคัญในการเสาะแสวงหาความรู้เพื่อปรับปรุงตนเอง ในการนำเอาข้อมูลของสิ่งที่อ่านมาใช้ประโยชน์ในการแก้ปัญหา และปรับตัวให้อยู่ในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว และก้าวทันวิวัฒนาการทางเทคโนโลยีใหม่ๆ อยู่เสมอ ดังนั้นการอ่านจึงมีความสำคัญมากในชีวิตประจำวันของผู้ที่ใฝ่ใจศึกษาหาความรู้ เพราะนอกจากจะเป็นเครื่องมือสำหรับให้ผู้อ่านได้รับความรู้ที่ทันสมัย ไม่ล้าหลังแล้ว ยังสามารถสร้างความเพลิดเพลินได้อีกด้วย

การอ่านนับว่าเป็นทักษะที่เป็นเครื่องมือในการเรียนภาษาที่สำคัญ และมีประโยชน์มากที่สุดทักษะหนึ่ง เพราะทักษะอ่านเป็นทักษะที่ทำให้นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้มาใช้กับเนื้อหาอื่นได้ ฉะนั้นครูจะต้องส่งเสริมให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่าน พัฒนาทักษะการอ่านให้มากขึ้น เพื่อให้เห็นภาพรวมของการอ่านซึ่งเป็นทักษะที่มีประโยชน์มาก ผู้วิจัยขอเสนอรายละเอียดที่เกี่ยวกับการอ่านในประเด็นต่อไปนี้

1.1 ความหมายของการอ่าน

มีนักการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญหลายท่านได้ให้คำจำกัดความของการอ่านโดยทั่วไป ไว้ดังนี้

ดูบิน (Dubin. 1982: 15) กล่าวถึงการอ่านไว้ว่า การอ่านไม่ว่าจะเป็นภาษาแม่ หรือภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศก็ตาม หมายถึง การสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน และในระหว่างที่อ่านจะมีปฏิสัมพันธ์ อันสำคัญยิ่งบางประการระหว่างภาษากับความคิดเกิดขึ้น คือ ผู้เขียนจะใส่รหัส (Encode) ความคิดหรือความหมายตามที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อและผู้อ่านจะถอดรหัส (Decode) ความคิดหรือความหมายนั้นออกมาจนเป็นที่เข้าใจกัน ซึ่งความคิดนี้มีความสอดคล้องกับความเห็นของ เดล (Dale. 1976: 4-5) ที่กล่าวว่า การอ่าน คือการให้ความหมายแก่สัญลักษณ์ที่พิมพ์หรือเขียนขึ้น เพื่อที่จะถอดความหมายจากสัญลักษณ์นั้นๆ และในขณะที่อ่าน ผู้อ่านจะรับเอาความคิดตลอดจนอารมณ์ ความรู้สึกของผู้เขียนไว้ด้วย เช่นเดียวกับ เอกรินทร์ สี่มหาศาล (2532: 1) ได้กล่าวถึงการอ่านไว้ว่า เป็นพฤติกรรมการสนทนา โต้ตอบระหว่างผู้อ่านกับผู้เขียน โดยสื่อผ่านข้อเขียนที่ปรากฏเป็นข้อความภาษาที่มีรูปแบบ และจุดประสงค์แตกต่างกันไปแทนการพูดคุยโดยตรง ผู้อ่านต้องมีความรู้และความสามารถทางภาษาจึงจะเข้าใจข้อความที่อ่านได้ รวมทั้งต้องมีความคิดและภูมิหลัง ทางประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านเพื่อใช้เป็นสมมติฐานเบื้องต้นสำหรับการคาดเดา และใช้เป็นแนวทางค้นหาความรู้ ความคิดของผู้เขียน

คูเปอร์ และคนอื่นๆ (Cooper and others. 1988 : 13) กล่าวว่าการอ่าน คือกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับเนื้อหา เพื่อจัดรูปแบบของความหมายโดยอาศัยพื้นฐานจากประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน เป็นกระบวนการในการสร้างความหมายจากเนื้อหานั้น ซึ่งการซึ่งผู้อ่านรับรู้ข้อมูลข่าวสารซึ่งถูกเสนอไว้ในรูปรหัสพิเศษ ผู้เขียนเป็นผู้

ส่งข่าวผู้อ่านจึงเป็นผู้แปรรหัสเหล่านั้นตามความรู้และประสบการณ์เดิมของตน อันจะก่อให้เกิดการนำไปสู่เป้าหมายหลักของการอ่านที่ว่า ผู้อ่านต้องคิดเป็นและเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน (Morris and Stewart. 1989: 14)นอกจากนี้ วิคซอน และคนอื่นๆ (Richek and others. 1989 : 7 ; citing Wixon and others. 1987: 750) ยังกล่าวไว้ว่า การอ่าน คือ กระบวนการของการสร้างความหมายผ่านการปฏิสัมพันธ์ที่มีอยู่ตลอดเวลา (Dynamic Interaction) ระหว่างผู้อ่าน เนื้อหา และปริบทของสถานการณ์แห่งการอ่าน (The Context of the Reading Situation)

ส่วนนักภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา (Psycholinguist) ให้ความเห็นว่าการอ่านมีความเกี่ยวข้องกับกระบวนการทางจิตวิทยาด้วย (บังอร พานทอง. ม.ป.ป.) เนื่องจากในขณะที่อ่านหนังสืออยู่นั้น สมองต้องคิดตามด้วย ดังนั้นการอ่านจึงเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นในสมอง เพื่อให้เข้าใจความหมายของสิ่งที่กำลังอ่านอยู่ ไม่ใช่เพียงใช้สายตามองสัญลักษณ์ แล้วออกเสียงตามเท่านั้น ซึ่งเป็นความคิดที่สอดคล้องกับการนิยามความหมายของการอ่านของ กูดแมน (Goodman. 1972: 472) ที่ได้ให้ความหมายไว้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยาที่ซับซ้อน ซึ่งผู้อ่านจะต้องสร้างความหมาย (reconstruct) โดยความหมายที่ได้มานั้นต้องตรง หรือใกล้เคียงกับความหมายที่ผู้เขียนได้สื่อไว้ในรูปของตัวอักษร แต่การที่จะได้มาซึ่งความหมายนี้ จะต้องมีการปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรกับกระบวนการคิดและกระบวนการเลือกสิ่งชี้นำทางภาษา (linguistic clue) ทั้งที่ปรากฏเป็นตัวอักษร และไม่ปรากฏเป็นตัวอักษร โดยอาศัยความสามารถของผู้อ่านเป็นพื้นฐานในการใช้สิ่งชี้นำเพื่อการเดา และการคำนวณ นอกจากนี้ คราวลีย์ และ เมาน์เทน (Crawley and Mountain, 1988: 12-13) ให้ความเห็นว่า การอ่านเป็นสิ่งที่ซับซ้อน ไม่ใช่แค่เพียงกระบวนการแปลความหมายเท่านั้น แต่ยังมีความหมายเกี่ยวข้องกับกระบวนการทางสายตา (visual) ทางความคิด (thinking) ภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา (psycholinguistic) และอภิปัญญา (metacognitive) การเปล่งเสียงคำออกมาเพียงอย่างเดียวไม่นับว่าเป็นการอ่าน การอ่านเป็นกระบวนการทางสายตา คือเป็นส่วนที่ใช้รับข้อมูล เมื่อสายตารับข้อมูลมาแล้วก็จะก่อให้เกิดกระบวนการทางความคิดตามมา กระบวนการทางความคิดที่เกี่ยวข้องกับการอ่านคือ การจดจำ การเข้าใจความหมาย การตีความ และการนำมาประยุกต์ใช้ ส่วนกระบวนการทางภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยานั้นเป็นความสัมพันธ์ เกี่ยวข้องกันระหว่าง ความคิด และภาษา ในกระบวนการของภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยานั้น ประสบการณ์เดิม (schemata) จะช่วยในการสร้างความหมาย และกระบวนการอภิปัญญาจะช่วยในการวางแผนในการอ่าน การเลือกใช้กลวิธีในการอ่าน การตรวจสอบข้อมูล และการประเมินผลการเรียนรู้

จากการนิยามความหมายของการอ่านดังกล่าวมาแล้วนั้น พอสรุปได้ว่า การอ่านคือกระบวนสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน ซึ่งผู้อ่านจะต้องแปลความหมายและสร้างความเข้าใจในสิ่งที่อ่านโดยผ่านกระบวนการทางความคิด และประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน จนสามารถเข้าใจความหมายที่ผู้เขียนต้องการสื่อได้

1.2 ความเข้าใจในการอ่าน

ความเข้าใจในการอ่านนับเป็นเป้าหมายที่สำคัญที่สุดของกระบวนการอ่าน ทั้งนี้เนื่องจากวัตถุประสงค์หลักของการอ่าน คือ เพื่อให้ผู้อ่านเข้าในสิ่งที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อความหมาย ถ้าผู้อ่านไม่เข้าใจในสิ่งที่อ่าน หรือไม่สามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ ก็ถือว่าการอ่านครั้งนั้นไม่เกิดประโยชน์ใดๆ ดังนั้นในการสอนอ่านจึงมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะที่จะทำให้เกิดความเข้าใจในการอ่าน

เกรลเลท (Grellet. 1994: 1-5) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายในการทำความเข้าใจในเนื้อความที่ถูกเขียนขึ้นมาไว้ว่า เป็นการจับใจความสำคัญจากเนื้อหานั้นให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ และในการอ่านแต่ละครั้งนั้นย่อมมีจุดมุ่งหมายที่แตกต่างกันออกไป ความเข้าใจในเนื้อหาของสิ่งที่อ่านที่สำคัญ คือ ต้องเข้าใจรายละเอียดของเนื้อหาด้วย และจุดมุ่งหมายที่ควรพิจารณาในเบื้องต้นของการอ่าน คือ

1. สิ่งที่จะอ่าน
2. จุดมุ่งหมายของการอ่าน

3. กลวิธีในการอ่าน

นอกจากนี้ เกลเซอร์ และเซียร์ฟอสส์ (Glazer and Searfoss. 1988: 24 - 26) ได้กล่าวถึงความเปลี่ยนแปลงในเรื่องความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจว่าในปัจจุบันได้มุ่งเน้นที่กระบวนการทางความคิดและประสบการณ์ทางภาษาเป็นสำคัญ ความคิดของผู้อ่านเกิดจากประสบการณ์ที่ประมวลเข้าไว้ในความทางจำและความนึกคิดของตนเอง ความคิดและภาษามีบทบาทและความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันในเวลาที่ผู้อ่านพยายามหาความหมายจากข้อความที่อ่าน ความเข้าใจในการอ่านเป็นกระบวนการที่นักเรียนใช้ความสามารถในการถอดรหัสทางภาษา ซึ่งจะไปกระตุ้นความคิด ความทรงจำที่สะสมไว้ออกมาช่วยตีความหรือแปลความหมายเรื่องราวที่อ่าน

เบอร์ตัน (Burton. 1956:321) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับเรื่องความเข้าใจในการอ่านว่า ต้องอาศัยความสามารถหลายด้านประกอบกันคือ

1. การเข้าใจความหมายของศัพท์
2. การเรียงลำดับความได้
3. จับความคิดสำคัญได้
4. การสังเกตความสัมพันธ์ของข้อความที่อ่าน
5. แยกประเภทได้และคาดการณ์ล่วงหน้าได้

ส่วนบอนด์ และ ทิงเกอร์ (Bond and Tinker. 1957 : 234-235) กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่านขึ้นอยู่กับพื้นฐาน ดังนี้

1. ความเข้าใจความหมายของคำ (Word Meanings)
2. ความเข้าใจความหมายของกลุ่มคำ (Thought Units)
3. ความเข้าใจประโยค (Sentence Comprehension)
4. ความเข้าใจอนุเฉท (Paragraph Comprehension)
5. ความเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่าอนุเฉท (Comprehending larger Units)

การที่ผู้อ่านจะสามารถเข้าใจในเรื่องที่อ่านได้ นอกจากจะเข้าใจในระดับคำ กลุ่มคำ และประโยคแล้ว ยังต้องทำความเข้าใจความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ ที่รวมกันเป็นข้อความที่จะทำให้จัดลำดับความคิดของผู้เขียนได้ดี และมีส่วนช่วยให้เข้าในเนื้อหาที่อ่านได้อย่างมีความหมาย

ธอนิส (Thonis. 1980 : 77-81) ให้ความเห็นว่าความเข้าใจในการอ่าน นอกจากจะประกอบด้วยความเข้าใจในสิ่งที่อ่านแล้ว ยังจะต้องประกอบด้วยความสามารถอื่น ๆ อีก ได้แก่

1. หาใจความหลักของย่อหน้าได้
2. แจกแจงรายละเอียดปลีกย่อยที่ขยายใจความหลักได้
3. จำรายละเอียดได้ เช่นรายละเอียดที่เกี่ยวกับคน สถานที่ เหตุการณ์ และเวลา
4. เข้าถึงความรู้สึก อารมณ์ และน้ำเสียงของผู้เขียน
5. มองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างสถานการณ์ในเรื่อง กับการกระทำของตัวละคร
6. เข้าถึงเหตุการณ์และตัวบุคคลในเรื่อง
7. รู้จักคิดไตร่ตรองในสิ่งที่อ่าน

ชวาล แพรัตกุล (2520: 134) ได้ให้ความหมายของความเข้าใจในการอ่านว่า เป็นความสามารถในการผสมแล้วขยายความรู้ ความจำให้ได้ไกลออกไปจากเดิมอย่างสมเหตุผล ซึ่งจะต้องมีคุณสมบัติ 4 ประการ คือ

1. รู้ความหมายและรายละเอียดย่อย ๆ ของเรื่องนั้นมาก่อนแล้ว
2. รู้ความเกี่ยวข้อง ความสัมพันธ์ระหว่างชั้นความรู้ย่อย ๆ เหล่านั้น

3. สามารถอธิบายสิ่งเหล่านั้นด้วยภาษาของตนเอง

4. เมื่อพบสิ่งอื่นใด ที่มีสภาพทำนองเดียวกับที่เคยเรียนรู้มาแล้ว ก็สามารถตอบและอธิบายได้

ส่วนความเข้าใจสามารถแสดงออกได้ดังนี้

1. การแปลความ (Translation) คือ สามารถแปลความหมายของสิ่งต่าง ๆ ได้โดยแปลตามลักษณะ และนัยของเรื่องราว ซึ่งเป็นความหมายถูกต้อง และใช้ได้ดีสำหรับเรื่องราวนั้น ๆ โดยเฉพาะ

2. การตีความ (Interpretation) คือ สามารถจับความสัมพันธ์ระหว่างชิ้นส่วนย่อย ๆ ของเรื่องนี้จนสามารถนำมากล่าวแบบนัยหนึ่งได้

3. การขยายความ (Extrapolation) คือ ความสามารถขยายความหมายและนัยของเรื่องนั้น ให้กว้างไกลไปจากสภาพข้อเท็จจริงเดิมได้

สมุทร เซ็นเชาวนิช (2540: 73) กล่าวว่า ความเข้าใจ (Comprehension) คือความสามาถที่จะอนุมานข้อสนเทศหรือความหมายอันพึงประสงค์จากสิ่งที่อ่านมาแล้วได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ความเข้าใจนี้เป็นเรื่องที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับการศึกษา และประสบการณ์ต่างๆ หลายๆ ด้านของแต่ละคน ซึ่งถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งอย่างหนึ่งของการอ่าน

ความเข้าใจในการอ่าน ตามแนวความคิดของนักการศึกษาหลายท่านดังกล่าว จึงหมายถึง ความสามารถทางด้านสมองในการจับใจความสำคัญ แปลความ ตีความ ขยายความ และลำดับเรื่องราวในเรื่องที่อ่านได้ ซึ่งองค์ประกอบที่สำคัญที่จะช่วยให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจได้ดี คือ ความสามารถทางภาษา จุดมุ่งหมายในการอ่าน และประสบการณ์เดิมในของผู้อ่าน

1.3 องค์ประกอบที่ช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพ

กูดแมน (Goodman. 1971: 25) กล่าวถึงปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้การอ่านประสบความสำเร็จมีอยู่ 4 ประการ คือ

1. ความรู้ทางภาษา (Linguistic Knowledge)ในขั้นแรก ผู้อ่านจะเริ่มเรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างเสียงกับตัวอักษร และการรู้ความหมายของคำแต่ละคำ การอ่านจะเปลี่ยนไป เมื่อผู้อ่านมีประสบการณ์ในการอ่านมากขึ้น และเมื่ออ่านเก่งแล้วก็จะสามารถอ่านเอาความหมายได้ ยิ่งผู้อ่านมีความชำนาญในภาษาต่างประเทศมากเพียงใด ก็จะยิ่งมีทักษะในการอ่านมากขึ้นเท่านั้น

2. ประสบการณ์ โลกทัศน์ ความรู้ ความเชื่อต่างๆ (Schema) เป็นควมรู้ซึ่งรวมไปถึงความรู้และความพร้อมในเนื้อหาที่ผู้อ่านมีต่อสิ่งที่อ่านด้วย

3. ความสมบูรณ์ของเนื้อเรื่องหรือข้อเขียนนั้น (Conceptual or Semantic Completeness) ความเข้าใจจะเกิดขึ้นได้ยาก ถ้าเรื่องที่อ่านนั้นไม่มีเนื้อความที่สมบูรณ์ในตัวเอง ยกเว้นในกรณีที่ผู้อ่านมีความพร้อมในเนื้อหาที่กำลังอ่าน ซึ่งก็คือ ส่วนหนึ่งของประสบการณ์ จากการเรียนรู้

4. ความสามารถในการวิเคราะห์โครงสร้างของข้อเขียน (Text Schema) จากการวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่อง (Discourse Analysis) ทำให้ทราบว่าข้อเขียนแต่ละชิ้นแต่ละประเภทมีลักษณะโครงสร้างแตกต่างกัน ข้อเขียนของแต่ละบุคคลยังสะท้อนความเชื่อ ตลอดจนวัฒนธรรมของผู้เขียนด้วย ถ้าข้อเขียนนั้นเสนอเรื่องราวที่ต่างไปจากวัฒนธรรมหรือประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน การอ่านก็จะประสบความสำเร็จได้ยาก เนื่องจากประสบการณ์การเรียนรู้ของผู้เขียน และผู้อ่านต่างกัน

ส่วนโคดี (Coady. 1979: 5-10) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบของการเกิดปฏิสัมพันธ์ของการอ่าน ต้องอาศัยความสามรถในด้านความคิดรวบยอด (Conceptual Abilities), ความรู้เดิม (Background Knowledge) และ กลวิธีกระบวนการ (Process Strategies)

นอกจากนี้ แฮร์ริส และสมิธ (Harris and Smith. 1980 : 226-227) กล่าวถึง องค์ประกอบที่มีผลต่อการอ่าน เพื่อความเข้าใจ ดังนี้

1. ปัจจัยภายใน ซึ่งได้แก่ ประสบการณ์พื้นฐานของผู้อ่าน ความสามารถทางด้านภาษา ความสามารถในการคิด เจตคติที่มีต่อสิ่งที่อ่าน และ จุดประสงค์ในการอ่าน

2. ปัจจัยภายนอก ได้แก่ ลักษณะของเนื้อเรื่องที่อ่าน

สำหรับปัจจัยภายในที่กล่าวไปแล้วนั้น แฮร์ริสและสมิธได้ให้ความสำคัญกับพื้นฐานความรู้ในเรื่องที่อ่าน และความสามารถทางภาษาเป็นพิเศษ โดยให้ความเห็นว่าหากผู้อ่านไม่เคยมีพื้นความรู้หรือประสบการณ์ในเรื่องที่อ่านมาก่อนแล้ว เรื่องที่อ่านนั้นก็ไม่มีความหมายสำหรับผู้อ่าน เพราะอ่านไม่รู้เรื่อง นอกจากนี้ ผู้อ่านจะต้องมีความรู้ ความสามารถทางภาษาพอสมควร จึงจะเข้าใจเรื่องที่อ่านได้

นอกจากนี้ วิลเลียมส์ (Williams. 1986: 3-7) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่จะช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพว่าประกอบด้วย

1. ความรู้ในระบบการเขียน (Knowledge of the Writing System) ด้านการสะกดคำ และการอ่านออกเสียง

2. ความรู้ในเรื่องภาษา (Knowledge of the Language) หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับรูปแบบของคำ การเรียบเรียงคำ โครงสร้างและไวยากรณ์ของภาษา

3. ความสามารถในการตีความ (Ability to Interpret) ซึ่งหมายถึง ความสามารถเข้าใจจุดประสงค์ของข้อความ รู้วิธีการเรียบเรียงประโยคเป็นข้อความที่ต่อเนื่องกัน และเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างประโยค

4. ความรู้รอบตัวทั่วไป (Knowledge of the World) ได้แก่ ลักษณะของข้อเขียน วัฒนธรรม เหตุการณ์ปัจจุบัน ตลอดจนประสบการณ์ต่างๆ

5. เหตุผลในการอ่าน และวิธีการอ่าน (Reason for Reading and Reading Styles) ผู้อ่านแต่ละคนมีเหตุผลและความต้องการในการอ่านแตกต่างกัน ซึ่งจะมีผลต่อการเลือกวิธีการอ่าน ดังนั้นเมื่อต้องการอ่าน ผู้อ่านต้องทราบว่า ตนกำลังอ่านอะไร อ่านไปเพื่ออะไร และจะเลือกวิธีการอ่านอย่างไรให้เหมาะสม

นอกจากนี้ นัททอล (Nuttall. 1995: 5-20) ยังกล่าวถึงปัจจัยที่ทำให้ความหมายที่ผู้อ่านได้รับรู้จากเนื้อความอาจไม่ตรงกันกับสิ่งผู้เขียนพยายามสื่อได้นั้น อาจมีสาเหตุดังนี้

1. ความสัมพันธ์ระหว่างจุดมุ่งหมายและนิสัยของผู้อ่าน ผู้อ่านย่อมอ่านอย่างมีจุดมุ่งหมายที่ต่างกันออกไป จึงทำให้สิ่งที่ได้รับรู้จากสื่อมีความแตกต่างกัน

2. ความสัมพันธ์กับกลวิธีในการอ่าน แต่ละคนมีกระบวนการในการอ่านที่แตกต่างกันไป ไม่มีใครทราบว่าวิธีการของใครจะดีกว่ากัน แต่ละคนจะมีวิธีจับใจความ ตีความ เป็นของตนเอง

3. ความสัมพันธ์ของประสบการณ์เดิม เป็นสิ่งที่ผู้อ่านจะนำมาเกี่ยวข้องกับเนื้อความอย่างมาก ถ้าได้อ่านในเรื่องที่ตนมีประสบการเดิมเกี่ยวกับเรื่องนั้นอยู่ ก็จะทำให้เข้าใจเนื้อความได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว

สมุทร เซ็นเชาวนิช (2540: 74) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญของความเข้าใจในการอ่านไว้ ดังนี้

1. สามารถจดจำเรื่องราวส่วนใหญ่ที่ผ่านมาแล้วได้ เมื่อถึงคราวจำเป็นที่ต้องใช้ประโยชน์ หรืออ้างอิงก็ทำได้โดยไม่ยาก

2. สามารถจับใจความสำคัญๆได้ สามารถแยกแยะหรือระบุประเด็นหลัก ออกจากประเด็นย่อยที่ไม่จำเป็นหรือสำคัญเกี่ยวข้องมากนักได้ สามารถประเมินได้ว่าอะไรบ้างที่ควรจะสนใจเป็นพิเศษ หรือไม่ก็ตัดทิ้งไปได้

3. สามารถตีความเกี่ยวกับเรื่องราว หรือข้อคิดเห็นที่ผ่านมาแล้วได้ว่ามีนัยสำคัญหรือลึกซึ้งมากน้อยเพียงใด

4. สามารถสรุปลงความเห็นจากสิ่งที่ได้อ่านมาแล้วได้อย่างถูกต้องมีเหตุผลและน่าเชื่อถือ

5. สามารถใช้วิจารณญาณของตนพิจารณาไตร่ตรองข้อสรุป หรือการอ้างอิงต่าง ๆของผู้เขียนได้อย่างถูกต้องและเป็นระบบไม่สับสน

6. สามารถถ่ายโอน หรือประสานความรู้ที่ได้จากการอ่าน กับประสบการณ์อื่น ๆได้อย่างเหมาะสมตามกาละเทศะ

จะเห็นได้ว่า การอ่านกับความเข้าใจมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน องค์ประกอบที่จะช่วยให้เกิดความเข้าใจนั้นต้องอาศัยพื้นฐานความรู้ของผู้อ่าน สิ่งที่ผู้เขียนสื่อความหมายผ่านสื่อที่เป็นตัวเชื่อมและผ่านกระบวนการทางความคิด เพื่อให้ได้ความหมายของสิ่งที่ผ่านมาในลักษณะของการแปลความ ตีความ จับใจความสำคัญ สรุปความ และขยายความของเรื่องที่อ่านได้

จากแนวความคิดดังกล่าว สรุปได้ว่าองค์ประกอบที่จะช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพจะต้องอาศัยองค์ประกอบอย่างน้อย 2 ประการ คือ

1. ความรู้ทางภาษาทั้งทางด้านการเรียบเรียงคำ โครงสร้างทางภาษา ความสัมพันธ์ ของข้อความ และเครื่องหมายวรรคตอน

2. ภูมิหลังความรู้ของผู้อ่านในด้านความรู้รอบตัวทั่วไป ประสบการณ์เดิม โลกทัศน์ วัฒนธรรม ตลอดจนความเชื่อ ถ้าผู้รับสารมีภูมิหลังใกล้เคียงกับผู้ส่งสาร ก็จะทำให้เข้าใจความหมายของการอ่านได้มากขึ้น

1.4 ปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่าน

เนื่องจากการอ่านเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน การที่ผู้อ่านจะมีความเข้าใจในการอ่านได้มากหรือน้อยเพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ ผู้เชี่ยวชาญด้านการอ่านและการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงปัจจัยต่าง ๆที่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่าน ดังนี้

แฮร์ริส (Harris. 1970: 365) ได้กล่าวถึงตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการอ่านว่าจะประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใดนั้น ว่าขึ้นอยู่กับตัวแปรต่าง ๆ ดังนี้

1. วุฒิภาวะ เป็นสิ่งสำคัญในการกำหนดระดับของการอ่าน ผู้มีวุฒิภาวะสูงย่อมอ่านได้ดีกว่าผู้ที่มีวุฒิภาวะต่ำ วุฒิภาวะและความพร้อมเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกันอย่างมาก เพราะความพร้อม หมายถึง ระดับวุฒิภาวะและความสามารถที่จำเป็นในการเรียนรู้การอ่าน หรือการฝึกฝนกิจกรรมนั้นๆ เช่น เด็กที่มีความพร้อมในการอ่าน หมายถึง ระดับวุฒิภาวะของเขาพร้อมที่จะแยกความคล้ายคลึง และความแตกต่างของตัวอักษรได้

2. อายุ เด็กที่มีอายุมากจะเรียนรู้สิ่งต่าง ๆได้ดีกว่าและเร็วกว่าเด็กที่มีอายุน้อย

3. เพศ ในระดับประถมศึกษาเด็กผู้หญิงจะอ่านได้ดีกว่าเด็กผู้ชายเป็นส่วนใหญ่

4. ประสบการณ์เดิม มีอิทธิพลต่อการอ่านมาก จะเห็นได้ชัดในเรื่องการถ่ายโอนการเรียนรู้ (Transfer of Learning) การเรียนรู้ด้านการอ่านสิ่งใหม่ดีขึ้น หรือเลวลง ขึ้นอยู่กับการถ่ายโอนความรู้จากสิ่งที่เคยพบในอดีต

5. ความบกพร่องทางร่างกาย เช่น อวัยวะในการอ่านบกพร่อง

6. แรงจูงใจ เป็นตัวกระตุ้นให้ทำกิจกรรม

7. สภาพสิ่งแวดล้อม ทั้งในครอบครัวและในโรงเรียนสภาพแวดล้อมอาจส่งเสริมหรือไม่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านของนักเรียนก็ได้ ครอบครัวที่บิดามารดามีการศึกษา และรู้คุณค่าของการอ่าน มีหนังสือดี ๆ ประกอบกับทางโรงเรียนจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านเป็นประจำ ครูคอยให้กำลังใจ ช่วยเหลือ ก็จะช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการทางการอ่านดีขึ้น

เพียร์สัน และจอห์นสัน (Pearson and Johnson. 1979: 9) กล่าวถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความเข้าใจในการอ่านไว้ดังนี้

1. ปัจจัยภายในตัวผู้อ่าน ได้แก่

1.1 ความรู้ด้านภาษา คือ เสียง โครงสร้าง คำศัพท์

1.2 ความสนใจ

1.3 การจูงใจ

1.4 ความสามารถในการอ่าน คือ ความสามารถในการจับใจความสิ่งที่อ่านได้

2. ปัจจัยภายนอกตัวผู้อ่าน ได้แก่

2.1 ลักษณะของสิ่งที่อ่าน เช่น ความยากง่ายของศัพท์ ประโยค และ โครงเรื่อง

2.2 สิ่งแวดล้อมอื่นๆ เช่น บ้าน โรงเรียน พ่อแม่ เพื่อน และครูผู้สอน

นัททอล (Nuttall. 1995: 5-20) กล่าวว่า ผู้อ่านกับกระบวนการอ่านนั้นขึ้นอยู่กับประสบการณ์ในอดีต ทั้งในการเรียนรู้เพื่อการอ่าน และรู้จักวิธีการอ่านที่เหมาะสมกับตัวเอง ซึ่งมีปัจจัยต่างๆ ดังนี้

1. อิทธิพลของครอบครัว โดยเฉพาะพ่อแม่ และญาติผู้ใหญ่ในบ้าน จะเป็นผู้ให้แบบอย่าง นิสัย และทัศนคติเกี่ยวกับการอ่านแก่เด็ก

2. อิทธิพลของสังคม เข้ามาเกี่ยวข้องกับการอ่านเนื่องจากเป็นการสร้างประสบการณ์ชีวิตที่เป็นพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์พื้นฐานของผู้อ่าน ทำให้ผู้อ่านเกิดค่านิยมตามได้

3. อิทธิพลของโรงเรียน การที่เด็กได้อ่านแล้วนำความรู้มาแลกเปลี่ยนกัน เด็กแต่ละคนมีความแตกต่างกัน ดังนั้นความคิดของแต่ละคนก็จะแตกต่างกันด้วย

4. อิทธิพลของวัฒนธรรม ในแต่ละวัฒนธรรมมีความเชื่อ และค่านิยมที่แตกต่างกัน ทำให้คนมีพฤติกรรมในการอ่านแตกต่างกันด้วย

5. อิทธิพลของบุคลิกภาพส่วนบุคคล ครอบครัว สังคม โรงเรียน และวัฒนธรรมทำให้คนมีบุคลิกภาพต่างกัน ดังนั้นวิธีการ และความสนใจ รวมถึงวิธีการอ่านของแต่ละบุคคลย่อมไม่เหมือนกัน

สุขุม เฉลยทรัพย์ (2531: 141-143) กล่าวถึงสิ่งที่อิทธิพลต่อการอ่านสรุปได้ดังนี้

1. ระดับสติปัญญา จากการวิจัยพบว่า เด็กที่มีสติปัญญาดี จะอ่านหนังสือมากเป็น 3-4 เท่าของเด็กที่มีระดับสติปัญญาปานกลาง

2. วุฒิภาวะและความพร้อม ในการเริ่มต้นสอนอ่านจะต้องนึกถึงความพร้อม และความสามารถของเด็กควบคู่กันไป เพราะการอ่านต้องอาศัยทักษะย่อยต่างๆ ประกอบกัน เช่น การใช้สายตา การใช้อวัยวะออกเสียง การที่รอให้เด็กพร้อมในการอ่านจะช่วยป้องกันความล้มเหลวในการอ่าน

3. แรงจูงใจที่จะทำให้เด็กอ่าน มีทั้งแรงจูงใจภายในและภายนอก แรงจูงใจภายในเกิดขึ้นจากการค้นพบคุณค่าของการอ่านด้วยตนเอง เช่นได้รับความรู้ความเพลิดเพลินสนุกสนานจากเรื่องที่อ่าน ส่วนแรงจูงใจภายนอกได้มาจากการส่งเสริมของพ่อแม่ ครูอาจารย์หรือ เพื่อนๆ ในรูปของ การให้รางวัล คำชมเชย การรายงานความก้าวหน้า การแนะนำด้านการอ่าน

4. สภาพร่างกาย เด็กที่มีสุขภาพร่างกายสมบูรณ์ จะเรียนได้ดีกว่าเด็กที่เจ็บป่วยประจำ

5. สภาพอารมณ์ เด็กที่มีความวิตกกังวล อารมณ์ไม่มั่นคง ทำให้พัฒนาการด้านการอ่านมีปัญหา

6. สภาพแวดล้อมทั้งในและนอกโรงเรียน จะมีผลกระทบต่อการอ่านของเด็ก เด็กที่มาจากครอบครัวที่รักการอ่าน เด็กที่อ่านหนังสือสม่ำเสมอ และรู้คุณค่าของการอ่าน จะมีความรอบรู้ ความชำนาญมากกว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่ไม่สนใจการอ่าน ส่วนสภาพแวดล้อมทางโรงเรียน เช่น จำนวนหนังสือที่มีอยู่ ประเภทของหนังสือ และการสนับสนุนของครู จะมีอิทธิพลต่อการอ่านของเด็กมาก

พูนทรัพย์ นาคนาคา (2539: 31) ได้จำแนกปัจจัยที่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่านไว้เป็น 6 กลุ่ม ดังนี้

1. ปัจจัยที่เป็นความสามารถและบุคลิกลักษณะเฉพาะตัวของผู้อ่าน ซึ่งจะมีติดตัวมาแต่กำเนิด เช่น เพศ อายุ ระดับสติปัญญา และลักษณะเฉพาะอื่นๆ เช่น สายตาสั้นหรือยาว ตัวแปรต่างๆ ที่เป็นปัจจัยในกลุ่มนี้ เป็นลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคล ซึ่งบางตัวแปรอาจพัฒนาให้ดีขึ้นได้ แต่ส่วนใหญ่จะเป็นสิ่งที่แก้ไขไม่ได้

2. ปัจจัยพื้นฐานทางครอบครัว ซึ่งรวมถึงสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว และสภาพแวดล้อมทางบ้าน ซึ่งอาจเอื้ออำนวยหรือเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาความสามารถและนิสัยการอ่านก็ได้

3. ปัจจัยด้านสภาพการเรียนการสอนอ่านในโรงเรียน ตัวแปรที่รวมอยู่ในกลุ่มนี้มีอยู่หลายตัวแปร เช่น ครู หลักสูตร วิธีการสอนอ่าน สื่อต่างๆ ในห้องสมุดของโรงเรียน ตลอดจนสภาพแวดล้อมอื่นๆ ในโรงเรียน ตัวแปรต่างๆ ที่เป็นปัจจัยในกลุ่มนี้จะมีผลต่อการพัฒนาความสามารถทางภาษา นิสัยการอ่าน และวิธีการอ่านของนักเรียน

4. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านโดยเฉพาะ ซึ่งรวมถึงความสามารถทางภาษา ความสามารถในการอ่าน วิธีการอ่าน นิสัยการอ่าน และความสนใจในการอ่าน ตัวแปรที่เป็นปัจจัยในกลุ่มนี้ อาจเรียกได้ว่า เป็นปัจจัยกลาง เพราะเป็นผลมาจากตัวแปรในสามกลุ่มแรก และในขณะเดียวกัน ปัจจัยในกลุ่มนี้ก็มีผลต่อความเข้าใจในการอ่าน

5. ปัจจัยที่เป็นลักษณะของสื่อที่ใช้อ่าน เช่นความยากง่ายของภาษา ลักษณะของเนื้อหา เป็นต้น ซึ่งปัจจัยเหล่านี้มีผลต่อความเข้าใจในการอ่านเช่นเดียวกัน

จากข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่านข้างต้นนี้ อาจแบ่งลักษณะของปัจจัยต่างออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ

1. ปัจจัยที่สามารถเปลี่ยนแปลงแก้ไขได้ เช่น ลักษณะของสื่อที่ใช้สอนอ่าน และวิธีการสอนอ่าน

2. ปัจจัยที่ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงแก้ไขได้ เช่น ระดับสติปัญญา เพศ สภาพแวดล้อมทางครอบครัว เป็นต้น

1.5 เกณฑ์ในการวัดความสามารถในการอ่าน

ลอเรนซ์ และเฮย์เดน (อ้อยทิพย์ รุจิเรข. 2524: 24 ; อ้างอิงมาจาก Lawrence and Hayden. 1972) ได้กล่าวถึงเกณฑ์ในการวัดระดับความสามารถในการอ่าน โดยอาศัยผลจากการทดสอบ เกณฑ์ดังกล่าวมี 5 ระดับ คือ

1. ระดับการอ่านอิสระ (Independent Level) นักเรียนสารมารถอ่านได้เองและเข้าใจเรื่องที่อ่านเป็นส่วนใหญ่ นักเรียนต้องได้คะแนนความเข้าใจไม่ต่ำกว่าร้อยละ 90

2. ระดับการอ่านแบบสำรวจ (Exploration Reading) นักเรียนสามารถอ่านข้อความเองได้ เข้าใจเรื่องที่อ่านเป็นส่วนใหญ่ จะต้องได้คะแนนความเข้าใจไม่ต่ำกว่าร้อยละ 90 เช่นเดียวกับระดับการอ่านอิสระ

3. ระดับการอ่านที่ต้องสอน (Instructional Level) นักเรียนอ่านเอง แต่เข้าใจเรื่องที่อ่านเป็นส่วนน้อย ครูต้องอธิบายความหมายบางตอนให้นักเรียนเข้าใจ เมื่อทำการทดสอบแล้ว นักเรียนต้องทำคะแนนความเข้าใจได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 75

4. ระดับที่ต้องอ่านให้ฟัง (Capacity Level) ครูต้องเป็นผู้อ่านข้อความให้นักเรียนฟัง แล้วถามคำถามนักเรียน นักเรียนต้องตอบได้ร้อยละ 75 ขึ้นไป

5. ระดับการอ่านที่คับข้องใจ (Frustration Level) นักเรียนอ่านข้อความด้วยความยากลำบาก เกณฑ์ที่ใช้ในการวัดจะต้องได้คะแนนความเข้าใจไม่เกินร้อยละ 50

เบทส์ (Betts. 1957: 446 - 452) ได้แบ่งระดับความสามารถในการอ่านออกเป็น 3 ระดับ คือ

1. ระดับการอ่านอิสระ (Independent Level) ผู้อ่านสามารถอ่านเองได้โดยที่ผิดเพียงเล็กน้อย มีความเข้าใจในเนื้อหาเป็นส่วนใหญ่ และสามารถอ่านเองได้ด้วยความมั่นใจ เกณฑ์ที่ใช้ในการวัดคือ คะแนนจากการอ่านออกเสียงปากเปล่าได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 99และคะแนนความเข้าใจ การตีความไม่ต่ำกว่าร้อยละ 90

2. ระดับการอ่านที่ต้องสอน (Instructional Level) ผู้อ่านจะต้องได้คะแนนออกเสียงปากเปล่าไม่ต่ำกว่าร้อยละ 50 และคะแนนความเข้าใจ – การตีความไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 75

3. ระดับการอ่านที่คับข้องใจ (Frustrational Level) เป็นระดับที่ผู้อ่านอ่านด้วยความลำบาก เกณฑ์การวัด คือ ได้คะแนนออกเสียงปากเปล่าร้อยละ 90 หรือต่ำกว่าและคะแนนความเข้าใจ-การตีความร้อยละ 50 หรือต่ำกว่า

ฟินอคเชียโร และซาโกะ (Finochiaro and Sako. 1983: 16) ได้แนะนำแบบทดสอบที่ใช้ในการประเมินผลการอ่านภาษาอังกฤษที่นิยมใช้นี้มี 2 แบบ คือ

1. แบบทดสอบแบบอัตนัย (Subjective Test) ได้แก่ แบบทดสอบความเรียง โดยให้นักเรียนตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน โดยเขียนคำตอบเป็นประโยค หรือข้อความยาวๆ

2. แบบทดสอบแบบปรนัย (Objective Test) ได้แก่ แบบทดสอบแบบเลือกตอบ แบบถูกผิด แบบจับคู่ แบบเติมคำ เป็นต้น

ในการประเมินผลการอ่านภาษาอังกฤษ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อวัดความเข้าใจในการอ่านนั้น ส่วนมากนิยมใช้แบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ (Multiple Choice)เนื่องจากแบบทดสอบชนิดนี้มีข้อดีที่เหมาะสมในการประเมินผลการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจ นอกจากนี้ยัง ได้กล่าวถึงข้อดีของ การทดสอบแบบ ปรนัยชนิดเลือกตอบ ดังนี้

1. มีความสะดวกรวดเร็วในการตรวจให้คะแนน โดยใช้กระดาษคำตอบเพียงแผ่นเดียว เจาะรูเป็นช่องเฉพาะคำตอบที่ถูกต้อง ก็สามารถใช้ตรวจกระดาษคำตอบเป็นจำนวนมากๆได้ หรือถ้าต้องการความรวดเร็วมากไปกว่านั้น ก็ใช้ตรวจโดยเครื่องจักร เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์ ก็ได้

2. มีความเที่ยงตรงของการคิดค่าคะแนน ใครเป็นผู้ตรวจก็ได้ คะแนนจะออกมาเป็นผลที่เที่ยงตรงเหมือนกันทุกประการ

แมดเซน (Madsen. 1983: 97) กล่าวถึงข้อดีแบบทดสอบ แบบปรนัยชนิดเลือกตอบไว้ดังนี้

1. เป็นวิธีการทดสอบแบบบูรณาการ คือ สามารถถามได้ครอบคลุมเนื้อหาในหลายๆด้าน

2. มีความเป็นปรนัยโดยเฉพาะการให้คะแนน จะไม่มีอคติในการให้คะแนน

3. สะดวกและง่ายในการตรวจให้คะแนน

4. สามารถใช้วัดกับผู้สอบได้เหมาะสมทุกระดับ

อัจฉรา วงศ์โสธร (2529: 115-116) ได้สรุปถึงข้อดีของแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบไว้ดังต่อไปนี้

1. เป็นแบบทดสอบที่มีค่าความเชื่อมั่นสูง เนื่องจากให้คะแนนเหมือนกัน ไม่ว่าใครจะเป็นผู้ตรวจ

2. สะดวกในการให้คะแนน เพราะมีเพียงคำตอบที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียว

3. ใช้เวลาในการทำแบบทดสอบน้อย

แต่อย่างไรก็ตาม แบบทดสอบชนิดนี้ ก็มีข้อเสียบ้าง คือ การสร้างแบบทดสอบชนิดนี้ให้เป็นแบบทดสอบที่ดีนั้น เป็นไปได้ยากทั้งเกี่ยวกับข้อคำถามและตัวเลือกจึงใช้เวลาในการสร้างแบบทดสอบมาก (Madsen. 1983: 97)

จากข้อดีต่างๆข้างต้นของแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบนั้น มีหลายประการ เมื่อเปรียบเทียบกับข้อเสียแล้ว.โดยเฉพาะการตรวจให้คะแนนที่มีความเป็นปรนัยสูงอันจะส่งผลดีต่อการแปรผลของการทดสอบได้เที่ยงตรงและยุติธรรม ดังนั้นแบบทดสอบชนิดนี้จึงเหมาะสมในการนำไปใช้ ทดสอบความเข้าใจในการอ่าน

การประเมินความเข้าใจในการอ่านโดยใช้แบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบนั้นมุ่งประเมินผลความสามารถในด้านต่างๆ เกี่ยวกับการอ่านเพื่อความเข้าใจ แมดเซน (Madsen. 1983: 89-92) ได้กล่าวแนะการประเมินผลการอ่านเพื่อความเข้าใจในด้านต่างๆดังนี้

1. โครงสร้างประโยค โดยประเมินผลในระดับตีความประโยค หรือข้อความ(Paraphrase) ด้วยการกำหนดประโยคหรือวลีมาให้ แล้วให้เลือกประโยคหรือวลีที่มีโครงสร้างแตกต่างจากประโยคที่กำหนดให้ แต่ยังคงรักษาเนื้อหาและความหมายเดิมไว้

2. ใจความสำคัญ และรายละเอียดสำคัญ เช่น ให้เลือกชื่อเรื่องที่เหมาะสมกับข้อความที่อ่าน ในการประเมินผลระดับนี้ ผู้อ่านจะต้องวิเคราะห์ประโยคต่างๆที่อ่านมากกว่า 1 ประโยคจึงจะตั้งชื่อเรื่องได้

3. ใจความของเรื่องซึ่งปรากฏโดยนัย คือไม่ปรากฏโดยตรงในเนื้อเรื่องที่อ่าน แต่ผู้อ่านจะต้องตีความหมายได้ถูกต้องตามที่ผู้เขียนเขียนไว้

ฮิวจส์ (Hughes. 1989: 116-117) ได้แนะนำสิ่งที่ควรจะทดสอบเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่านดังนี้

1. ข้อมูลสำคัญในข้อความ
2. รายละเอียดสนับสนุนข้อมูลสำคัญ
3. ความสัมพันธ์ของข้อความโดยพิจารณาจากคำสรรพนามที่ใช้ในข้อความ
4. ความหมายของคำศัพท์โดยการเดาจากปริบท
5. การตีความของข้อความ โดยเริ่มตั้งแต่ต้นเรื่อง การเน้นเรื่อง จนกระทั่งสรุปเรื่องในตอนจบ

ฟินอคเชียโร และซาโกะ (Finocchiaro and Sako. 1983: 131 - 135) ได้เสนอแนะการประเมินผลการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้แบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบนั้น ควรครอบคลุมสิ่งต่อไปนี้

1. คำศัพท์ โดยมุ่งให้สามารถเดาคำศัพท์ โดยใช้ข้อความปริบทที่อยู่รอบๆเพื่อให้ได้ความหมายที่ถูกต้องเหมาะสมกับคำศัพท์นั้นๆ
2. ใจความสำคัญของเนื้อหาที่อ่าน
3. รายละเอียดในเนื้อหาที่อ่าน
4. การตีความใจความที่ปรากฏโดยนัย
5. อารมณ์ ความรู้สึก และเจตนารมณ์ของผู้เขียน
6. ความสัมพันธ์ของข้อความหรือประโยคที่ปรากฏในเนื้อเรื่อง
7. โครงสร้างของประโยค โดยการแปลความประโยค

จึงอาจสรุปได้ว่า การประเมินผลการอ่านเพื่อความเข้าใจ สามารถประเมินความเข้าใจในด้านต่างๆได้ดังนี้ คือ ความหมายของคำศัพท์ในปริบท การแปลความหมายของประโยค ใจความสำคัญและรายละเอียดจากเนื้อเรื่อง ความสัมพันธ์ของใจความในเนื้อเรื่องและการสรุปตีความใจความของเรื่องที่ไม่ปรากฏในปริบท ในตำราเรียน เอกสารทางวิชาการ ฯลฯ

2. เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับทฤษฎีความรู้เดิม

2.1 ความหมายของความรู้เดิม

รูเมลฮาร์ท (Rumelhart. 1981: 22-23) กล่าวว่าถึงความหมายของความรู้เดิม (Schema) ไว้ว่าหมายถึงโครงสร้างข้อมูลที่ใช้แทนความหมายของความรู้ที่เก็บสะสมไว้ในความทรงจำ ข้อมูลต่างๆ ที่สะสมไว้อาจเป็นความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งของ สถานการณ์ต่างๆ เหตุการณ์ ลำดับเหตุการณ์ การกระทำ ลำดับการกระทำ ความรู้เดิม ซึ่งเป็นการให้ความหมายที่สอดคล้องกับคาร์เรล และ เอสเตอร์โฮล์ด (Carrel and Eisterhold. 1987: 218) ที่กล่าวว่าความรู้เดิมเป็นสิ่งที่ถูกบันทึกไว้ในส่วนความจำของสมองในลักษณะที่เป็นลำดับชั้น และมีความเกี่ยวโยงซึ่งกันและกัน นอกจากนี้รัดเดล และรัดเดล (Ruddel and Ruddel. 1995: 52-60) ได้กล่าวถึงทฤษฎีความรู้เดิมไว้ว่ามีความเกี่ยวข้องกับการเก็บและรวบรวมประสบการณ์และความรู้เดิม ด้านต่างๆที่อยู่ในความทรงจำของเรา ซึ่งความรู้เดิมเหล่านี้เราได้เก็บ

รวบรวมมาจากสภาพแวดล้อม ประสบการณ์ ทั้งยังสามารถนำมาประยุกต์ให้เข้ากับประสบการณ์ใหม่ได้อีกด้วย ความรู้เดิมอาจหมายถึงกลุ่มของข้อมูล หรือหน่วยความรู้ต่างๆ ที่ถูกนำมาใช้จัดและสร้างความหมายแก่สิ่งต่างๆ ที่ได้พบในชีวิตประจำวัน ความรู้เดิมพัฒนาจากประสบการณ์ทั่วไปจนกระทั่งรวมเป็นหน่วยความรู้ที่เฉพาะเจาะจงลงไป ซึ่งอธิบายได้โดยนำมาโยงเข้ากับกับแนวความคิดต่างๆ การรวบรวมประสบการณ์และสิ่งที่เกี่ยวข้องอื่นๆ มีความสำคัญต่อพัฒนาการทางภาษาและการเรียนรู้ภาษาของเด็กมาก ทั้งยังนำไปสู่การอธิบายสิ่งที่กำลังจะพบเจออยู่ได้ ความรู้เดิมเป็นสิ่งที่ถูกสร้างมาจากสภาพแวดล้อมและประสบการณ์ต่างๆ ซึ่งไม่สามารถแยกออกจากกันได้

2.2 ความสำคัญของความรู้เดิมต่อการเรียนรู้ภาษา

รูเมลฮาร์ท (Rumelhart. 1981: 22-23) อธิบายว่าความเข้าใจในการอ่านจะเกิดขึ้นได้หากผู้อ่านมีความรู้ทางภาษา (Linguistic Knowledge) และความรู้ทั่วไป (General Knowledge of the World) ในขณะที่อ่านความรู้จะถูกกระตุ้นให้ทำงานโดยกระบวนการทางสมอง ผู้อ่านจะใช้ความรู้เดิมทั้งในด้านภาษาและความทั่วไปที่มีอยู่มาช่วยทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน เนื่องจากข้อความที่อ่านนั้นเป็นเพียงข้อมูลที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อสารให้แก่ผู้อ่านเท่านั้น ผู้อ่านต้องสร้างความหมายขึ้นมาเอง โดยการนำโครงสร้างความรู้เดิมที่มีอยู่มาสัมพันธ์กับข้อมูลใหม่ ในตัวโครงสร้างความรู้เดิมนี้จะมีช่องว่างอยู่ ในขณะที่อ่านผู้อ่านจะเริ่มได้ความหมายจากสิ่งที่อ่านเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ เมื่อช่องว่างนั้นมีสภาพเต็มสมบูรณ์ จึงเกิดความเข้าใจ/ เป็นการอธิบายที่สอดคล้องกับที่ คาร์เรล และ เอสเตอร์โฮลด์ (Carrel and Eisterhold. 1987: 218) กล่าวไว้ว่า ในการทำความเข้าใจการอ่านจะเกิขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้นต้องอาศัยความสามารถในการโยงสิ่งที่อ่านให้สัมพันธ์กับความรู้เดิมที่ผู้อ่านมีอยู่ การทำความเข้าในคำ ประโยคหรือบทอ่านทั้งหมด ไม่ใช่เป็นเพียงการทำความเข้าใจโดยใช้ความรู้เชิงภาษาศาสตร์เท่านั้น แต่ต้องอาศัยหลักของการนำสิ่งที่อ่านมาพิจารณา คิดทบทวนกับความรู้เดิม และการนำความรู้เดิมมาใช้ให้เหมาะสม สอดคล้องกับข้อมูลที่มีอยู่ในข้อความที่อ่าน

ในด้านความเข้าใจในการอ่านซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายหลักของการอ่านโดยทั่วไป โดยจิดาภา ฉันทานนท์ (2541: 53) กล่าวไว้ว่าความเข้าใจในการอ่านเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นภายในสมองซึ่งต้องคำนึงถึงองค์ประกอบสำคัญที่ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่าน คือ พื้นฐานความรู้ของผู้อ่านในด้านต่างๆ ดังนี้

1. พื้นความรู้ด้านภาษา (Linguistic Schema) หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับตัวอักษร การสะกดคำ คำศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์ และสัมพันธภาพในข้อความ

2. พื้นความรู้ด้านเนื้อหา (Content Schema) หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม ความรู้รอบตัวทั่วไป และความรู้ในเนื้อหาเฉพาะด้านตามที่ปรากฏ หรือเกี่ยวข้องกับเนื้อหาในบทอ่าน

3. ความรู้ด้านโครงสร้างบทอ่าน (Formal Schema) หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างของงานเขียนประเภทต่างๆ ที่ใช้ในการนำเสนอเนื้อหาในบทอ่าน ซึ่งมีอยู่หลายประเภท เช่น ประเภทบรรยาย (Descriptive) ประเภทเล่าเรื่อง (Narrative) ประเภทเปรียบเทียบ (Comparison) เป็นต้น

ส่วนแบลร์ เทร์เนอร์ และ สคัดท์ (Blair, Turner and Schaudt. 1992) ได้กล่าวไว้ ว่าการอ่านเป็นกระบวนการทางสมอง ที่เราไม่สามารถสังเกตได้โดยตรง ผู้อ่านแต่ละคนต้องตีความ และความจากสัญลักษณ์ของภาษาเขียนและทำความเข้าใจเจตนาของผู้เขียนโดยใช้ประสบการณ์เดิมของผู้อ่านเองการทำความเข้าใจต่อสิ่งที่อ่านเป็นขั้นตอนที่ซับซ้อน เป็นกระบวนการของแต่ละคน การอ่านจับใจความ หรือการอ่านเพื่อความเข้าใจเป็นสิ่งที่มีความเกี่ยวข้องกันของข้อมูลใหม่ และความรู้เดิม กระบวนการนี้เกิดขึ้นจากตัวแปรหลายอย่าง การอ่านจับใจความเป็นผลมาจากปัจจัยต่างๆ ของการตีความในขณะที่ผู้อ่านอยู่ในกระบวนการอ่าน ดังนั้นการอ่านจึงเป็นการหล่อหลอมลักษณะอันหลากหลายของข้อความ เนื้อความในการอ่านแต่ละครั้ง เข้ากับผู้อ่าน ซึ่งผู้อ่านต้องนำเอาประสบการณ์เดิมของตนมาใช้ในการตีความ และการแปลความด้วย

หัวใจสำคัญของการตีความ คือการใช้ความรู้พื้นฐานหรือความรู้เดิมและประสบการณ์ของผู้อ่านในการตีความหมายและสร้างความเข้าใจว่าเรื่องที่กำลังอ่านอยู่นั้นเป็นเรื่องอะไร ทฤษฎีความรู้เดิม (Schema Theory) เกิดขึ้นจากการศึกษากระบวนการอ่านและความคิดเห็นของผู้อ่าน ในด้านความสัมพันธ์และความเกี่ยวข้องกันของการทำความเข้าใจเนื้อหากับความสามารถของผู้อ่านในการตีความโดยการใช้ความรู้พื้นฐานเดิมของผู้อ่าน ซึ่งความรู้เดิมไม่สามารถแยกออกจากเนื้อหาในโครงสร้างความหมายได้

ทั้งนี้ ฟิลด์ส และ สแปงเลอร์ (Fields and Spangler. 1995: 127-131) ได้กล่าวไว้ว่า ในการเรียนรู้ภาษาเป็นกระบวนการทางสมองซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ ดังนี้

1. การจดจำคำ (Sight Word) เด็กเรียนรู้คำศัพท์ส่วนใหญ่จากการพบเห็นคำเหล่านั้นบ่อยๆ ในขณะที่อ่านข้อความต่างๆ

2. ความรู้ด้านตัวอักษรและเสียง (Graphophonemic Awareness) เป็นสิ่งที่ไม่ควรมองข้าม เด็กควรได้รู้จักตัวอักษรจากการอ่านและเขียน และเรียนรู้การออกเสียงจากการสื่อสาร ไม่ใช่เรียนรู้การอ่านเขียนจากตัวอักษร

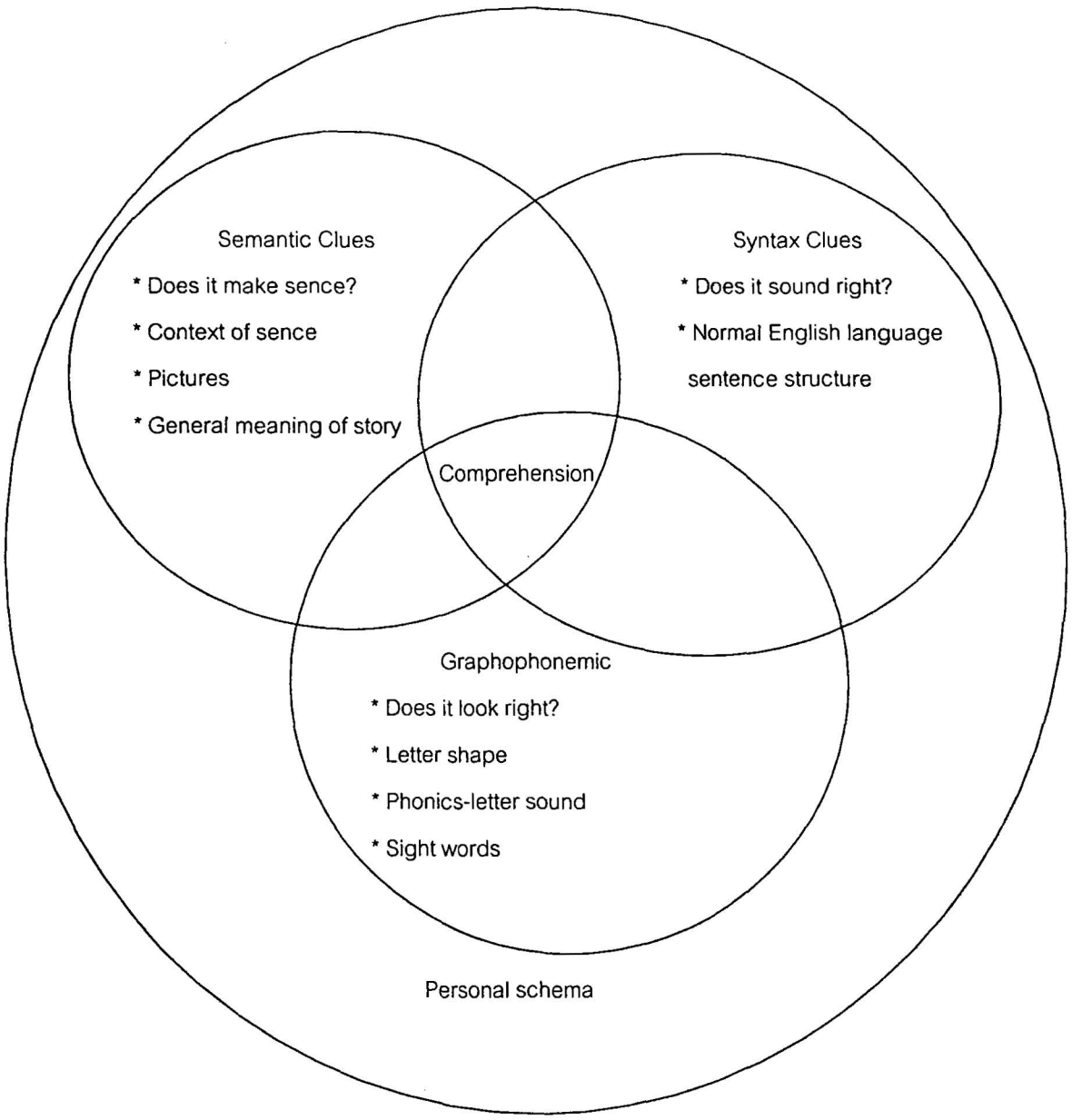
3. ความรู้ด้านความหมาย (Semantic Clues) ในการอ่านผู้อ่านต้องรู้จักใช้ปริบท (Context Clues) เข้าช่วยในการทำความเข้าใจ ผู้อ่านอาจไม่ทราบความหมายของคำทุกคำ แต่ก็สามารถจับใจความหรือเดาความหมายได้เมื่อนำปริบทต่างๆ มาประกอบการอ่านด้วย

4. ความรู้ด้านไวยากรณ์ (Syntactic Clues) เด็กควรได้เรียนรู้ฝึกใช้โครงสร้างประโยคในรูปแบบต่างๆ โดยการสื่อสารหรือได้พบเห็นบ่อยๆจากสิ่งที่อ่าน ไม่ใช่ให้ฝึกทำซ้ำไปซ้ำมาอย่างไร้ความหมายหรือแยกย่อยออกจากทักษะทางภาษาอื่นๆ

5. ความรู้เดิมของแต่ละบุคคล (Personal Schema) ครูควรช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนา และฝึกใช้ความรู้เดิมเข้ามาช่วยในการอ่าน เนื่องจากทุกสิ่งที่มีความหมายและใกล้เคียงกับประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน จะสามารถเพิ่มพูนความรู้และความเข้าใจให้เด็กได้นำมาใช้ในการอ่าน

6. กลวิธีการบูรณาการ (Integrating Strategies) กลวิธีต่างๆ ที่กล่าวมาแล้วนั้นล้วนมีประโยชน์แก่ผู้อ่านทั้งสิ้น ทั้งยังไม่สามารถแยกออกจากกันได้ ในการใช้ภาษาทุกครั้งต้องบูรณาการกลวิธีต่างๆ เข้าด้วยกันให้เหมาะสม

ความเข้าใจในการอ่าน เป็นผลของความสำเร็จในการบูรณาการกลวิธีต่างๆ เข้าด้วยกัน จะใช้เพียงอย่างใดอย่างหนึ่งไม่ได้ แต่ต้องรวมทุกทักษะไว้ด้วยกัน ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 แสดงการบูรณาการทักษะในการอ่านเข้าด้วยกัน
(Fields and Spangler. 1995: 131)

และจากความสัมพันธ์นี้เองทำให้ผู้อ่านต้องพยายามหากลวิธีในการค้นหาความหมายตามจุดมุ่งหมาย และวิธีการจับใจความของตนเอง ต้องรู้ว่าจะใช้ความรู้เดิมอย่างไรเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายในการอ่าน และสรุปจุดสำคัญของเรื่องที่อ่านได้

2.3 การใช้ความรู้เดิมในการทำความเข้าใจในการอ่าน

ทฤษฎีของการอ่านจับใจความหลายทฤษฎีเน้นความตื่นของผู้อ่านในการพยายามสร้างความหมาย ซึ่ง กิลเลท และเทมเพิล (Gillet and Temple. 1990: 53-61) กล่าวว่า ทฤษฎีความรู้เดิม (Schema Theory) ก็เป็นทฤษฎีหนึ่งที่ทำให้ผู้อ่านมีโครงสร้างอยู่ในใจ ซึ่งเป็นการรวบรวมความรู้รอบตัวของผู้อ่าน ซึ่งความรู้เหล่านี้เรียกว่าความรู้เดิม

(Schemata) ความรู้เดิมเหล่านี้มีช่องว่างระหว่างกันแต่ก็สามารถเชื่อมโยงกันได้ ในการอ่านแต่ละครั้งความรู้เดิมเหล่านี้จะถูกนำมาใช้เพื่อเติมเต็มความหมายและรายละเอียดของเนื้อความที่กำลังอ่านอยู่ ข้อมูลและรายละเอียดใหม่จะถูกนำเข้าไปเติมในช่องว่างของความรู้เดิมแล้วก็ทำให้เกิดการเชื่อมโยงกันของข้อมูลใหม่และความรู้เดิม ก็จะทำให้สามารถจับใจความและสร้างความหมายได้ และในการอ่านแต่อ่านแต่ละครั้งผู้อ่านต้องใช้ความรู้เดิมเพื่อใช้ในการทำความเข้าใจเนื้อเรื่องอยู่ 2 ชนิด คือ ความรู้เดิมจากการรวบรวมความรู้รอบตัว และความรู้เดิมในด้านโครงสร้างทางไวยากรณ์ของเนื้อความ

สิ่งที่กล่าวมาแล้วนี้สอดคล้องกับความคิดของรัดเดล และรัดเดล (Ruddel and Ruddel. 1995: 54) ซึ่งกล่าวว่าทฤษฎีความรู้เดิมเป็นกลุ่มของโครงสร้างที่มีความสลับซับซ้อนสูง ซึ่งช่วยในการจัดเรียงอละเชื่อมโยงประสบการณ์ต่างๆ ในหน่วยความจำ กระบวนการเรียนรู้ซึ่งเกิดจากการจัดเรียง การสร้าง และการเรียงลำดับข้อมูลใหม่ โดยการจัดเรียงความรู้เดิม และการรวบรวมข้อมูลใหม่เข้าไว้ด้วยกัน กระบวนการจับใจความสำคัญ คือการใช้ความมุ่งมั่นของเด็กที่ต้องการที่จะทำให้ประสบการณ์ที่เกิดขึ้นนั้นมีความหมายเป็นแรงผลักดัน เป็นความเกี่ยวเนื่องกันของการใช้กลวิธีการเชื่อมโยงและการใช้ความรู้เดิมที่สอดคล้องกัน ซึ่งคุณสมบัติโดยทั่วไปของทั้งการเรียนรู้และการทำความเข้าใจล้วนเป็นกระบวนการสรุปโดยใช้ความรู้เดิมทั้งสิ้น กระบวนนี้ช่วยให้ทำความเข้าใจความหมายได้ใกล้เคียงที่สุด โดยการเติมเต็มช่องว่างที่มีอยู่" ในขณะที่สร้างความหมายจากสิ่งที่รับรู้จากประสบการณ์

เมื่อทฤษฎีความรู้เดิมเป็นการพัฒนาความรู้พื้นฐานเดิมซึ่งมีอิทธิพลต่อประสบการณ์ด้านสังคมและวัฒนธรรมของเด็ก เช่นเดียวกับขั้นตอนการพัฒนาด้านภาษา เด็กเป็นผู้สร้างความรู้เดิมให้มีความหมาย ความรู้เดิมเหล่านี้แสดงถึงกลุ่มของความหมายและลำดับขั้นที่ได้พัฒนาจากประสบการณ์ของเด็กเอง เด็กค้นหาความหมายของสิ่งที่พบเห็นได้อย่างรวดเร็ว โดการประยุกต์ความรู้เดิมที่มีอยู่จากการพัฒนาประสบการณ์ขั้นพื้นฐาน หลักที่สำคัญของทฤษฎีนี้ของครู คือคอยช่วยเหลือเด็กในการสร้างความรู้เดิมขึ้นมาใหม่รวมฝึกการกลั่นกรองและการขยายความออกเพื่อเตรียมความพร้อมในการนำไปใช้ต่อไปได้

2.4 กิจกรรมเพื่อเพิ่มเติมความรู้เดิม

การกระตุ้นเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ภาษา และเพื่อให้สามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพในสถานการณ์ทั่วไปได้นั้น (Ruddel and Ruddel. 1995: 54) ให้ความเห็นไว้ว่าต้องกระตุ้นให้เด็กได้พัฒนา และใช้ความรู้เดิมเพื่อใช้ในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่น ภาษาเป็นสิ่งสำคัญของการสร้างความหมาย ทั้งในด้านความเข้าใจและการสื่อสารด้านความคิดกับผู้อื่น โดยคาดหวังว่าการสื่อสารสารเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างเจตคติ และคุณค่าในการอ่านและใช้ภาษา โดยความรู้พื้นฐานจะถูกเก็บรวบรวมไว้ในรูปแบบของความรู้เดิม และถูกนำออกมาใช้ในการทำความเข้าใจ และการสร้างภาษาพูดและภาษาเขียน ในการกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ฝึกนำความรู้เดิมออกมาใช้นั้นต้องคำนึงถึงจุดมุ่งหมาย 2ชนิดนี้ คือ เพื่อให้ตรงกับเนื้อหาความรู้ที่จะเรียน และเพื่อให้ตรงกับกระบวนการความรู้ ในการเลือกกลวิธีก็ขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายของการอ่าน และโครงสร้างความหมาย

ดังนั้นในการจัดกิจกรรมเพื่อขยายเดิมความรู้เดิมให้นำไปใช้เชื่อมโยงกับข้อมูลใหม่ได้จึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง ดังที่ไรเดอร์ และเกรฟส์ (Ryder and Graves. 1995: 78-94) กล่าวไว้ว่าผู้อ่านจะคิดอย่างมีความหมายเพื่อเชื่อมโยงข้อมูลใหม่เข้ากับความรู้เดิมที่เรียนมีอยู่แล้ว โดยมีหลักในการเพิ่มข้อมูลใหม่เข้าไป ครูสามารถพัฒนาความรู้เดิมที่ตรงกับสื่อที่ใช้เรียน และเพื่อพัฒนาและดัดแปลงความรู้เดิมของผู้เรียนให้เป็นไปในแนวทางเดียวกันกับข้อมูลใหม่ที่ผู้เรียนจะได้รับ และให้ผู้เรียนสามารถดัดแปลงเพื่อนำไปใช้เป็นวิธีการเรียนรู้ของตนเองได้นั้น มีแนวทางในการจัดการเรียนการสอนเพื่อฝึกใช้ความรู้เดิม ดังนี้

1. รวบรวมความคิด (Identify the concepts) ในขั้นตอนี้ครูจะกระตุ้นให้ผู้เรียนระลึกสิ่งที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่กำลังจะเรียนในด้านต่างๆ

2. จัดเรียบเรียงความหมาย (Organize the concepts) เป็นขั้นตอนฝึกให้ผู้เรียนรู้จักรวบรวมและเรียงลำดับความคิดตามความสำคัญ รู้จักนำข้อมูลที่มีอยู่มาเชื่อมโยงให้เข้ากัน

3. การกลั่นกรองและให้รายละเอียด (Refinement and elaboration) ขั้นนี้เป็นการขยายและเพิ่มเติมรายละเอียดจากความรู้ของผู้เรียนให้มากขึ้น เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมในการนำไปใช้ต่อไป

นอกจากนี้จิดาภา ฉันทานนท์ (2541: 55) กล่าวถึงการสอนอ่านตามแนวทฤษฎีโครงสร้างความรู้เดิมไว้ว่ามีขั้นตอนในการจัดกิจกรรมเพื่อฝึกใช้ความรู้เดิม 4 ขั้นตอนขั้นตอน คือ

1. การตรวจสอบพื้นฐานความรู้ของนักเรียน เป็นการตรวจสอบให้รู้ว่ามีพื้นความรู้บ้างหรือไม่ มากน้อยเพียงใด อาจทำได้ไม่ยากนักสำหรับนักเรียนกลุ่มเล็ก แต่สำหรับนักเรียนกลุ่มใหญ่ ครูควรเลือกกิจกรรมประเภทที่สามารถตรวจสอบพื้นความรู้ได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว

2. การกระตุ้นให้นักเรียนตระหนักถึงพื้นความรู้ที่มีอยู่ มีจุดประสงค์เพื่อให้นักเรียนดึงเอาความรู้นี้ออกมาใช้ช่วยทำความเข้าใจในการอ่าน โดยเชื่อมโยงพื้นความรู้เดิมเข้ากับข้อมูลใหม่ในบทอ่าน

3. การขยายขอบเขตความรู้ เนื่องจากพื้นความรู้เป็นสิ่งจำเป็นต่อความเข้าใจในการอ่าน การขยายขอบเขตความรู้ของนักเรียนจากที่รู้อยู่เพียงเล็กน้อยหรือบางส่วน ให้มีความรู้มากขึ้น จะช่วยให้นักเรียนสามารถเข้าใจสิ่งที่จะอ่านได้ดีขึ้นอีก

4. การเชื่อโยงข้อมูลเข้ากับพื้นความรู้ จากงานวิจัยที่ผ่านมาเป็นจำนวนมากพบว่าความเข้าใจในการอ่านเป็นผลจากการเชื่อมโยงระหว่างข้อมูลใหม่ในบทอ่านเข้ากับพื้นความรู้ของผู้อ่าน ผู้อ่านมักอาศัยหรืออ้างอิงไปยังความรู้ที่ตนมีอยู่แล้วเสมอ แล้วปรับ เปลี่ยน หรือสร้างความรู้ใหม่ขึ้นมาบนพื้นฐานของความรู้เดิม บวกกับข้อมูลใหม่ที่ได้รับ ดังนั้นความสามารถในการเชื่อมโยงข้อมูลใหม่เข้ากับพื้นความรู้ที่มีอยู่จึงเป็นสิ่งสำคัญมาก ที่จะช่วยให้เกิดความเข้าใจในการอ่าน

ทั้งยังกล่าวอีกว่าการสอนอ่านตามทฤษฎีโครงสร้างความรู้เน้นที่ขั้นตอนก่อนการอ่านมากที่สุด เพราะเชื่อว่ากิจกรรมก่อนการอ่านจะช่วยเตรียมผู้เรียนให้พร้อมสำหรับการอ่านเพื่อความเข้าใจได้ โดยให้ผู้เรียนได้ตระหนักในพื้นความรู้ที่ตนมีอยู่ และนำความรู้นั้นมาใช้ในการทำความเข้าใจบทอ่านเพื่อให่เกิดความเข้าใจในการอ่านได้ดีที่สุด

3. เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับปรัชญาการสอนภาษาแบบเน้นพื้นฐานประสบการณ์

ปรัชญาการสอนภาษาแบบเน้นพื้นฐานประสบการณ์ (Whole Language Approach)เป็นปรัชญาการสอนที่เริ่มต้นขึ้นในทศวรรษ 1960 ในสหรัฐอเมริกา และต่อมาได้แพร่หลายไปยังประเทศต่างๆ มากมาย เช่น ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ และแคนาดา เป็นต้น และประเทสที่ประสบความสำเร็จสูงสุดในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แนวปรัชญาการสอนภาษานี้ คือ ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์ ส่วนในประเทศไทยนั้นมีผู้ให้ความสนใจในแนวปรัชญการสอนนี้มากมายเช่นกัน เนื่องจากปรัชญาการสอนภาษาแบบเน้นพื้นฐานประสบการณ์นี้ เป็นปรัชญาการสอนที่เปิดโอกาสครูผู้สอนภาษาได้เลือกวิธีการสอน การจัดกิจกรรม รวมทั้งสื่อที่ใช้ในการเรียนการสอน ให้เหมาะสมกับความต้องการ วัย และความสนใจของผู้เรียนโดยเน้นการว่าการเรียนภาษานั้นต้องเรียนจากองค์รวม ไม่แยกสอนทีละทักษะ จัดกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนได้ทำกิจกรรม และเรียนรู้ในสิ่งที่ตนสนใจ โดยดังที่ผู้วิจัยได้รวบรวมรายละเอียดเกี่ยวกับการสอนภาษาแบบเน้นพื้นฐานประสบการณ์ไว้ดังนี้

3.1 ความหมายหมายของการสอนภาษาแบบเน้นพื้นฐานประสบการณ์

กูดแมน (Goodman. 1986: 5-7) ซึ่งเป็นผู้หนึ่งที่นำแนวการสอนภาษาแบบเน้นพื้นฐานประสบการณ์มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการสอนภาษาแบบเน้นพื้นฐานประสบการณ์ ไว้ว่าไม่ใช่หลักการแต่เป็นวิธีการนำเอามุมมองทางภาษา ทางการเรียนรู้ และมุมมองของคนทั่วไป ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนและครูรวมเข้า

ด้วยกัน เป็นปรัชญาการศึกษาที่เน้นการสอน ซึ่งประกอบด้วยการสอนภาษาทุกทักษะ ทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน นอกจากนี้ เขายังกล่าวอีกว่า ครูทุกคนควรเปลี่ยนวิสัยทัศน์เกี่ยวกับการสอนภาษา ว่าในการจัดการเรียนการสอนไม่ควรจำกัดความรู้ของผู้เรียนให้อยู่เพียงในหนังสือแบบเรียนหรือแบบฝึกหัดเท่านั้น

ส่วนสตาเนค (Stanek. 1993: 6) ได้แจกแจงความหมายของทฤษฎีการสอนภาษาแบบเน้นพื้นฐานประสบการณ์ ไว้ว่าการสอนภาษาแบบเน้นพื้นฐานประสบการณ์ คือ ทัศนะเกี่ยวกับภาษา การอ่านออกเขียนได้ และการเรียนรู้ ซึ่งเป็นทฤษฎีที่ต้องมีพื้นฐานมาจากการเข้าใจเข้าใจภาษา ซึ่งความเข้าใจภาษานี้เองที่เป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดการอ่านออกเขียนได้ การเรียนรู้ภาษา ต้องเริ่มเรียนรู้จากส่วนใหญ่ (Whole) ไปสู่ส่วนย่อย (Part) ของหนังสือทั้งเล่ม ทั้งย่อหน้า ทั้งประโยค ตลอดจนถึงแต่ละคำ และเชื่อว่าทุกคนมีวิธีการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน และควรให้โอกาสในการเรียนรู้ องค์ความรู้ต่างๆ ในหลายๆวิธี ไม่ว่าเป็นด้านการเห็น การพูด และกิจกรรมที่ช่วยกระตุ้นการเรียนรู้ เช่น เล่นเกม หรือเล่นละคร เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ถือเป็นการตอบคำถามที่ว่า เด็กเรียนรู้ภาษาเพื่อสร้างความหมาย และเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายได้อย่างไร ได้เป็นอย่างดี

จากความหมายดังกล่าว สตาเนค ยังกล่าวถึงแนวความคิดในการจัดการเรียนการสอนภาษาแบบเน้นพื้นฐานประสบการณ์ ไว้ตามลำดับดังนี้

1. เด็กเรียนรู้ภาษาโดยการใช้ภาษาในการแสดงความคิดเห็น และใช้ความคิดอย่างมีความหมาย เช่น ค้นหาว่าเรื่องที่อ่านอยู่นั้นเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร ไม่ใช่การแยกย่อยแต่ละทักษะ เป็นการค้นหา หรือจดจำรายละเอียดของแต่ละถ้อยคำ เด็กเรียนรู้เหมือนผู้ใหญ่ ซึ่งมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง เด็กไม่ได้เรียนเพื่อให้อ่านออกเขียนได้ แต่ใช้การอ่านในการเรียนรู้

2. การอ่านและการเขียนมีพื้นฐานจากวัฒนธรรมการพูด ซึ่งทุกคนเรียนรู้ที่จะพูดคุย นักการศึกษาพยายามทำให้เด็กมีโอกาสเรียนรู้ในการอ่านและเขียนให้มากที่สุด ถ้าเด็กไม่ได้เรียนรู้ด้านการอ่าน ก็เป็นเพราะตัวทฤษฎีหรือสภาพแวดล้อม แต่ไม่ได้เกิดตัวเด็ก

3. การอ่าน คือ การสร้างความหมายจากปริบทต่างๆ เพื่อให้ได้ใจความตรงตามจุดประสงค์ของผู้อ่าน มากกว่าการรับรู้ความหมายของคำซึ่งมีความหมายตายตัว

4. เด็กมีการตอบสนองเมื่อได้อ่านและเขียนจากสิ่งที่เป็นความต้องการจริงของพวกเขา หรือโดยการได้เรียนรู้การสะกดคำที่พวกเขาพบในหนังสือ หรือจากการเขียนบันทึกถึงผู้อื่น มากกว่าการสะกดคำซ้ำไปซ้ำมา และในขณะที่อ่านผู้เรียนอาจข้ามคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคย แล้วเดาความหมายเองจากเนื้อความในประโยค หรือในแต่ละย่อหน้าได้เอง

5. แม้แต่การให้เด็กคัดลายมือก็เป็นจุดประสงค์ที่มีความหมายเหมือนกับกิจกรรมอื่นๆ การเช่น การเขียนบันทึก การเล่าเรื่อง คือเน้นการสอนความหมายของการการทำงานให้สำเร็จโดยไม่แยกเป็นทักษะย่อยๆ

6. การสร้างให้เด็กมีความเชื่อมั่นในตนเองเป็นสิ่งสำคัญที่สุด ทั้งยังเป็นจุดเริ่มต้นของกระบวนการเรียนรู้ต่างๆ ต่อไปอีกด้วย ไม่ว่าเด็กหรือผู้ใหญ่ที่มีความพร้อมในการเผชิญหน้ากับความผิดพลาดนั้น จะทำตนเองมีคุณค่า มีความภาคภูมิใจมากขึ้น เช่นเดียวกับผู้เรียนภาษา ครูที่สอนภาษาแบบเน้นพื้นฐานประสบการณ์เชื่อว่า ทุกคนสามารถอ่านออกเขียนได้ ความท้าทายอยู่ที่การทำให้ผู้เรียนเชื่อมั่นว่า ความล้มเหลวผิดพลาดนั้นเกิดจากวิธีการไม่ใช่เกิดจากตัวบุคคล

7. ครูต้องระลึกอยู่เสมอว่าเป็นผู้อำนวยความสะดวกแก่ผู้เรียน จุดศูนย์รวมคือการเรียน ไม่ใช่การสอน

8. ครูต้องมีความเชื่อมั่นที่จะกระตุ้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และพัฒนาความคิดของผู้เรียนได้สำเร็จ

จากแนวคิดต่างๆเหล่านี้สรุปได้ว่า การสอนภาษาแบบเน้นพื้นฐานประสบการณ์นี้ เป็นแนวคิดในการจัดการเรียนการสอนภาษาที่ต้องคำนึงถึงสิ่งต่างๆ ดังต่อไปนี้เป็นหลัก

1. ตัวผู้เรียน เป็นสิ่งแรกที่ต้องคำนึงถึง ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต่าง ๆ ครูต้องจัดให้ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียน สิ่งที่นำมาสอนต้องเป็นสิ่งที่ผู้เรียนคุ้นเคย เพื่อให้ผู้เรียนสามารถดึงเอาประสบการณ์เดิมที่มีอยู่มาช่วยในการทำความเข้าใจบทเรียนได้

2. การยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยให้เด็กได้มีโอกาสทำกิจกรรมที่ตนเองสนใจ ได้เลือกอ่านและเลือกเขียนในสิ่งที่ตนเองสนใจ และมีประสบการณ์ ได้เสนอความคิดเห็น วิพากษ์วิจารณ์ และใช้ความสร้างสรรค์ของตนเอง

3. สื่อที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน ควรใช้สื่อของจริง (Authentic Material) ซึ่งมีความหลากหลาย และเป็นตัวอย่างในการใช้ภาษาที่ดี เปิดกว้างให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในสิ่งจำเป็น และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ไม่จำกัดว่าต้องอยู่ในแบบเรียนเท่านั้น ทั้งยังต้องคำนึงอยู่เสมอว่าสื่อที่เลือกมานั้นต้องอยู่ในความสนใจ และเป็นเรื่องที่ใกล้ตัว ผู้เรียนมีพื้นฐานประสบการณ์ในเรื่องนั้นมากพอ

4. ในการจัดการเรียนการสอนภาษาต้องจัดให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากสิ่งที่มีความหมาย จากสิ่งที่เป็นองค์รวม ไม่แยกสอนทีละทักษะ

3.2 หลักในการสอนภาษาแบบเน้นพื้นฐานประสบการณ์

เนื่องจากแนวปรัชญาการสอนภาษาแบบเน้นพื้นฐานประสบการณ์นี้ เป็นแนวคิดที่กว้างอาจเป็นการยากแก่การนำไปปฏิบัติดังนั้นคัชเฮนเบอรี (Cushenbery. 1989: 39-41) จึงกำหนดหลักในการจัดการเรียนการสอนไว้เพื่อเป็นกรอบให้ครูผู้สอนได้นำไปปฏิบัติได้ง่ายขึ้น ดังนี้

1. การสอนภาษาแบบเน้นพื้นฐานประสบการณ์ มีความเชื่อว่า การอ่าน ทักษะ และความสามารถทางภาษาโดยทั่วไป เป็นสิ่งที่สามารถเรียนรู้ได้โดยการบูรณาการทักษะต่าง ๆเข้าด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็นในด้านการใช้คำ การจับใจความ และคำศัพท์

2. นักเรียนที่เรียนภาษาแบบเน้นพื้นฐานประสบการณ์ จะได้เรียนรู้ภาษาจากสื่อสิ่งพิมพ์หลายชนิด ส่วนหนังสือแบบเรียน และสื่อสำเร็จรูปต่าง ๆ เป็นเพียงตัวอย่างการใช้ภาษาแก่ผู้เรียนเท่านั้น

3. เนื้อหาวิชาต่าง ๆ เช่น วิทยาศาสตร์ และสังคมศึกษา มักถูกนำมาใช้เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษา และเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ภาษาของเด็ก เพราะเป็นพื้นฐานที่เด็กต้องใช้ในการเรียนอยู่แล้ว

4. การประเมินผลการเรียนของนักเรียน จะวัดจากความสามารถที่เพิ่มขึ้นของผู้เรียน ซึ่งประเมินจากผลงานมากกว่าดูจากคะแนนที่ได้จากการสอบ

5. เวลาส่วนใหญ่จะใช้ในการจัดกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนได้อ่านสิ่งต่าง ๆ เพื่อความเพลิดเพลิน พร้อมทั้งได้รับความรู้ มากกว่าการใช้เวลาไปสอนแยกย่อยในแต่ละทักษะ

6. จัดนักเรียนเข้ากลุ่มตามความต้องการด้านการเรียน เพื่อจัดการฝึกทักษะย่อย ๆ ซึ่งครูจะเป็นผู้ช่วยย้ำทักษะ และความสามารถที่ผู้เรียนในแต่ละกลุ่มต้องการ

7. ครูผู้สอนภาษาแบบเน้นพื้นฐานประสบการณ์ เชื่อว่ามีความเกี่ยวข้องกันพิเศษระหว่างการเรียนรู้ และภาษาของมนุษย์ ดังนั้นการสนับสนุนให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาที่เป็นไปตามธรรมชาติ ในขณะที่ความคาดหวังสูงสุดคือการทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ ครูจะให้ความช่วยเหลือเด็กโดยตรง เพื่อให้แน่ใจได้ว่าสิ่งที่คาดหวังไว้นั้นประสบความสำเร็จ

8. นักเรียนที่เรียนภาษาแบบเน้นพื้นฐานประสบการณ์ จะได้รับการชี้แนะ เพื่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ในการเขียน และการสะกดคำต่าง ๆ แม้จะเป็นเพียงคำที่เด็กคิดขึ้นมาเองก็ตาม

9. การเน้นย้ำในเรื่องของความถูกต้องของตัวสะกด เครื่องหมายวรรคตอนต่าง ๆ และความเรียบร้อยของลายมือมากเกินไป อาจทำให้ขั้นตอน กิจกรรม ซึ่งจะทำให้เด็กได้เรียนรู้เกี่ยวกับงานเขียนที่มีความสำคัญมากกว่าสิ่งที่ครูกำลังเน้นย้ำอยู่นั้น ขาดหายไป

10. เด็กไม่ต้องการให้สอนวิธีเขียน แต่ต้องการให้แสดงตัวอย่าง ครูควรนักเรียนช่วยกันเขียน โดยครูเป็นผู้ให้การสนับสนุน ให้คำปรึกษา และให้กำลังใจ ไม่ทำลายความพยายาม ความเชื่อมั่น และความกระตือรือร้นของผู้เรียน

11. ครูต้องจัดกิจกรรมที่สร้างประสบการณ์ที่หลากหลายให้แก่เด็ก เพื่อตอบสนองในแต่ละจุดประสงค์ เพื่อให้เด็กสามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตประจำวัน และสังคมนอกโรงเรียน

12. ครูต้องพัฒนาตนเองในการบูรณาการทุกทักษะทางภาษาเข้าด้วยกัน

13. การใช้ภาษาจริงต้องยึดตามหลักปรัชญาที่ว่าภาษษประกอบด้วยกระบวนการที่เป็นธรรมชาติ

14. การสอนภาษาแบบเน้นพื้นฐานประสบการณ์ เป็นปรัชญาการสอนที่เปิดกว้าง นักเรียนสามารถเรียนรู้ศัพท์ใหม่ๆ โครงสร้างไวยากรณ์ และรูปแบบวิธีการเขียน ได้เช่นเดียวกับการจดจำภาษาพูดจากบุคคลอื่น

15. ครูผู้สอนภาษาแบบเน้นพื้นฐานประสบการณ์หลายคน ให้แบบอย่างทางภาษา และให้เด็กได้ฝึกใช้ภาษาอย่างมีความหมาย เพื่อให้เด็กได้รู้จักการวางแผน และกลั่นกรองความสามารถในการอ่านและเขียนของตนเอง ผู้เรียนมีความคิดเป็นของตนเอง ไม่มีความรู้สึกว่าถูกบังคับให้เรียน

เช่นเดียวกับ รูบิน (Rubin. 1993: 393-394) ที่รวบรวมแนวความคิดของการสอนแบบเน้นพื้นฐานประสบการณ์ เพื่อใช้เป็นหลักในการจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนต้องยึดหลักดังต่อไปนี้

1. ให้ผู้เรียนได้แสดงออก
2. ฟังความคิดเห็นของผู้เรียน
3. กิจกรรมที่ให้ผู้เรียนทำต้องเป็นสิ่งที่ผู้เรียนสนใจ
4. ให้โอกาสผู้เรียนได้ถามคำถาม
5. ให้โอกาสผู้เรียนได้อ่านและเขียนมากๆ
6. ให้ผู้เรียนได้เขียนในสิ่งที่ตนมีความรู้
7. ให้ผู้เรียนได้อ่านงานเขียนทั้งเรื่อง
8. ช่วยเหลือให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของการอ่าน
9. ครูและนักเรียนควรได้ทำงานร่วมกัน
10. สื่อการเรียนที่ใช้ควรมาจากความต้องการของผู้เรียน
11. ส่งเสริมการวางงานด้วยกันระหว่างผู้เรียนและผู้สอน

จากหลักการดังกล่าว นี้นับเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษาแบบเน้นพื้นฐานประสบการณ์ที่ดี เนื่องจากทำให้ครูผู้สอนสามารถกำหนดขอบเขต และทิศทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ครอบคลุมจุดประสงค์ และตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี

3.3 การสอนอ่านตามแนวการสอนภาษาแบบเน้นพื้นฐานประสบการณ์

การสอนภาษาแบบเน้นพื้นฐานประสบการณ์ จะจัดให้เด็กได้อ่านจากบทความ หรือข้อความที่มีความหมาย ซึ่งผู้เรียนสามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตจริง ซึ่งในการพัฒนาการอ่านจับใจความของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพ ครูควรกระตุ้นผู้เรียนได้ทำกิจกรรมต่างๆ ดังนี้ สตาเนค (Stanek. 1993: 9-10)

1. เดาเนื้อเรื่อง สันนิษฐาน เล่าเรื่อง และเขียนเรื่องใหม่
2. เรียนรู้เกี่ยวกับผู้แต่ง
3. เขียนเรื่องราวเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน
4. อ่าน เขียน และคิด แบบเดียวกับนักเขียน
5. ฝึกเขียน ร่างงานเขียน และอ่านทบทวน

6. แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้เรียนคนอื่น

7. แก้ไขงานเขียนของตนเองกับเพื่อนร่วมชั้น

8. ฝึกการคันคว้าตั้งแต่ยังเด็ก

9. จัดแสดงผลงานเขียน เพื่อให้ผู้อื่นได้มีโอกาสอ่าน

10. อ่านหนังสือที่ผู้เรียนเลือกเอง ซึ่งไม่ใช่หนังสือที่ใช้สอนในห้องเรียน

11. ติดตามความน่าสนใจของเนื้อเรื่องต่อ เช่น ภูมิศาสตร์ หรือประวัติศาสตร์ ที่เกิดขึ้น กับฉากในเรื่องที่อ่าน

องค์ประกอบที่สำคัญอีกประการหนึ่ง ที่มีผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ในการจัดการเรียนการสอนภาษาแบบเน้นพื้นฐานประสบการณ์ คือ การใช้กลวิธีในการส่งเสริมการอ่าน ซึ่ง คัชเฮนเบอรี (Cushenbery. 1989: 43) กล่าวไว้ว่า การสอนภาษาแบบเน้นพื้นฐานประสบการณ์ไม่ได้เป็นแนวคิดที่ตายตัว หรือมีลำดับขั้นตอนในการสอนที่แปลกใหม่ แต่เป็นการเปลี่ยนทัศนคติของครูผู้สอน ในการติดตามดูว่าเด็กเรียนรู้อย่างไร และมีการนำการใช้ภาษาเกี่ยวข้องกับประสบการเรียนรู้อย่างมีความหมายได้อย่างไร เคยมีผู้จัดขั้นตอนสำหรับการสอนแบบเน้นพื้นฐานประสบการณ์โดยการสังเกตุว่าการอ่าน การเขียน คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และสังคมศึกษา เป็นวิชาหลักในชั้นประถมศึกษา ต้องจัดให้เหมาะสมกับระดับและความต้องการของเด็ก เพื่อให้เด็กสามารถจดจำความรู้ และประยุกต์เข้ากับสถานการณ์อื่นได้ การพัฒนาผู้อ่านและผู้เขียนเกี่ยวข้องกับสถานการณ์ของการเรียนของเด็กแต่ละคน และขอบเขตความรู้ของผู้อ่านที่ได้รับจากการอ่านหนังสือต่างๆ เด็กต้องรู้จักพัฒนาการอ่านของตนเอง ดังนั้นการสอนกลวิธีในการอ่านจะช่วยให้ผู้เรียนรู้จักตนเอง และมีแนวทางในการพัฒนาความสามารถในการอ่านของตนเองให้ดียิ่งขึ้นได้อีกด้วย

นอกจากนี้ เฮสต์ และเลาส์ (บังอร พานทอง. ม.ป.ป.: 5 ; อ้างอิงจาก Haste and Louse . 1991) ได้เสริมว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาแบบเน้นพื้นฐานประสบการณ์ในชั้นเรียน ควรให้โอกาสเด็กได้มีปฏิสัมพันธ์ในระหว่างการเรียนการสอน ควรมีส่วนร่วมในการในการวิพากษ์วิจารณ์ เสนอความคิด มีความคิดติดตามบทเรียน และสามารถถามในสิ่งที่ตนไม่เข้าใจ พฤติกรรมต่างๆควรแป็นไปอย่างต่อเนื่อง และควรให้โอกาสผู้เรียนได้คันคว้าหาตัวอย่างภาษาที่ดี ที่น่าสนใจ จากวรรณกรรมที่ตนอ่านด้วย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อเด็กในอนาคตเมื่อนำภาษาไปใช้ในสถานการณ์ที่ต่างกันออกไป

ยอปป์ และยอปป์ (Yopp and Yopp. 1996) ได้จัดแนวทางในการจัดการสอนอ่านตามแนวการสอนภาษาแบบเน้นพื้นฐานประสบการณ์ โดยจัดลำดับขั้นตอนการสอนไว้กว้างๆดังนี้

1. กิจกรรมก่อนการอ่าน ควรเป็นกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ อยากทราบรายละเอียด หรือเรื่องราวในหนังสือ โดยสามารถนำความรู้เดิมของตนเข้ามาช่วยในการทำความเข้าใจในการอ่านได้

2. กิจกรรมระหว่างการอ่าน ควรเป็นการกระตุ้นให้เด็กเกิดความเข้าใจเนื้อหาสาระของเรื่อง ตลอดจนสามารถทำความเข้าใจเกี่ยวกับโครงสร้างภาษาที่ใช้ เพื่อความเข้าใจ และเป็นแบบอย่างในการนำภาษาไปใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้

3. กิจกรรมหลังการอ่าน ควรเป็นการจัดกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนสามารถใช้ความคิดการสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ สามารถลำดับเหตุการณ์ บอกบุคลิกลักษณะของตัวละคร และวิจารณ์เรื่องได้ รวมทั้งนำเรื่องราวที่ได้อ่านมาเปรียบกับเรื่องราวในชีวิตจริงของผู้เรียนได้ด้วย

3.4 งานวิจัยเกี่ยวกับการภาษาแบบเน้นพื้นฐานประสบการณ์

3.4.1 งานวิจัยต่างประเทศ

ฟลอรา (Flora. 1997) ศึกษาความสามารถในการใช้ทักษะการคิดวิเคราะห์ เพื่อการแก้ปัญหา โดยใช้กระบวนการ Atwell's whole language reading / writing workshop approach โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนเกรด

10 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 22คน และครูผู้สอนภาษาอังกฤษ 2คน มีการเปลี่ยนแปลงบทบาทของครู บทบาทของนักเรียน และ ความคิดของนักเรียนเพื่อใช้ในการหาความสัมพันธ์ระหว่างการสอนภาษาแบบเน้นพื้นฐานประสบการณ์กับความกระตือรือร้นในการเรียนของเด็ก โดยให้ครูและนักเรียนได้ทำงานร่วมกันในการบูรณาการหลักสูตร การคัดเลือกเนื้อหาการจัดการเรียนการสอน และการประเมินผล ทั้งนี้เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนได้เสริมสร้างความรู้ รู้จักแก้ปัญหา โดยใช้ความคิดสร้างสรรค์ และการคิดวิเคราะห์ได้ด้วยตนเอง จากการทดลองนี้พบว่ารูปแบบการอ่านเขียนแบบ Atwell สามารถใช้พัฒนาการอ่านเขียนได้ดี ครูและนักเรียนต่างก็ดำเนินการตามบทบาทใหม่ของตน โดยครูเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือไม่ใช่เป็นผู้ควบคุม นักเรียนมีทางเลือกในการพัฒนาความสามารถในการอ่านเขียน และได้รู้จักพัฒนาวิธีการเรียนรู้ของตนเองอีกด้วย

ลาร์เซน (Larsen. 1997) ศึกษาผลการผสมผสานการสอนภาษาแบบเน้นพื้นฐานประสบการณ์เข้ากับการสอนไวยากรณ์ เพื่อสอนกับเด็กเกรด 1 ผลจากข้อมูลที่ไว้จากการสังเกต การจดบันทึก การสัมภาษณ์ต่างๆ พบว่าเด็กประสบความสำเร็จในการแปลความหมาย และมีความเข้าใจในการอ่านเพิ่มขึ้น รวมทั้งมีพฤติกรรมและเจตคติที่ดีต่อการอ่านด้วย

3.4.2 งานวิจัยในประเทศ

ภาวิณี แสนทวีสุข (2537) สร้างชุดการจัดประสบการณ์การเขียนร่วมกันตามแนวการสอนภาษาแบบเน้นพื้นฐานประสบการณ์ สำหรับเด็กอนุบาล อายุ 5-6 ขวบ และเมื่อนำไปใช้ผลการวิจัยพบว่านักเรียนกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียน ด้านการสร้างสัญลักษณ์ภาษาเขียน ทิศทางในการเขียน วิธีถ่ายทอดความหมายสัญลักษณ์ภาษาเขียน และความซับซ้อนของความหมายสูงกว่ากลุ่มควบคุม

กมลรัตน์ คนองเดช (2538) ศึกษาผลของการสอนภาษาแบบเน้นพื้นฐานประสบการณ์ที่มีต่อการเรียนรู้ด้านการอ่านเขียนภาษาไทยของเด็กสองภาษา ระดับอนุบาลใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ผลการวิจัยพบว่า เด็กอ่านเขียนภาษาไทยได้ถูกต้องสูงกว่าก่อนการทดลอง และเด็กที่ผ่านการสอนภาษาแบบเน้นพื้นฐานประสบการณ์จะอ่านเขียนภาษาไทยได้ถูต้องสูงกว่าเด็กเรียนแบบปกติ

4. เอกสารเกี่ยวข้องกับโครงสร้างระดับยอด

ในการอ่านหากผู้เรียนสามารถเข้าใจวิธีการเขียน หรือโครงร่างการเขียนของผู้เขียนแล้ว ก็จะทำให้ผู้อ่านเข้าใจถึงจุดประสงค์ในการเขียน และทำความเข้าใจกับเนื้อเรื่องที่อ่านได้เป็นอย่างดี โครงสร้างระดับยอดเป็นวิธีการที่จะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจถึงวิธีการเขียนของผู้เขียนได้เป็นอย่างดี ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอรายละเอียดเกี่ยวกับโครงสร้างระดับยอดไว้ดังนี้

4.1 ความหมายของโครงสร้างระดับยอด

อัชเชอร์ (Rattanavich. 1987 : 22 ; citing Usher. 1987) กล่าวว่า โครงสร้างระดับยอด เป็นวิธีการเพื่อการค้นหารายละเอียด ซึ่งสำคัญที่สุดในเนื้อเรื่อง เป็นวิธีเรียบเรียงรายละเอียดของเนื้อหาในแต่ละตอน โดยเริ่มจากความคิดหลัก (Main Idea) แล้วจัดให้สัมพันธ์กัน โครงสร้างระดับกลาง หรือรายละเอียดสนับสนุน และโครงสร้างระดับต่ำ หรือรายละเอียดพิเศษ และได้ให้ความหมายของโครงสร้างระดับยอด (Top-Level Structure) ไว้ว่าเป็นชื่อของแผนการเขียน (Writing Plan) หรือโครงการเขียน (Top-Level Organization) ของผู้เขียน ที่จะจัดการเขียนเพื่อสื่อความหมายของเรื่องที่เขียนให้กับผู้อ่านได้ดียิ่งขึ้น ผู้อ่านจะอ่านเรื่องได้ดีขึ้น ถ้าสามารถเข้าใจแผนการเขียนของผู้เขียนในแต่ละเรื่อง เพราะจะทำให้การอ่านมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอน ว่าผู้เขียนกำลังจะบอกอะไรกับผู้อ่าน และใจความสำคัญคืออะไร ผู้อ่านย่อมจะอ่านได้แม่นยำขึ้น ทั้งการจับใจความสำคัญ และการหารายละเอียดของเรื่อง โดยที่ผู้อ่านจะสามารถ

ใช้ความรู้เดิม หรือประสบการณ์เดิมเข้าช่วยได้บ้าง นอกจากนี้ยังช่วยให้จำเรื่องที่อ่านได้นาน สามารถวิเคราะห์ วิจารณ์เรื่องที่อ่านได้ ย่อเนื้อหาที่อ่านได้เร็วขึ้นด้วย

4.2 โครงสร้างระดับยอดของงานเขียนโดยทั่วไป (Top-Level Structuring)

จากการพิจารณางานเขียนที่พบเห็นโดยทั่วไปแล้วจะพบว่าลักษณะหรือรูปแบบการเขียนของผู้เขียนนั้นมีแตกต่างกันออกไป และจากสื่อที่พบเห็นกันอยู่ในชีวิตประจำวันไม่ว่าจะเป็นจากหนังสือพิมพ์ วารสาร นิตยสาร โฆษณา แบบเรียน หรือสิ่งพิมพ์อื่นๆ สามารถจำแนกตามแนวโครงสร้างระดับยอดของการเขียน ที่พบได้ทั่วไปในเรื่องชนิดต่างๆ กัน ของ บาร์ทเลทท์ (Bartlett. 1985 : 88-91) ดังนี้ คือ

1. การรวมกลุ่ม (Collection) เป็นการรวมกลุ่ม หรือเรียงลำดับความคิดหลักของเนื้อหาในตอนหนึ่งๆ เข้าด้วยกันเป็นกลุ่ม หมู่ พวก หรือจัดเรียงลำดับเหตุการณ์เกิดขึ้นตามเนื้อเรื่อง คำไขเป็นกลุ่มรายการที่เรียงตามลำดับเวลา ได้แก่ First, Second, Last in the year, At the end of, Early in late, Finally, After, Before, etc.

2. การพรรณา (Description, or List) เป็นการรวบรวมความคิดหลักของรายการ สิ่งที่เกิดขึ้น หรือสิ่งที่สืบเนื่องมาจากหัวเรื่อง เป็นตัวเชื่อมระหว่างตัวเรื่องและรายละเอียดอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับหัวเรื่อง คำไข ได้แก่ for example, such as, for instance, etc.

3. การเปรียบเทียบ (Comparison, Adversative, Contrast, or Argument Plan) บ่งชี้ความคิดหลักในเนื้อหาแต่ละตอน เป็นลักษณะในรูปแบบการเปรียบเทียบหรือตรงกันข้ามกัน ชี้ให้เห็นถึงองค์ประกอบหลักที่คล้ายคลึงกันหรือตรงกันข้าม เท่าหรือไม่เท่ากัน คำไข ได้แก่ same, too, instead of, however, in contrast, etc.

4. ปัญหา-การแก้ไข (Problem-Solution, Question-Answer, Query) ชี้ให้เห็นความคิดของเนื้อหา ถูกรวบรวมขึ้นเป็นรายละเอียด 2 กลุ่ม กลุ่มหนึ่งเป็นตัวตอบสนองเหตุการณ์ที่เป็นปัญหา อีกกลุ่มหนึ่งเป็นรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่มาก่อน-หลัง (Before-After) สถานการณ์ที่เป็นปัญหา คำไข ได้แก่ problem, question, need, to prevent, etc.

5. ความเป็นเหตุ-เป็นผล (Causation, Cause-Effect, Antecedent-Consequent)ชี้ถึงความคิดหลักของเนื้อหา ที่ถูกจัดรวบรวมรายละเอียดเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรกเป็นสถานการณ์ที่เป็นเหตุ กลุ่มหลังเป็นสถานการณ์ที่เป็นผลมาจากกลุ่มแรก ทั้งสองกลุ่มเกี่ยวข้องกันโดยเวลาที่เกิดก่อน-หลัง และเป็นเหตุเป็นผล หรือกึ่งเหตุผล คำไข ได้แก่ because, so, if, then, etc.

โครงสร้างระดับยอด เป็นยุทธวิธีการอ่านที่เกี่ยวข้องกับการรู้จักวิธีการจัดแนวทาง ผู้อ่านจะเรียนรู้วิธีการค้นพบแผนการเขียน หรือโครงสร้างระดับยอด เพื่อเรียกรายละเอียดของเนื้อหาขึ้นมา และยังสามารถใช้วิธีนี้ช่วยค้นหาความตั้งใจของผู้เขียนเกี่ยวกับเนื้อหา และรวบรวมความคิดที่เกี่ยวพันกัน หลายๆ ความคิด โครงสร้างระดับยอดที่พบโดยทั่วไปในชีวิตประจำวัน ได้แก่ การพรรณา การเปรียบเทียบ ปัญหา-การแก้ไข และความเป็นเหตุเป็นผล ถ้าผู้เรียนมีโครงสร้างระดับยอดเหล่านี้เป็นพื้นฐานความรู้เดิม หรือประสบการณ์เดิม (Background Knowledge or Schemata) แล้ว ผู้เรียนจะสามารถเข้าใจเนื้อหา หรือเรื่องราวที่ใช้ในการสื่อสาร ไม่ว่าจะเป็นการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน และยังมีผลต่อการระลึกเรื่องราวได้อีกด้วย

แม้นักการศึกษาหลายท่านจะแบ่งกลุ่ม หรือชนิดโครงสร้างระดับยอดออกเป็นกลุ่ม หรือชนิดแตกต่างกันบ้างในรายละเอียด แต่โดยใจความสำคัญก็คงไม่แตกต่างกัน แต่โครงสร้างระดับยอดที่นิยมใช้กันอยู่ทั่วไปในนิตยสาร การโฆษณา และแบบเรียนส่วนใหญ่นั้นแบ่งออกเป็น 4 ชนิด คือ

1.การเปรียบเทียบ (Comparison)

คือ การชี้ให้เห็นความเหมือนกัน หรือแตกต่างกันของหัวข้อ 2 หัวข้อหรือมากกว่าขึ้นไป โดยการนำใจความสำคัญของเรื่องมาจัด หรือเรียบเรียงในลักษณะของการเปรียบเทียบ หรือขัดแย้งกันในแง่รูปแบบ ความคิดเห็น หรือลักษณะการเปรียบเทียบ ซึ่งมีรูปแบบใหญ่ๆ อยู่ 3 รูปแบบ คือ

1.1 การเทียบแทน (Analogy) การเทียบแทนนี้ตามปกติจะอยู่ในรูปของไวยากรณ์ "as.....as you are" เป็นต้น

1.2 การให้ตัวเลือก (Alternative) ตัวเลือกหรือทางเลือกนี้จะเน้นหนักเท่าๆ กัน แต่เป็นไปในทางตรงกันข้าม

1.3 การแสดงความคิดเห็นที่ขัดแย้ง (Adversative) คือการเสนอความเห็นที่ขัดแย้งหรือตรงข้าม แต่ผู้เขียนจะแสดงความโน้มเอียงไปด้านใดด้านหนึ่งอย่างชัดเจน หรือแฝงไว้เป็นนัยๆ

2. การตอบสนอง (Response)

การตอบสนองจะมี 2 ส่วน คือ ส่วนที่เป็นการกระทำและส่วนที่เป็นการตอบสนองการกระทำนั้นๆ ซึ่งจะทำให้ใจความสำคัญแบ่งออกเป็น 2 ส่วนเช่นกัน การตอบสนองมี 3 รูปแบบ คือ

2.1 การกล่าวถึงและการยอมรับ (Address and Reply)

2.2 คำถามและคำตอบ (Question and Answer)

2.3 ปัญหาและการแก้ไข (Problem and Solution)

3. ความเป็นเหตุเป็นผล (Covariance)

ความเป็นเหตุเป็นผลนี้แสดงความเป็นเหตุเป็นผลของเรื่อง ตัวอย่างเช่น เหตุการณ์หนึ่งเกิดขึ้นเพราะเป็นผลมาจากเหตุการณ์อีกเหตุการณ์หนึ่ง ใจความสำคัญแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่เป็นเหตุ และส่วนที่เป็นผล โครงสร้างระดับยอดที่สำคัญ คือ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อน และผลที่ตามมา (Before and as Result) หรือเหตุ-ผล (Cause-Effect)

4. การบรรยาย (Description)

คือ การบรรยายคุณสมบัติ นั่นคือการเรียบเรียงหรือจับใจความสำคัญเป็นหัวเรื่อง (Topic) และคุณสมบัติของหัวเรื่องนั้นๆ การบรรยายมีรูปแบบที่สำคัญ 2 ชนิด คือ

4.1 รายการ (List) คือ รายการของคุณสมบัติ (Attributes) ลักษณะเฉพาะ คำอธิบาย หรือการจัดกระทำ (Setting)

4.2 กลุ่มรายการ (Collection) คือ รายการที่แสดงให้เห็นว่าแนวคิดหรือเหตุการณ์นั้นๆ มีความสัมพันธ์นี้รวมเป็นกลุ่มรายการโดยยึดหลักต่อไปนี้

4.2.1 เรียงลำดับเวลา (Time Order)

4.2.2 เรียงตามลำดับระยะห่าง (Space Order)

ฉะนั้นในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงใช้รูปแบบโครงสร้างระดับยอด ที่แบ่งออกเป็น 2 ชนิด ตามความนิยม ทั้งนี้เพราะโครงสร้างระดับยอดเป็นยุทธวิธีการอ่านที่เกี่ยวข้องกับการรู้จักวิธีการจัดแนวทาง ผู้อ่านจะเรียนรู้การค้นพบแบบแผนการเขียน หรือโครงสร้างระดับยอดเพื่อเรียกรายละเอียดของเนื้อหาขึ้นมา และยังสามารถใช้วิธีนี้ช่วยค้นหาความตั้งใจของผู้เขียนเกี่ยวกับเนื้อหา และรวบรวมความคิดที่เกี่ยวเนื่องกันหลายๆ ความคิดโครงสร้างระดับยอดที่พบโดยทั่วๆ ไปในชีวิตประจำวัน ได้แก่ การบรรยาย การเปรียบเทียบ ปัญหา-การแก้ไข และความเป็นเหตุเป็นผล ถ้าผู้เรียนมีโครงสร้างระดับยอดเหล่านี้เป็นพื้นฐานความรู้เดิมหรือประสบการณ์เดิม (Background Knowledge or

Schemata) แล้ว ผู้เรียนจะสามารถเข้าใจเนื้อหา หรือเรื่องราวที่ใช้ในการสื่อสารไม่ว่าจะเป็นการฟัง การพูด การอ่าน หรือการเขียน และยังมีผลต่อการระลึกเรื่องราวได้อีกด้วย ดังนั้น การสามารถบอกชื่อรูปแบบโครงสร้างระดับยอดที่ที่ใช้ในการเรียบเรียงใจความสำคัญ จึงมีความสำคัญในการอ่าน

นอกจากนั้น บาร์ทเลทท์ (Bartlett. 1986: 1-2) กล่าวว่า การใช้โครงสร้างระดับยอด ช่วยให้ระลึกและเข้าใจเนื้อหาที่เรียนในห้องได้ดี และมีความสัมพันธ์กับกระบวนการจำ 2 อย่าง คือ ผู้อ่านจำเรื่องราวที่อ่านได้ดีกว่า และจะจำสิ่งที่สำคัญที่สุดของเรื่องได้มากกว่าคนที่ไม่ได้ใช้ยุทธวิธีนี้ การใช้โครงสร้างระดับยอดสามารถนำไปแก้ปัญหาในการอ่านเนื้อเรื่องที่เรียบเรียงไม่ดีได้

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้รูปแบบโครงสร้างระดับยอด 4 ชนิดของ เสาวลักษณ์ รัตนวิชช์ (Rattanavich. 1987) ดังนี้ คือ

1. รูปแบบที่บอกรายละเอียดหรือรายการ (Descriptive or Listing)

คือ การเขียนที่อธิบายหัวข้ออย่างกว้างๆ ก่อน แล้วมีรายละเอียดที่สนับสนุนใจความสำคัญที่กล่าวไว้ในตอนต้น รายละเอียดนั้นอาจเป็นข้อเท็จจริง ความคิดเห็น ขั้นตอนของกระบวนการหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตามลำดับเวลา

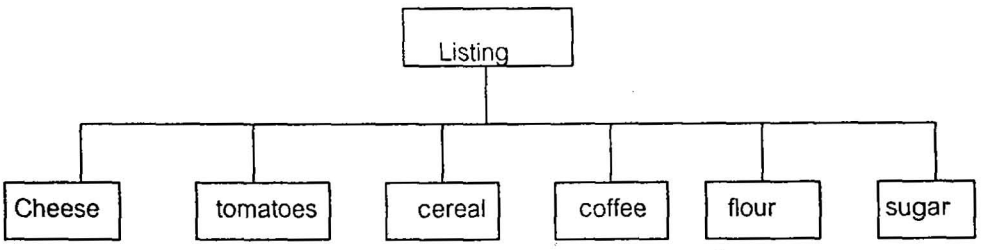
คำชี้แนะที่บ่งบอกลักษณะของรูปแบบการเขียนนี้ ได้แก่

the following	first	as well as
then	second	and
another	third	many
finally	besides	in addition
furthermore	likewise	several
some	next	lastly

ตัวอย่างที่ 1 รูปแบบการเขียนที่บอกรายละเอียด (Listing or Descriptive)

My memory is so bad. Before I do the shopping, I write a list. The other day I needed cheese, tomatoes, cereal, coffee, flour and sugar.

Main Idea = Shopping List

Top-Level organization is Listing.

The main idea from the top-level organization is the shopping list.

Rattanavich. (1987: 138)

2. รูปแบบที่เป็นปัญหาและการแก้ไข (Problem-Solution)

ลักษณะของรูปแบบการเขียนเป็นการเขียนที่แดงปัญหา และวิธีการแก้ไข โดยรวมเอาโครงสร้างข้อเขียนที่เป็นสาเหตุเข้าไว้ด้วยกัน คือ กล่าวถึงสาเหตุของปัญหา และหลังจากนั้นผู้เขียนก็เสนอวิธีแก้ไข (Solution Set)

คำชี้แนะที่ช่วยให้ทำความเข้าใจโครงสร้างการเขียนแบบนี้ ได้แก่

a problem is.....

a solution is .....

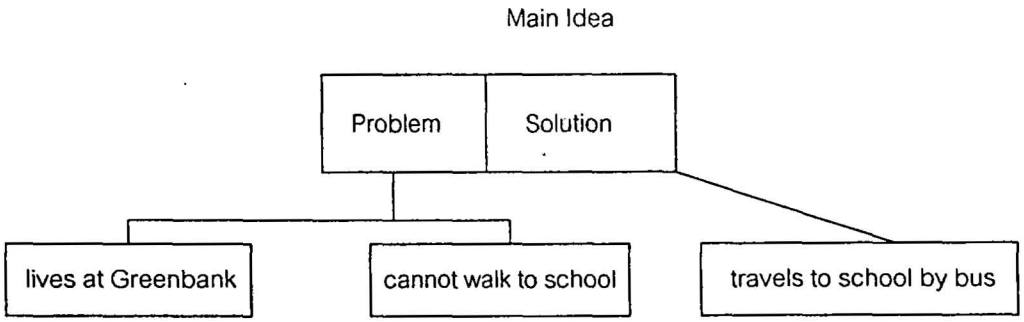
have solved this problem .....

this had to be done .....

this is how we did it .....

ตัวอย่างที่ 2 รูปแบบการเขียนที่เป็นปัญหา-การแก้ไข (Problem-Solution)

Mary has a problem. She now lives at the Greenbank and cannot walk to school. One solution might be that she travels to school by bus.

Top-Level organization is Problem-Solution.

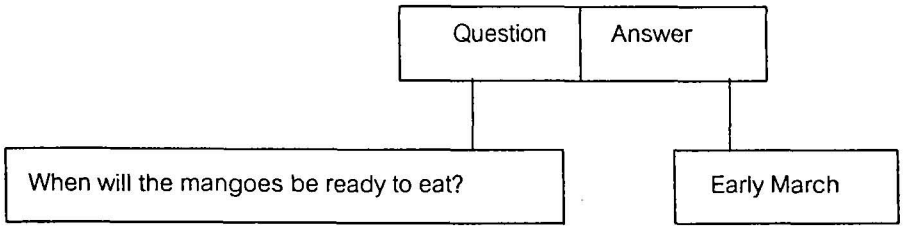
The main idea from the top-level organization is Mary's problem and her solution.

Key word = problem, solution

ในบางครั้งผู้เขียนอาจเขียนเป็นรูปคำถามและคำตอบ เช่น

When will the mangoes be ready to eat? They will not be ready until early March, so don't pick them before that.

Main Idea

Top-Level organization is Question and Answer of Problem and Solution.

The main idea from the top-level organization is the question and answer of the mangoes will be ready to eat.

Key word = Question (?)

Rattanavich. (1987: 139-140)

3. รูปแบบที่เป็นเหตุและผล (Cause and Effect)

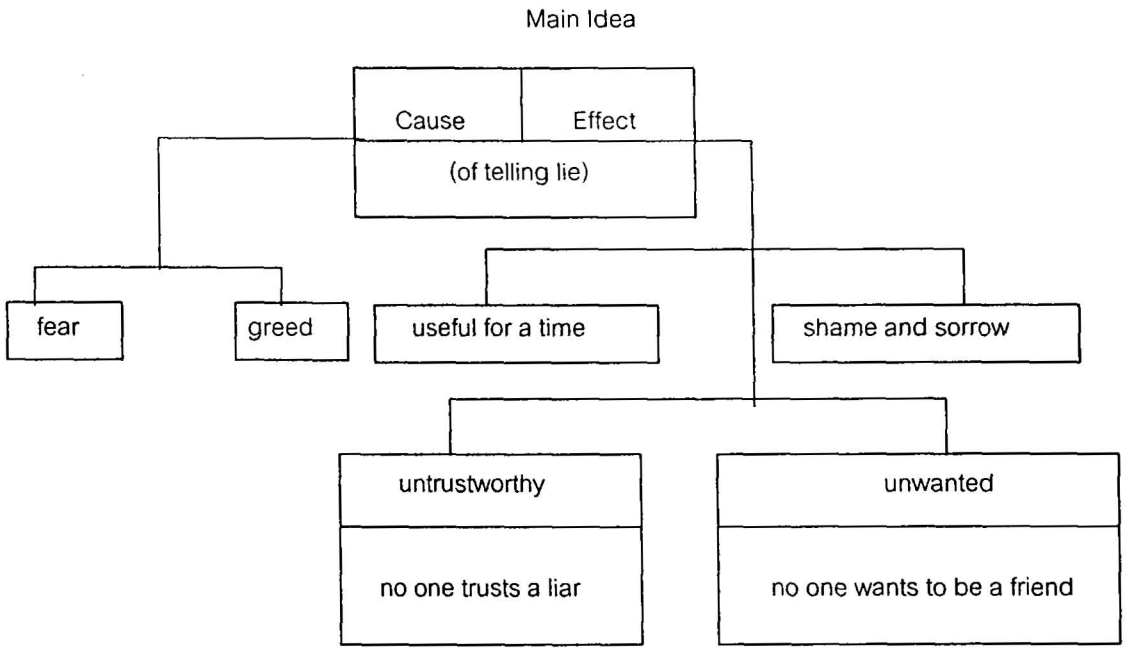
รูปแบบการเขียนนี้แสดงเหตุผลต่อเนื่องกัน อาจมีหลายสาเหตุที่นำไปสู่ผลอย่างใดอย่างหนึ่ง ผู้เขียนอาจกล่าวถึงสาเหตุไว้ในตอนต้น และสรุปผลไว้ในตอนท้าย คำชี้แนะที่สังเกตได้ คือ

for this reason	so	in order to
hence	since	thus
because	consequently	so that
accordingly	therefore	because of this
one cause of this	as a result	

ตัวอย่างที่ 3 รูปแบบการเขียนที่เป็นเหตุเป็นผล หรือเหตุการณ์ก่อนหลัง (Cause-Effect or Before-After)

Why do people tell lies? One reason is fear. A child breaks a glass. He is afraid that his mother will punish him. So he tells a lie. He says the cat broke it. People need courage to tell truth. But not all lying comes from fear. Many people tell lies from greed, to get money. A fruit-seller lies about his fruit. He says his mangoes are sweet but in fact they are not.

Lying is very bad habit. It is may useful for a time. But in the end it brings shame and sorrow. No one trusts a liar. No one wants to be his friend.

Top-Level organization is Cause and Effect.

The main idea from the top-level organization is cause and effect of telling lies.

Key word = why, reason

กิดดา ปรัตถจริยา (2540 : 33-34)

4. รูปแบบที่เป็นการเปรียบเทียบ (Comparison-Contrast)

รูปแบบการเขียนเปรียบเทียบมี 2 รูปแบบ คือ เปรียบเทียบความเหมือน (Comparison) และเปรียบเทียบความแตกต่าง (Contrast)

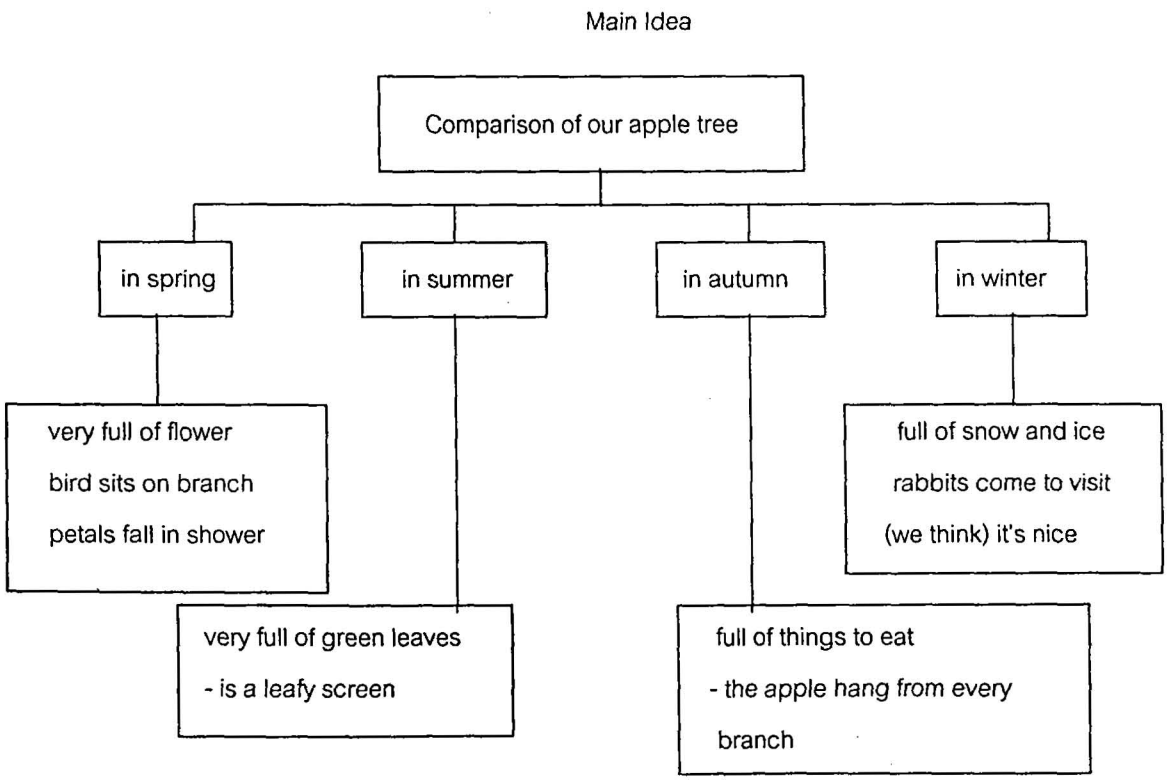
ในการเขียนข้อความเปรียบเทียบนั้นบางครั้งผู้เขียนจะเขียนเปรียบเทียบความเหมือน และความแตกต่างอยู่ในย่อหน้าเดียวกันผู้อ่านจะต้องทราบว่าผู้เขียนกำลังเปรียบเทียบสิ่งใด

คำชี้แนะที่ช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจลักษณะของข้อเขียนแบบนี้ ได้แก่

even though	both ..... and	but
rather	yet	not
however	in spite of	otherwise
in contrast	although	on the contrary
on the other hand	whereas	just as
	different	

ตัวอย่างที่ 4 รูปแบบการเขียนที่เป็นการเปรียบเทียบ การบอกความแตกต่าง (Comparison-Contrast)

When spring comes, our apple tree
Is very full of flowers.
And when a bird sits on a branch
The petals fall in showers.
When autumn comes, our apple tree
Is full of things to eat.
The apples hang from every branch
To tumble at our feet.
When summer comes, our apple tree
Is very full of green.
And everywhere you look in it
There is a leafy screen.
When winter comes, our apple tree
Is full of snow and ice
And rabbits come to visit it.....
We think our tree is nice.

Top-Level organization is the Comparison-Contrast.

The main idea from the top-level organization is comparison of our apple tree in each season.

กิดดา ปรัดถจริยา (2540 : 35-36)

4.3 วิธีสอนอ่านโดยการใช้โครงสร้างระดับยอด

วิธีสอนอ่านโดยการใช้โครงสร้างระดับยอด มีหลักการ และทฤษฎีมาจากการมี ปฏิสัมพันธ์ ระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน ถ้าผู้อ่านเข้าใจโครงสร้างการเขียนของผู้เขียนก็จะทำให้เข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดี และรวดเร็วขึ้น ทั้งนี้เพราะสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้เร็วขึ้น และทราบว่าเรื่องที่อ่านเกี่ยวกับอะไร การใช้ประสบการณ์เดิมในการอ่านเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการอ่าน จะช่วยให้การเดาความ และการจับใจความสำคัญของเรื่องเร็วขึ้น การใช้สายตากวาดความสำคัญของข้อความก็ย่อมจะทำได้ดีขึ้น การมีสมาธิในการอ่านอย่างตรงประเด็นจะช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพ จับรายละเอียดของเรื่องได้ และในขณะเดียวกันจะจำเรื่องได้ดีอีกด้วย การตีความ และขยายความก็จะทำได้ดีในลำดับต่อมา (เสาวลักษณ์ รัตนวิชช์. 2531: 89)

ส่วนบาร์ทเลทท์ (Bartlett. 1985: 165-210) ได้ทำการศึกษาการใช้โครงสร้างระดับยอด และให้ขั้นตอนการสอนโครงสร้างระดับยอดไว้ดังนี้

1. ผู้สอนต้องตระหนักว่า ความคิดรวบยอดเรื่องโครงสร้างระดับยอดของเนื้อเรื่องเป็นสิ่งจำเป็น ถ้าผู้เรียนไม่มีความรู้เรื่องนี้ ผู้สอนต้องเริ่มต้นสอนให้ผู้เรียนรู้จักก่อน

2. ความรู้เรื่องโครงสร้างระดับยอด 4 รูปแบบ คือ แบบรายการ แบบเปรียบเทียบ แบบเป็นเหตุ-ผล และแบบปัญหา-การแก้ไข เป็นสิ่งสำคัญ ที่ต้องสอนให้ผู้เรียนได้รู้

3. ในขณะที่อ่านควรสอนให้ผู้เรียนรู้จักค้นหาโครงสร้างระดับยอด ในเนื้อเรื่องแรกๆ พวกเขาอาจต้องการความช่วยเหลือจากครูผู้สอน และต่อไปจะค่อยๆ ช่วยเหลือตนเองได้

4. ระหว่างที่อ่าน ผู้เรียนควรรู้ว่ามีโครงสร้างที่ผู้เรียนคุ้นเคยอยู่หรือไม่ ผู้สอนจำเป็นต้องสอนให้ผู้เรียนรู้จักใช้กลวิธีนี้ และมีโอกาสได้อธิบายถึงเครื่องสัมพันธ์ที่ผู้เรียนไม่แน่ใจ หรืออาจใช้การเดาความด้วยก็ได้

5. หลังจากการอ่าน ผู้เรียนควรได้รับการตรวจสอบความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างระดับยอด ที่ใช้อยู่เสมอและเป็นประโยชน์มาก เพื่อเป็นการพิสูจน์ว่าผู้เรียนมีกระบวนการในการอ่านเป็นของตนเอง ควรให้ผู้เรียนได้พูดคุยถึงกระบวนการที่ใช้

นอกจากนี้บาร์ทเลทท์ ยังได้ให้เกณฑ์ในการตรวจสอบประสิทธิภาพของการสอนโดยใช้โครงสร้างระดับยอดไว้ ดังนี้

1. ผู้สอนออกแบบกระบวนการความรู้ความเข้าใจภายใต้ยุทธวิธีโครงสร้างระดับยอด และใช้ศัพท์เพื่อการสื่อสารในการอภิปรายถึงกระบวนการ

2. ผู้สอนพูดคุยถึงองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกัยยุทธวิธีมากกว่าสิ่งอื่นๆ ที่ไม่ใช่ตัวอ้างอิงเฉพาะในกลวิธีนี้ รวมทั้ง

2.1 ในการสื่อสารต้องการรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเนื้อหา

2.2 จากข้อ 2.1 จะทำอะไรได้บ้าง

2.3 จะรู้ได้อย่างไรว่า โครงสร้างเป็นชนิดใด

2.4 รูปแบบโครงสร้างระดับยอดคืออะไร

2.5 จากข้อ 2.1-2.4 ต้องคำนึงถึงอะไรบ้าง

2.6 จะได้อะไรเกี่ยวกับโครงสร้างระดับยอดบ้าง

2.7 จะตรวจสอบหรือเปลี่ยนแปลงงานที่ทำไว้ได้อย่างไร

3. ผู้สอนพูดคุยประโยชน์โครงสร้างระดับยอด

4. ลักษณะเด่นของงานถูกรวบรวมเข้าเป็นเนื้อหาเดียวกันกับกระบวนการทางความรู้ โดยมีการวางแผนการกระทำ และการตรวจสอบแผนงาน

5. ผู้สอนพูดคุยถึงประโยชน์ของคำชี้แนะ (Key Words) เพื่อกระบวนการทางความรู้ ซึ่งจะชี้ให้เห็นประสิทธิภาพของผู้เรียนทุกคน

6. จัดให้ผู้เรียนมีการฝึกฝนที่เหมาะสมเป็นรายบุคคล เกี่ยวกับการใช้กลวิธีโครงสร้างระดับยอด

7. มีการทบทวนเกี่ยวกับกระบวนการ และประโยชน์ที่เกี่ยวกับเนื้อหาของโครงสร้างระดับยอด และให้เรียนใช้บ่อย ๆ

8. มีการให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียน และผู้สอนในเรื่องของความสำเร็จของปฏิสัมพันธ์และคุณลักษณะของการสอน

จะเห็นได้ว่าในการสอนอ่านโดยใช้โครงสร้างระดับยอด ก่อนสอนผู้สอนต้องเตรียมบทเรียนเตรียมกิจกรรมการเรียนการสอน และเตรียมอุปกรณ์การสอนให้พร้อม และเริ่มด้วยการเสนอแผนผังแสดงโครงสร้างของรูปแบบการเขียนทั้ง 4 ชนิดพร้อมคำชี้แนะให้ผู้เรียนได้เห็นความแตกต่างของแต่ละรูปแบบก่อน แล้วจึงอธิบายพร้อมยกตัวอย่างและให้ผู้เรียนฝึกอ่านและเขียนแผนผัง เสร็จแล้วร่วมกันตรวจสอบ และสรุปอภิปรายทีละแบบเป็นลำดับไป เมื่อครบทุกแบบแล้วจึงสรุปรวบยอดเพื่อทบทวนทั้งหมดอีกครั้ง ซึ่งโดยทั่วไปข้อความตอนหนึ่งจะประกอบด้วยโครงสร้างระดับยอดอย่างน้อย 1 ชนิด ส่วนกระบวนการ เทคนิคโครงสร้างระดับยอด หมายถึง ขั้นตอนในการใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอดใน 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. การใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอด ในการเขียนหรือการเรียบเรียงเรื่องราวของผู้เขียน

2. ขั้นตอนที่ผู้อ่านใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอดมาช่วยในการอ่าน เพื่อพิจารณาหาจุดมุ่งหมายหรือความตั้งใจของผู้เขียน

3. ขั้นตอนที่ผู้อ่านใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอดมาช่วยในการสร้างมโนภาพ ระลึกเรื่องย่อ หรือจำรายละเอียดของเรื่อง

4.4 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการสอนอ่านโดยใช้โครงสร้างระดับยอด

4.4.1 งานวิจัยต่างประเทศ

บาร์ทเลทท์ (Bartlett. 1979: 6641-A) สอนโครงสร้างระดับยอดของข้อเขียนเชิงสาธกโวหารแก่นักเรียนเกรด 9 จำนวน 325 คน ในโรงเรียนขนาดใหญ่ โดยให้ผู้เรียนบ่งชี้ และใช้โครงสร้างระดับยอด ของข้อเขียนแบบเหตุผล ข้อเขียนเปรียบเทียบ ข้อเขียนบรรยายคุณลักษณะ และข้อเขียนปัญหา – การแก้ไข ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนใช้กลวิธีการอ่านโดยบ่งชี้โครงสร้างระดับยอด สามารถจำเรื่องราวที่อ่านได้มากกว่าผู้เรียนที่ไม่ได้รับการฝึกการใช้โครงสร้างระดับยอด

เมเยอร์ และคนอื่น ๆ (Meyer and others. 1980: 96) ได้ศึกษากลวิธีในการอ่านของผู้เรียนเกรด 9 จาก Mesa, Arizonaว่า จะใช้โครงสร้างระดับยอดหรือไม่ และผลของคำไขทางภาษาที่มีต่อการใช้โครงสร้างระดับยอดโดยใช้เรื่องที่เรียบเรียงไว้เป็นอย่างดี และเป็นโครงสร้างระดับยอดแบบปัญหา-การแก้ไข สำหรับฉบับที่เรียบเรียงไม่ดีนั้น มีใจความสำคัญเหมือนกับฉบับแรก แต่ตัดคำไขทางภาษาที่บอกชนิดของโครงสร้างระดับยอดออก ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนน้อยกว่า 50% ของผู้เรียนเกรด 9 ใช้โครงสร้างระดับยอดในการอ่านและระลึกถึงเรื่องที่อ่านแล้ว และ 22% ของผู้เรียนกลุ่มนี้ใช้ในการเขียนบันทึกความจำด้วย ผู้เรียนที่มีความเข้าใจในการอ่านสูง ผู้ใช้โครงสร้างระดับยอดจะจด

จำใจความของเรื่องได้มากกว่า และสามารถแยกข้อความที่เคยและไม่เคยอ่านออกจากกันได้ดีกว่ากลุ่มผู้เรียนที่ไม่ใช้โครงสร้างระดับยอด

แมคเดอร์มอทท์ และบริด์จแมน (McDermott and Bridgeman.1991 : 122-A) ได้ทดลองสอนโดยใช้โครงสร้างระดับยอด ในการสอนโครงสร้างแบบบรรยาย และแบบปัญหา-การแก้ไข แก่ผู้เรียนเกรด 4 จำนวน 66 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ก่อนการฝึกใช้โครงสร้างระดับยอด ผู้เรียนที่เก่งจะสรุปบทความปัญหา-การแก้ไขได้ดีกว่าผู้เรียนระดับปานกลางและผู้เรียนอ่อน

2. ผู้เรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้โครงสร้างระดับยอด สามารถสรุปบทความปัญหา-การแก้ไข ได้ดีกว่าผู้ที่ไม่ได้รับการสอน

3. การสอนผู้เรียนที่เรียนปานกลางและเรียนอ่อน โดยใช้โครงสร้างระดับยอดชนิดปัญหา-การแก้ไข เป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพ ในการปรับปรุงความเข้าใจในการอ่าน

4. การสอนโครงสร้างระดับยอดชนิดบรรยาย ไม่แตกต่างกัน คือความเข้าในในการอ่านของผู้เรียนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกัน

4.4.2 งานวิจัยในประเทศ

เสาวลักษณ์ รัตนวิชช์ (1987: 95-101) ทำการศึกษาผลการใช้บทเรียนโมดูลประกอบโครงสร้างระดับยอด ในการสอนอ่านภาษาอังกฤษแก่ผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในประเทศไทย เปรียบเทียบกับการสอนอ่านแบบเดิม โดยวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ทัศนคติในการอ่านภาษาอังกฤษ ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ และผลสัมฤทธิ์ของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สังคมศึกษา วิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์ กลุ่มตัวอย่างคือผู้เรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ ในประเทศไทย ที่ได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน จากภาคทางภูมิศาสตร์ทั้ง 4 ภาค แล้วสุ่มนักเรียนมาโรงเรียนละ 100 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 50 คน ใช้เวลาทดลอง 15 คาบ ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนในกลุ่มทดลองทั้ง 4 โรงเรียน มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มควบคุม

2. นักเรียนในกลุ่มทดลองทั้ง 4 โรงเรียน มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างจากกลุ่มทดลอง

3. นักเรียนในกลุ่มทดลองทั้ง 4 โรงเรียน มีทัศนคติต่อการเรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุม

รัตนา ศุภจรัส (2534: 58-59) ศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนอ่านโดยการใช้โครงสร้างระดับยอด กับการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้โครงสร้างระดับยอดและการสอนอ่านตามคู่มือครู แตกต่างกัน โดยคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้โครงสร้างระดับยอดสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่เรียนตามคู่มือครู

ธวัศชา เดชสุภา (2535: 101) ศึกษาผลของวิธีสอนโครงสร้างระดับยอดและประสบการณ์เดิมที่มีต่อความสามารถในการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ และการดึงประสบการณ์การณ์เดิมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีประสบการณ์เดิม และได้รับการสอนต่างกันด้วยวิธีสอนแบบโครงสร้างระดับยอด และวิธีสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่ได้รับการสอนดดยใช้โครงสร้างระดับยอด กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกัน ดดยความสามารถทางการอ่านของนักเรียนที่เรียนโดยการใช้โครงสร้างระดับยอดสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่เรียนตามคู่มือครู

กิตดา ปรัตถจริยา (2540: 120) ศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ เจตคติต่อการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยใช้โครงสร้างระดับยอดประกอบกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้กับการสอนอ่านตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และความสามารถในการเขียน ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้โครงสร้างระดับยอด ประกอบกับกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูมีความแตกต่างกัน โดยผลการเรียนของผู้เรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้โครงสร้างระดับยอด ประกอบกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ดีกว่าผู้ที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

5. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

5.1 ความหมายของเจตคติ

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2535: 328) ได้ให้ความหมายของเจตคติไว้ว่า เป็นท่าทีหรือความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่ง สมบูรณ์ ชิตพงศ์ (2519:14) ก็ได้ให้ความหมายที่สอดคล้องกันว่า เจตคติเป็นความคิดเห็น ท่าที ความรู้สึกเอนเอียงทางจิตใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ภายหลังจากที่ให้บุคคลมีประสบการณ์ต่อสิ่งนั้น พฤติกรรมเช่นนี้ไม่สามารถวัดได้โดยตรง แต่สามารถสังเกตและวัดได้จากพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกต่อสิ่งนั้น โดยอาจแสดงให้เห็นได้ในลักษณะความเชื่อ ท่าทาง ความคิดเห็น

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2530: 193) ได้ให้ความหมายของเจตคติว่า หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่างๆอันเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้ ประสบการณ์ และเป็นตัวกระตุ้นทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมหรือแนวโน้มที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้านั้นๆไปในการสนับสนุนหรือคัดค้านก็ได้

กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์ (2528: 172) ก็ได้กล่าวว่า เจตคติ คือ ความรู้สึกของบุคคลที่ได้จากการเรียนรู้ และประสบการณ์ และแสดงสภาวะของร่างกายและจิตใจที่แสดงความพร้อม ที่จะเข้าหา เมื่อเกิดความรู้สึกชอบ เรียกว่า เจตคติที่ดีหรือทัศนคติทางบวกหรือแสดงความพร้อมที่จะหลีกหนีเมื่อเกิดความรู้สึกไม่ชอบ เรียกว่า เจตคติที่ไม่ดีหรือเจตคติทางลบ

สุรางค์ จันทร์เอม (2524: 40) กล่าวว่า ทัศนคติ คือ สภาพจิตใจของบุคคล
แต่ละคนที่เกิดจากประสบการณ์หรือการเรียนรู้ อันมีอิทธิพลต่อความคิดเห็น และพฤติกรรมของบุคคลนั้นๆ

พัชนี วรกวิน (2522: 60) กล่าวว่า เจตคติ คือ ความรู้สึก ความคิดเห็น ความเชื่อ หรือแนวโน้มที่พร้อมที่จะกระทำต่อสิ่งแวดล้อมในการตอบสนองในลักษณะที่ชอบหรือไม่ชอบ ซึ่งสอดคล้องกับ โรคีช (Rokeach. 1970: 112) ที่กล่าวว่า เจตคติเป็นการผสมผสานหรือจัดระเบียบความเชื่อที่มีต่อสิ่งหนึ่ง หรือสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง ผลรวมของความเชื่อนี้จะเป็นตัวกำหนดแนวโน้มของบุคคล ในการที่จะมีปฏิกิริยาตอบสนอง ในลักษณะที่ชอบหรือไม่ชอบ

ศักดิ์ สุนทรเสณี (2531: 2) ได้อธิบายความหมายของเจตคติไว้ดังนี้

1. เจตคติ หมายถึง ความสลับซับซ้อนของความรู้สึก ความอยาก ความกลัว ความเชื่อมั่น ความลำเอียง หรือการมีอคติของบุคคลในการที่จะสร้างความพร้อมที่จะกระทำ
สิ่งใดสิ่งหนึ่งตามประสบการณ์ของบุคคลที่ได้รับมา

2. เจตคติ หมายถึง ความโน้มเอียงที่จะมีปฏิกิริยาต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในทางที่ดีหรือต่อต้านสภาพแวดล้อมที่จะมาถึงทางใดทางหนึ่ง

3. เจตคติ หมายถึง การเตรียมตัวหรือความพร้อมในการที่จะตอบสนอง

จากความหมายของเจตคติดังกล่าว สรุปได้ว่า เจตคติ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด ความคิดเห็น ความเชื่อและแนวโน้มพฤติกรรมหรือท่าทีที่จะตอบสนองต่อประสบการณ์หรือ ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งทั้งในแง่ดีและในแง่ไม่ดี ในแง่ดีได้แก่ การเห็นคุณค่าและประโยชน์ ความรู้สึกพอใจ ความต้องการ ความตั้งใจที่จะกระทำต่อสิ่งนั้นหรือต่อประสบการณ์นั้นในแง่ไม่ดี ได้แก่ การไม่เห็นถึงคุณค่า ความรู้สึกไม่พอใจ ความรู้สึกไม่ต้องการ อยากหลีกเลี่ยงจากสิ่งนั้นๆ

5.2 ลักษณะและองค์ประกอบของเจตคติ

ไพบูลย์ อินทรวิชา (2517: 17)ได้สรุปลักษณะของเจตคติไว้ดังนี้

1. เจตคติ เกิดจากการเรียนรู้หรือเกิดจากประสบการณ์ของแต่ละบุคคลไม่ได้ติดตัวมาแต่เกิด

2. เจตคติ เป็นสถานการณ์ทางจิตใจที่มีอิทธิพลต่อแนวความคิด และการกระทำของบุคคล เพราะเป็นส่วนประกอบที่กำหนดแนวทางให้ทราบล่วงหน้าว่า บุคคลประสงค์สิ่งใดแล้ว บุคคลนั้นมีท่าทีต่อสิ่งนั้นลักษณะใด

3. แม้ว่าเจตคติเป็นสภาวะทางจิตใจที่มีความมั่นคงพอสมควร แต่ก็อาจเปลี่ยนแปลงได้ เนื่องมาจากอิทธิพลของสิ่งต่างๆ และการเรียนรู้

เฉลิมพล ศรีหงษ์ และเสถียร เหลืองอร่าม (2521: 10) สรุปว่า เจตคติมีส่วนประกอบสำคัญ 3 ประการคือ

1. องค์ประกอบทางด้านความคิด อารมณ์ และเหตุผล ความเชื่อถือหรือความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ซึ่งเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับการใช้เหตุผลของบุคคลในการจำแนกแยกแยะความแตกต่าง ตลอดจนผลต่อเนื่อง ผลได้ผลเสีย ถ้าพิจารณาอย่างลึกซึ้งก็คือ การที่บุคคลสามารถนำเอาคุณค่าของสังคมที่ได้รับการสั่งสอน และการถ่ายทอดเข้าไปใช้ในการวิเคราะห์พิจารณาประกอบเหตุผล ของการที่ตนจะประเมินหรือพิจารณาในส่วนที่มีลักษณะปลอดจากอารมณ์แต่เป็นเรื่องเหตุผลอันสืบเนื่องมาจากความเชื่อของบุคคล

2. องค์ประกอบทางด้านอารมณ์หรือความรู้สึก หมายถึง ความรู้สึกหรืออารมณ์เกี่ยวกับความเชื่อในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น ความรู้สึกชอบ ไม่ชอบ รัก เกลียด กลัว เป็นต้น ซึ่งจะแสดงออกทางสีหน้า ท่าทาง เมื่อคิดหรือพูดสิ่งนั้น

5.3 แหล่งการเกิดเจตคติ

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526: 91-99) กล่าวถึงแหล่งสำคัญที่ทำให้เกิดเจตคติไว้ 4 แหล่ง ดังต่อไปนี้

1. ประสบการณ์เฉพาะอย่าง (Specific Experience) การมีประสบการณ์เฉพาะอย่างยิ่งกับสิ่งที่เกี่ยวข้องกับเจตคตินั้น เช่น ถ้าเรามีประสบการณ์ที่ดีเกี่ยวกับบุคคลหนึ่ง เราจะมีความรู้สึกชอบบุคคลนั้น ในทางตรงกันข้าม ถ้ามีประสบการณ์ไม่ดีก็จะมีความรู้สึกไม่ชอบบุคคลนั้น

2. การติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น (Communication from others) โดยเฉพาะอย่างยิ่งบุคคลในครอบครัว เช่น เด็กได้รับการสั่งสอนหรือบอกจากผู้ปกครองเสมอว่า การขโมยสิ่งของของคนอื่นไม่ดี เด็กจะมีเจตคติเช่นนั้น

3. สิ่งที่เป็นแบบอย่าง (Model) เจตคติบางอย่างถูกสร้างขึ้นจากการเลียนแบบผู้อื่น เช่น บิดาของนาย ก กลัวเสียงฟ้าร้อง นาย ก ก็มีเจตคติต่อเสียงฟ้าร้องว่าเป็นสิ่งน่ากลัว

4. องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับสถาบัน (Institutional Factor) เจตคติบุคคลหลายอย่างเกิดขึ้นเนื่องจากสถาบัน เช่น โรงเรียน สถานที่ประกอบพิธีทางศาสนา หน่วยงานต่างๆ ฯลฯ สถาบันเหล่านี้จะเป็นแหล่งที่มา และเป็นสิ่งช่วยสนับสนุนให้เกิดเจตคติบางอย่าง

5.4 ความหมายของเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ศิริรัตน์ ภู่สกลเจริญศักดิ์ (2529: 31) ได้ให้ความหมายของเจตคติต่อ การเรียนว่า หมายถึง ความคิดเห็น หรือความรู้สึกเอนเอียงของจิตใจที่มีต่อประสบการณ์ในเรื่องการเรียน เกี่ยวกับตัวครู การศึกษา และเพื่อน และแสดงออกในรูปพฤติกรรม 2 ลักษณะคือ

1. เจตคติต่อการเรียนหรือทัศนคติทางบวก (Positive Attitude) นักเรียนจะแสดงออกในลักษณะความพอใจในการเรียน สนใจการเรียน มีความรู้สึกว่า ครูเป็นบุคคลที่น่าเคารพ สามารถถ่ายทอดความรู้ได้ดี เห็นคุณค่าของการศึกษา และเห็นว่าเพื่อนให้ความช่วยเหลือในเรื่องการเรียน

2. เจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนหรือเจตคติทางลบ (Negative Attitude) นักเรียนจะแสดงออกในลักษณะไม่พอใจ ไม่ชอบการเรียน ไม่ชอบเพื่อน ทำให้เกิดความท้อแท้ เบื่อหน่าย ขาดเรียนบ่อย ๆ

สุดฤทัย มุขยวศา (2533: 7) ได้อธิบายเจตคติในการเรียนว่า เป็นสภาพทางอารมณ์ ความรู้ ความรู้สึก ความคิด ความเชื่อ และพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกเพื่อตอบสนองต่อครู โรงเรียน และระบบการศึกษา เกิดขึ้นจากประสบการณ์ และการเรียนรู้ ซึ่งอาจแสดงออกได้ 2 ด้าน คือ

1. เจตคติในทางที่ดีต่อการเรียน นักเรียนจะแสดงออกในลักษณะของความพึงพอใจ สนใจมาเรียนอย่างสม่ำเสมอ ยอมรับความสามารถ และวิธีการสอนของครู เห็นคุณค่าของการศึกษา

2. เจตคติในทางที่ไม่ดีต่อการเรียน นักเรียนจะแสดงออกในลักษณะที่ไม่พึงพอใจ ไม่เห็นด้วย ไม่ชอบครู ไม่ตั้งใจเรียน ขาดเรียนบ่อย ๆ ไม่เห็นคุณค่าของการศึกษา

จารุลักษณ์ พิมพรหมราช (2528: 8) กล่าวว่า เจตคติทางการเรียน หมายถึง ความรู้สึกที่ดีต่อการเรียน โดยเฉพาะความรู้สึกที่มีต่อครู และการยอมรับคุณค่าของการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ วิชชุดา เตียวกุล (2529: 14) ที่กล่าวว่า เจตคติทางการเรียน หมายถึง ความรู้สึก ความคิดเห็นที่มีต่อครู ต่อการศึกษา ทั้งทางด้านการเรียนและการสอน ครอบคลุมเนื้อหา 2 ประการ คือ การยอมรับตัวครู และการยอมรับคุณค่าทางการศึกษา ซึ่งวัดได้โดยแบบสำรวจทัศนคติทางการเรียน

ทัศนีย์ เลิศเจริญ (2538: 29) สรุปความหมายของเจตคติต่อการเรียนว่า หมายถึง ความรู้สึก ความคิดความเชื่อของนักเรียนที่มีต่อประสบการณ์ที่เกี่ยวกับการเรียนไม่ว่าจะเป็นครู เพื่อน วิชาเรียน สภาพที่เอื้อต่อการเรียนที่โรงเรียน และที่บ้าน ซึ่งส่งผลให้แสดงพฤติกรรมออกมา 2 ลักษณะ คือ

1. เจตคติต่อการเรียน นักเรียนจะแสดงออกในลักษณะของความพึงพอใจ เห็นด้วย สนใจ มาเรียนสม่ำเสมอ ยอมรับความสามารถ และพฤติกรรมของครู เห็นคุณค่าของการศึกษา

2. เจตคติที่ไม่ดีต่อการศึกษา นักเรียนจะแสดงออกในลักษณะของการติ ไม่เห็นด้วย ไม่สนใจ ขาดเรียนบ่อย ๆ ไม่ชอบ และไม่ยอมรับความสามารถ และพฤติกรรมของครู ไม่เห็นคุณค่าของการศึกษา

จากความหมายของเจตคติ ลักษณะองค์ประกอบของเจตคติและความหมายของเจตคติ ในการเรียนที่กล่าวมาแล้ว พอสรุปความหมายของเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษได้ว่า หมายถึง ความคิดเห็น ความรู้สึก และท่าทีที่กระทำ หรือแนวโน้มพฤติกรรมที่แสดงต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทั้งในด้านเนื้อหาวิชา ตัวครูผู้สอน วิธีการสอนของครู สถานที่ รวมทั้งบรรยากาศในชั้นเรียน และกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทั้งในแง่บวกและแง่ลบ ในแง่บวกได้แก่ การเห็นคุณค่าและประโยชน์ของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ความรู้สึกพอใจ ความต้องการ ความตั้งใจที่จะกระทำกิจกรรมต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ในแง่ลบ ได้แก่ การไม่เห็นถึงคุณค่า หรือประโยชน์ของการเรียน ความรู้สึกไม่พอใจ ไม่ต้องการ อยากหลีกเลี่ยงที่จะกระทำกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิชาภาษาอังกฤษ

5.5 การวัดเจตคติ

เธอร์สโตน (Thurstone. 1936: 77) ให้ความเห็นว่า เจตคติจะวัดโดยตรงไม่ได้ แต่จะต้องวัดจากการแสดงออก ในรูปความคิดเห็น หรือภาษาพูด ซึ่งอาจวัดได้ไม่แน่นอนมีผู้ให้คำแนะนำว่า ควรจะวัดจากพฤติกรรมที่แสดงออกจริงๆ แต่มีผู้คัดค้านว่า บางทีอาจจะคลาดเคลื่อนได้ เพราะพฤติกรรมของคนเรา อาจบิดเบือนจากเจตคติที่มีอยู่จริง ดังนั้นเธอร์สโตนจึงให้ความเห็นว่า ทั้งภาษาพูดหรือพฤติกรรมที่แสดงออกเป็นเพียงเครื่องชี้เจตคติเท่านั้น ซึ่งจะต้องมีความคลาดเคลื่อนตามหลักของการวัดผลบ้าง เขาจึงใช้การวัดเจตคติจากคำตอบว่า "เห็นด้วย" หรือ "ไม่เห็นด้วย" กับข้อความในแบบวัดเจตคติ แต่จะต้องไม่สรุปเอาเองว่า บุคคลนั้นจะปฏิบัติตามในข้อที่ตนเองเห็นด้วย

เซลติส และคนอื่นๆ (Settiz and others. 1966: 315) ได้ชี้ให้เห็นข้อดีของแบบวัดเจตคติของลิเคอร์ตว่า ดีกว่าของเธอร์สโตน คือ ลิเคอร์ตใช้ข้อมากกว่าจึงทำให้ครอบคลุมเนื้อหาได้อย่างกว้างขวาง การสร้างก็ง่ายกว่าของเธอร์สโตน คือ ถ้ามีผู้ตอบ 2 คน ได้คะแนนเท่ากับผู้ตอบแต่ละคน อาจตอบเห็นด้วยและไม่เห็นด้วยในข้อต่างกันและต่างระดับกัน แต่เมื่อรวมคะแนน ได้คะแนนเท่ากัน ถือว่าบุคคลมีเจตคติอยู่ในระดับเดียวกัน ทั้งๆที่ตอบแต่ละข้อไม่เหมือนกัน และข้อความในแบบวัดเจตคติ ไม่ว่าแบบใด เธอร์สโตนได้ให้ความเห็นว่าต้องไม่เป็นข้อความเกี่ยวกับความรู้หรือความจริง เพราะคำตอบของผู้ตอบต่อข้อความที่เป็นจริงจะไม่แสดงให้เห็นเจตคติของผู้ตอบต่อสิ่งนั้นๆ

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526: 27-29) กล่าวถึงการวัดเจตคติโดยใช้วิธีมาตราส่วนประเมินค่าว่า วิธีการสร้างแบบสอบถาม โดยการสร้างข้อความที่แสดงเจตคติขึ้นหลายๆข้อความให้ครอบคลุมหัวข้อที่จะศึกษา การตอบแบบสอบถามนี้มีข้อให้เลือก 5 ข้อ คือ1) เห็นด้วยอย่างมาก 2) เห็นด้วย 3) ไม่แน่ใจ 4) ไม่เห็นด้วย 5) ไม่เห็นด้วยอย่างมาก ให้เลือกตอบเพียงข้อใดข้อหนึ่งในแต่ละข้อ การให้คะแนนนั้นขึ้นอยู่กับชนิดของข้อความ เช่น ข้อความที่เป็นไปในทางบวก ถ้าผู้ตอบตอบว่าไม่เห็นด้วยอย่างมาก ให้คะแนน 1 คะแนนแล้วเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ จนถึงตอบว่าเห็นด้วยอย่างมาก ให้ 5 คะแนน ส่วนข้อความในทางลบถ้าผู้ตอบตอบว่าไม่เห็นด้วยอย่างมาก ให้ 5 คะแนน แล้วลดลงเรื่อยๆจนถึงตอบว่าเห็นด้วย

อนาสตาซี่ (Anastasi. 1976: 482-485) ได้อ้างถึงการสร้างแบบวัดเจตคติของ ลิเคอร์ต (Likert) ที่เป็นที่นิยมพอ ๆ กับแบบวัดทัศนคติของเธอร์สโตน ในแบบวัดเจตคติของลิเคอร์ต กำหนดให้ข้อความทุกข้อความในแบบวัดเจตคติ คือ ผลรวมของคะแนนทุกข้อในแบบวัดเจตคติ ซึ่งลิเคอร์ตถือว่าผู้มีเจตคติต่อสิ่งใดก็ย่อมจะมีโอกาส ที่จะตอบเห็นด้วยกับข้อความที่สนับสนุนสิ่งนั้น จะมีมาก และโอกาสที่จะตอบเห็นด้วยกับข้อความที่ต่อต้านสิ่งนั้นจะมีน้อย และโอกาสจะตอบเห็นด้วยกับข้อความที่ต่อต้านสิ่งนั้นก็มีมาก คะแนนรวมของทุกข้อจะเป็นเครื่องชี้ให้เห็นถึงเจตคติของผู้ตอบ ในแบบวัดเจตคติของแต่ละบุคคล วิธีสร้างแบบวัดเจตคติของลิเคอร์ต ครั้งแรกจะต้องรวบรวมข้อความที่เกี่ยวข้องในสิ่งที่จะศึกษาให้ได้มากที่สุด แล้วนำข้อความที่รวบรวมได้ไปลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ที่ต้องการจะศึกษา โดยให้เลือกตอบว่า เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง เพียงอย่างใด อย่างหนึ่ง ต่อข้อความแต่ละข้อ ผู้ตอบไม่ต้องทำใจเป็นกลาง เหมือนกับการตัดสินข้อความของผู้ตัดสินข้อความตามแบบของเธอร์สโตน แต่ตอบตามความรู้สึกของตนเองการเปรียบเทียบเจตคติให้เป็นคะแนน ข้อความที่สนับสนุนคำตอบว่า "เห็นด้วยอย่างยิ่ง" ให้ 5 คะแนน และลดลงไปเรื่อยๆ จนถึงคำตอบ "ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง" ให้ 1 คะแนน ส่วนข้อความที่ต่อต้าน ถ้าตอบ "ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง" ให้ 5 คะแนน และลดลงเรื่อยๆ จนถึงคำตอบ "เห็นด้วยอย่างยิ่ง" ให้ 1 คะแนน

การสร้างแบบสอบถามตามขั้นตอนของลิเคอร์ตมีดังนี้

ขั้นที่ 1 พิจารณาว่าจะวัดเจตคติของใคร ที่มีต่ออะไร และให้ความหมายของเจตคติ และสิ่งที่จะวัดนั้นให้แน่นอน

ขั้นที่ 2 เมื่อตีความหมายของสิ่งที่จะวัดแน่นอนแล้ว ก็สร้างข้อความในแต่ละหัวข้อนั้นๆ โดยให้คลุมเนื้อหาในหัวข้อเหล่านั้น และข้อความที่จะถามจะต้องเป็นข้อความที่ถามเกี่ยวกับ ความรู้สึก หรือความเชื่อของผู้ตอบ ซึ่งลิเคอร์ตได้กล่าวถึงหลักในการสร้างแบบสอบถามไว้ดังนี้

1. ข้อความควรจะเขียนในแง่ความรู้สึก ความเชื่อหรือความตั้งใจ ที่จะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ไม่ใช่ข้อเท็จจริง

2. ข้อความที่บรรจุลงในสเกล จะต้องประกอบด้วยข้อความที่เป็นไปในทางบวกและข้อความในทางลบคละกันไป

3. ข้อความแต่ละข้อความ จะต้องสั้น เข้าใจง่าย ชัดเจน

จำนวนข้อที่สร้างขึ้นครั้งแรกมีประมาณ 20- 25 ข้อความ ในแต่ละหัวข้อของเรื่องที่จะวัด เมื่อได้ข้อความเพียงพอแล้ว ก็บรรจุลงในสเกล โดยให้มีข้อเลือก 5 ข้อเลือกดังกล่าวแล้ว

ขั้นที่ 3 ใช้แบบทดสอบกับกลุ่มบุคคลที่มีลักษณะพื้นฐานคล้าย ๆกับกลุ่มที่เราจะศึกษาจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นการสนับสนุนข้อความ และคัดเลือกข้อความ โดยวิธีการวิเคราะห์ข้อความ

จากข้อมูลและความคิดเห็นต่าง ๆที่กล่าวถึงการวัดเจตคติ ผู้วิจัยจึงใช้การวัดเจตคติโดยวิธีมาตราส่วนประเมินค่าตามแบบวัดเจตคติของลิเคอร์ต ซึ่งครอบคลุมเนื้อหาได้กว้างขวาง และการสร้างง่ายกว่าของเธอร์สโตน รวมทั้งมีเกณฑ์การให้คะแนนที่แน่นอน โดยได้มีการปรับเปลี่ยนตัวเลือกให้เหลือเพียง 4 ตัวเลือกเท่านั้น

บทที่ 3
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. แบบแผนการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดกลุ่มประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ เบญจมราชาลัย เขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร จำนวน 8 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวนทั้งสิ้น 320 คน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2543

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ เบญจมราชาลัย เขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร ที่ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม ใช้วิธีจับสลากเลือกกลุ่มตัวอย่างจำนวน 2 ห้องเรียน มีจำนวนนักเรียนห้องละ 35 คน รวมทั้งสิ้น 70 คน แล้วทำการสุ่มอีกครั้งโดยการจับสลากเพื่อแบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มทดลองได้รับการสอนอ่านด้วยการฝึกใช้ความรู้เดิม โดยใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอด และกลุ่มควบคุมได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครู

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการทดลอง

1. แผนการสอนอ่านรายวิชาการอ่าน (อ. 023) โดยแบ่งออกเป็น 2 วิธี ดังนี้

1.1 แผนการสอนของกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนอ่านด้วยการฝึกใช้ความรู้เดิม โดยใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอด

1.2 แผนการสอนของกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู

2. แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ
3. แบบทดสอบวัดเจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. แผนการสอนกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง
2. แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน
3. แบบทดสอบวัดเจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

1. การสร้างแผนการสอนมีขั้นตอนดังนี้

1.1 ศึกษาจุดประสงค์รายวิชาการอ่าน (อ. 023) เพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในสอดคล้องกับเนื้อหา

1.2 ศึกษารายละเอียดของเนื้อหาที่นำมาสอนอ่าน ให้มีความยากง่ายในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

1.3 นำเนื้อหาที่คัดเลือกไว้ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจพิจารณาความเหมาะสมของเนื้อหาที่ใช้กับระดับความสามารถของผู้เรียน

1.4 ดำเนินการสร้างแผนการสอนของกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนอ่านด้วยการฝึกใช้ความรู้เดิม โดยใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอด ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 รวบรวมความคิด ซึ่งเป็นการตรวจสอบความรู้เดิมของผู้เรียน เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนได้นำความรู้เดิมที่ตนเองมีอยู่มาทบทวน เพื่อทำความเข้าใจให้เป็นไปในแนวทางเดียวกันโดยมีขั้นตอนในการฝึกดังนี้

1. ให้ผู้เรียนรู้จักโครงสร้างระดับยอดทั้ง 4 ชนิด ได้แก่การบอกรายละเอียดของเรื่อง ปัญหาและการแก้ไข เหตุ-ผล และการเปรียบเทียบ โดยให้รายละเอียดซึ่งเป็นแผนผังแสดงเนื้อหาของโครงสร้างระดับยอดแต่ละชนิด

2. ฝึกเชื่อมโยงความรู้ใหม่เข้ากับความรู้เดิมโดยใช้แบบฝึกหัดที่เป็นข้อความสมบูรณ์ของข้อเขียนจากเรื่องทั้งหมดที่แสดงไว้ในแผนผังแสดงเนื้อหา ชี้ให้เห็นคำที่เป็นคำไขที่สังเกตได้ เพื่อช่วยทำความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน รวมทั้งถามคำถาม เพื่อให้ผู้เรียนได้คิดเปรียบเทียบความเหมือนความแตกต่างของโครงสร้างระดับยอดแต่ละชนิด

ขั้นที่ 2 จัดเรียบเรียงความหมาย มีขั้นตอนฝึกใช้โครงสร้างระดับยอด ดังนี้

1. ผู้เรียนอ่านเนื้อเรื่องอย่างคร่าวๆ ว่าเรื่องที่อ่านเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร มีรายละเอียดอย่างไร และหาว่าเนื้อเรื่องที่อ่านนั้นเป็นโครงสร้างระดับยอดชนิดใด ซึ่งในขั้นนี้นั้นผู้เรียนต้องนำความรู้เดิมทั้งในด้านความรู้เกี่ยวกับรูปแบบของภาษา และความรู้ในด้านเนื้อหามาเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ที่กำลังอ่าน โดยให้ผู้เรียนช่วยกันเรียบเรียงเนื้อหาจากแผนผัง โดยหลังจากการอ่านให้นักเรียนเขียนบันทึกเรื่องราวที่อ่าน

2. ให้ผู้เรียนอ่านเนื้อเรื่องอีกครั้ง เพื่อหารายละเอียดของเรื่อง และทำแบบฝึกหัดโดยให้ผู้เรียนเติมใจความสำคัญ และรายละเอียดจากเนื้อเรื่องที่อ่านลงในช่องว่างที่กำหนดให้ในแผนผังแสดงเนื้อหา

ขั้นที่ 3 กลั่นกรองและให้รายละเอียด เป็นขั้นสรุปเนื้อหาต่างๆ ที่เรียนมาแล้ว โดยผู้เรียนต้องบูรณาการข้อมูลใหม่และความรู้เดิมเข้าด้วยกัน โดยให้ผู้เรียนทบทวน และสรุปเนื้อเรื่องโดยการทำกิจกรรมต่าง เช่น การตอบคำถาม เรียงลำดับเหตุการณ์ กรอกรายละเอียด แสดงความคิดเห็น วิเคราะห์ วิจารณ์ หรือเขียนสรุปสั้นๆ โดยใช้สำนวนของผู้เรียนเอง

1.5 ดำเนินการสร้างแผนการสอนของกลุ่มควบคุม ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 สร้างความสนใจ โดยการสนทนาถึงสถานการณ์ต่างๆ เพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจในบทเรียน เป็นการสร้างแรงจูงใจ นำนักเรียนเข้าสู่บทเรียน

ขั้นที่ 2 แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนทราบว่า เมื่อผู้เรียนเรียนจบขั้นตอนในเนื้อหาแล้ว ผู้เรียนสามารถอ่านเรื่อง เข้าใจความหมายของเรื่อง ตลอดจนใช้ภาษาสำหรับการเขียนได้อย่างถูกต้อง

ขั้นที่ 3 ทบทวนประสบการณ์เดิมโดยใช้คำถาม วัสดุอุปกรณ์ต่างๆ เป็นการทบทวนเรื่อง ลำดับเรื่อง สำนวน และโครงสร้างไวยากรณ์ที่ผู้เรียนได้อ่านไปแล้ว

ขั้นที่ 4 เสนอบทเรียนใหม่ โดยครูอ่านเนื้อเรื่องให้นักเรียนฟัง นักเรียนอ่านตาม ครูอธิบายความหมาย ศัพท์ สำนวน และโครงสร้างไวยากรณ์ต่างๆ

ขั้นที่ 5 ให้แนวการเรียนรู้ โดยแนะให้นักเรียนทำกิจกรรมด้วยตนเอง เช่น แนะนำวิธีทำกิจกรรม แนะนำแหล่งค้นคว้า โดยการใช้คำถามเป็นการนำทาง หรือให้แนวไปคิดเอง

ขั้นที่ 6 ลงมือปฏิบัติ ให้นักเรียนอ่านเรื่องด้วยตนเอง และทำแบบฝึกหัด ตลอดจนกิจกรรมตามจุดประสงค์ที่วางไว้

ขั้นที่ 7 แจ้งผลการปฏิบัติ โดยครูตรวจแก้ไขข้อบกพร่องในการทำแบบฝึกหัดของนักเรียน ให้คำชมเชยเมื่อผู้เรียนทำแบบฝึกหัดถูกต้อง แก้ไขเมื่อผู้เรียนทำผิด และอธิบายเพิ่มเติม

ขั้นที่ 8 ประเมินผลการเรียนรู้ โดยการสังเกตการอ่านและตอบคำถาม จากแบบฝึกหัดของนักเรียน

ขั้นที่ 9 เสริมความแม่นยำ และถ่ายโยงการเรียนรู้ เป็นการสรุป ย้ำ ทวน บทเรียน ให้นักเรียนมีความรู้ความจำที่เม่นยำ โดยให้ทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติม

1.6 นำแผนการสอนให้ผู้เชี่ยวชาญการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน ตรวจข้อบกพร่องและแก้ไขปรับปรุง

1.7 นำแผนการสอนที่แก้ไขข้อบกพร่องและผ่านการตรวจจากผู้เชี่ยวชาญเรียบร้อยแล้ว ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อดูความเหมาะสมของเนื้อหาและเวลา

2. แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

2.1 ศึกษาวิธีการสร้างและเขียนแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

2.2 ศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตร เนื้อหา และจุดประสงค์ของเนื้อหาที่ใช้ทดลอง เพื่อนำไปใช้ในการสร้างแบบทดสอบ

2.3 ศึกษารายละเอียดของเนื้อหาที่ใช้ในการสร้างแบบทดสอบ ให้มีความยากง่ายในระดับเดียวกันกับเนื้อหาที่ใช้สร้างแผนการสอน

2.4 สร้างแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก

2.5 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญการสอนภาษาอังกฤษ 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) เพื่อลงความเห็นว่าข้อสอบแต่ละข้อสามารถวัดจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องการวัดได้หรือไม่ โดยใช้เกณฑ์การกำหนดคะแนนความคิดเห็นดังนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2538 : 117)

1 = ข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

0 = ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

-1 = ข้อคำถามไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

บันทึกผลการพิจารณาลงความเห็นของผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านในแต่ละข้อ เพื่อนำไปหาค่าดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา หรือดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้

2.6 นำแบบทดสอบไปปรับปรุงแก้ไข แล้วนำไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน

2.7 นำแบบทดสอบที่ได้จากการทดลองมาตรวจให้คะแนน ข้อที่ตอบถูกให้คะแนน 1 คะแนน ข้อที่ตอบผิดหรือไม่ตอบหรือตอบมากกว่า 1 แห่งในข้อเดียวกัน ให้ 0 คะแนน นำผลที่ได้ไปวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย และหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 27 % ซึ่งแต่ละข้อมีความยากง่าย ตั้งแต่ 0.32-0.75 และค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.22-0.72

2.8 หาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับโดยใช้สูตร KR-20 ของ คูเดอร์ ริชาร์ดสัน ซึ่งค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ มีค่าเทากับ 0.67

3. แบบสอบถามวัดเจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

3.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามเจตคติ แล้วสร้างแบบสอบถามวัดเจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยแบบสอบถามมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีการของ ลิเคอร์ท ซึ่งแต่ละข้อจะมีคำตอบ 4 ระดับ

3.2 กำหนดคะแนนของแต่ละตัวเลือก โดยใช้เกณฑ์การตรวจให้คะแนนดังนี้

3.2.1 คะแนนทางบวก

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	4 คะแนน
เห็นด้วย	ให้	3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้	2 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	1 คะแนน

3.2.2 คะแนนทางลบ

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	1 คะแนน
เห็นด้วย	ให้	2 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้	3 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	4 คะแนน

3.3 นำแบบสอบถามวัดเจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจ เพื่อพิจารณาความสอดคล้องตามจุดมุ่งหมาย เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไข

3.4 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แล้วนำผลการให้คะแนนของแบบทดสอบไปหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25% แล้วนำค่าเฉลี่ยข้อที่ได้มาทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ โดยใช้ t-test ซึ่งแต่ละข้อมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 4.48-7.73

3.5 หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา(Alpha Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ 0.82

แบบแผนการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบ Randomized Control-group pretest-postest design (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2537 : 359 มีรูปแบบดังตาราง 1

ตาราง 1 ตารางแสดงแบบแผนการทดลอง

การกำหนดเข้ากลุ่ม	สอบก่อน	ตัวแปรอิสระ	สอบหลัง
$(R)_E$	T_{1E}	X	T_{2E}
$(R)_C$	T_{1C}	-	T_{2C}

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการทดลอง

E แทน กลุ่มทดลอง

C แทน กลุ่มควบคุม

R แทน การกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบสุ่ม

T_1 แทน การสอบก่อนทำการทดลอง

T_2 แทน การสอบหลังการทดลอง

X แทน การสอนอ่านด้วยการฝึกใช้ความรู้เดิม โดยใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอด

\- แทน การสอนอ่านด้วยวิธีการสอนตามคู่มือครู

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทดสอบก่อนเรียน กับกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามวัดเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2. ดำเนินการทดลอง โดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนทั้ง 2 กลุ่ม กลุ่มทดลองสอนอ่านด้วยการฝึกใช้ความรู้เดิม โดยใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอด และกลุ่มควบคุมสอนด้วยวิธีการสอนอ่านตามคู่มือครู ใช้เวลาในการสอน กลุ่มละ 21 คาบ คาบละ 50 นาที

3. ทดสอบหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามวัดเจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นชุดเดียวกับที่ใช้ในการทดสอบก่อนเรียน

4. ตรวจให้คะแนนแบบทดสอบและแบบสอบถาม แล้วนำผลคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ คะแนนเฉลี่ย และค่าความแปรปรวน

2. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยการฝึกใช้ความรู้เดิม โดยใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอด กับการสอนตามคู่มือครู โดยใช้ t-test for Independent Samples

3. เปรียบเทียบเจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยการฝึกใช้ความรู้เดิม โดยใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอด กับการสอนตามคู่มือครู โดยใช้ t-test for Independent Samples

4. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยการฝึกใช้ความรู้เดิม โดยใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอดก่อนการทดลองและหลังการทดลองโดยใช้ t-test for Dependent Samples

5. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test for Dependent Samples

6. เปรียบเทียบเจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยการฝึกใช้ความรู้เดิม โดยใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอดก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test for Dependent Samples

7. เปรียบเทียบเจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู โดยใช้ t-test for Dependent Samples

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 หาค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนน โดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2541 : 35)

$$\overline{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\overline{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่ม

1.2 หาค่าความแปรปรวน (Varience) ของคะแนน โดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2541 : 73)

$$S^2 = \frac{n\sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}$$

เมื่อ S^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนน

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

n แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่ม

$\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

$n - 1$ แทน ค่าของชั้นแห่งความเป็นอิสระ

2. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

2.1 หาค่าดัชนีความสอดคล้อง ระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยใช้สูตร (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2540 : 117)

$$IC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IC แทน ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.2 หาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ โดยใช้เทคนิค 27% ในการวิเคราะห์ข้อสอบ แล้วใช้ตารางของ จุง เตห์ ฟาน (Fan. 1952 : 1-32)

2.3 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษซึ่งหาความเชื่อมั่นโดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2539 : 215)

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1}\left[1 - \frac{\sum pq}{S_t^2}\right]$$

เมื่อ r_{tt} แทน ค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบ

n แทน จำนวนข้อสอบในแบบทดสอบ

p แทน สัดส่วนของผู้ที่ทำได้ในข้อหนึ่งๆ นั่นคือสัดส่วนของทำถูกกับคนทั้งหมด

q แทน สัดส่วนของผู้ตอบผิดในข้อหนึ่งๆ หรือ 1 – p

S_t^2 แทน คะแนนความแปรปรวนของเครื่องมือฉบับนั้น

2.4 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามวัดเจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยวิธีการแจกแจงแบบที (t-distribution) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2539 : 220)

$$t = \frac{\overline{X}_H - \overline{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{n_H} + \frac{S_L^2}{n_L}}}$$

$df = n_H + n_L - 2$

เมื่อ t แทน ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ

$\overline{X}_H$ แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูง

$\overline{X}_L$ แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มต่ำ

S_H^2 แทน คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มสูง

S_L^2 แทน คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มต่ำ

n_H แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มสูง

n_L แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มต่ำ

2.5 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดเจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α – *Coeficient*) ของ ครอนบัค (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2539: 202)

$$\alpha = \frac{n}{n-1}\left(1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2}\right)$$

เมื่อ α แทน ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น

n แทน จำนวนข้อของเครื่องมือวัด

S_i^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนเป็นรายข้อ

S_t^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ

3. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมุติฐาน

3.1 ใช้ t-test for Independent Samples (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2538 : 162)

3.1.1 เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยการฝึกใช้ความรู้เดิม โดยใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอด กับการสอนตามคู่มือครู

3.1.2 เปรียบเทียบเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยการฝึกใช้ความรู้เดิม โดยใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอด กับการสอนตามคู่มือครู

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1-1)S_1^2 + (n_1-1)S_2^2}{n_1+n_2-2}\left\{\frac{1}{n_1}+\frac{1}{n_2}\right\}}}$$

$$df = n_1 + n_2 - 2$$

เมื่อ

t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาของการแจกแจงแบบ
$\bar{X}_1$	แทน	ค่าเฉลี่ยผลต่างของคะแนนของกลุ่มทดลอง
$\bar{X}_2$	แทน	ค่าเฉลี่ยผลต่างของคะแนนของกลุ่มควบคุม
S_1^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มทดลอง
S_2^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มควบคุม
n_1	แทน	จำนวนคนในกลุ่มทดลอง
n_2	แทน	จำนวนคนในกลุ่มควบคุม

3.2 ใช้ t-test for dependent Samples (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2538 : 165)

3.2.1 เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยการฝึกใช้ความรู้เดิม โดยใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอด ก่อนและหลังการทดลอง

3.2.2 เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลอง

3.2.3 เปรียบเทียบเจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยการฝึกใช้ความรู้เดิม โดยใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอด ก่อนและหลังการทดลอง

3.2.4 เปรียบเทียบเจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลอง

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n\sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$$

df= n-1

เมื่อ t แทน ค่าที่ใช้พิจารณาของการแจกแจงแบบ

D แทน ผลต่างของคะแนนในแต่ละคู่

n แทน จำนวนคู่คะแนน

บทที่ 4
การวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยกำหนดสัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
$\overline{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน
S^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนน
$\sum D$	แทน	ผลรวมความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่
$\sum D^2$	แทน	ผลรวมความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่ยกกำลังสอง
t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาการแจกแจงแบบ t
*	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเสนอตามลำดับดังนี้

1. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยการฝึกใช้ความรู้เดิม โดยใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอด กับการสอนตามคู่มือครู

2. เปรียบเทียบเจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยการฝึกใช้ความรู้เดิม โดยการใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอด กับการสอนตามคู่มือครู

3. เปรียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยการฝึกใช้ความรู้เดิม โดยใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอด ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

4. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

5. เปรียบเทียบเจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยการฝึกใช้ความรู้เดิม โดยการใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอด ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

6. เปรียบเทียบเจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1.เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยการฝึกใช้ความรู้เดิม โดยใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอด กับการสอนตามคู่มือครู

ตาราง 2 ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\overline{X}$	S^2	t
กลุ่มทดลอง	35	23.71	18.21	2.57*
กลุ่มควบคุม	35	21.11	17.52	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 2 แสดงว่าความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

2. เปรียบเทียบเจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยการฝึกใช้ความรู้เดิม โดยการใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอด กับการสอนตามคู่มือครู

ตาราง 3 ผลการเปรียบเทียบเจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\overline{X}$	S^2	t
กลุ่มทดลอง	35	56.00	63.66	4.41**
กลุ่มควบคุม	35	48.83	28.86	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 3 แสดงว่าเจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2

3. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยการฝึกใช้ความรู้เดิม โดยใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอด ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

ตาราง 4 ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลอง ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลอง	N	$\overline{X}$	$\sum D$	$\sum D^2$	t
ก่อนการทดลอง	35	20.57	110	454	10.42**
หลังการทดลอง	35	23.71			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 4 แสดงว่าความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลอง ก่อนการทดลองและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3

4. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

ตาราง 5 ผลการเปรียบเทียบความเข้าในใจการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มควบคุม	N	$\overline{X}$	$\sum D$	$\sum D^2$	t
ก่อนการทดลอง	35	19.14	69	273	5.81**
หลังการทดลอง	35	21.11			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 5 แสดงว่าความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลองและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 4

5. เปรียบเทียบเจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยการฝึกใช้ความรู้เดิม โดยการใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอด ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

ตาราง 6 ผลการเปรียบเทียบเจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลอง ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

เจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของกลุ่มทดลอง	N	$\overline{X}$	$\sum D$	$\sum D^2$	t
ก่อนการทดลอง	35	49.77	218	2228	7.28**
หลังการทดลอง	35	56.00			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 6 แสดงว่าเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลอง ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 5

6. เปรียบเทียบเจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

ตาราง 7 ผลการเปรียบเทียบเจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

เจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของกลุ่มควบคุม	N	$\overline{X}$	$\sum D$	$\sum D^2$	t
ก่อนการทดลอง	35	49.77	218	2228	7.28**
หลังการทดลอง	35	56.00			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 7 แสดงว่าเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 6

บทที่ 5
สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและเจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ เบญจมราชาลัย เขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร ที่ได้รับการสอนอ่านด้วยการฝึกใช้ความรู้เดิม โดยใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอด กับวิธีสอนอ่านตามคู่มือครู

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยการฝึกใช้ความรู้เดิม โดยใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอด กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู
2. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยการฝึกใช้ความรู้เดิม โดยใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอด กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู
3. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยการฝึกใช้ความรู้เดิม โดยใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอด ก่อนและหลังการทดลอง
4. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลอง
5. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยการฝึกใช้ความรู้เดิม โดยใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอด ก่อนและหลังการทดลอง
6. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลอง

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยการฝึกใช้ความรู้เดิม โดยใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอด กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยการฝึกใช้ความรู้เดิม โดยใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอด กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีเจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
3. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยการฝึกใช้ความรู้เดิม โดยใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอด มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง แตกต่างกัน
4. นักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง แตกต่างกัน
5. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยการฝึกใช้ความรู้เดิม โดยใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอด มีเจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง แตกต่างกัน
6. นักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีเจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษก่อนการทดลองและหลังการทดลอง แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ เบญจมราชาลัย เขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 จำนวน 70 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 35 คน กลุ่มควบคุม 35 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง มีดังนี้

2.1 แผนการสอน 2 แบบ คือ แผนการสอนอ่านด้วยการฝึกใช้ความรู้เดิมโดยใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอด กับแผนการสอนตามคู่มือครู

2.2 แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น เป็นข้อสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ โดยผ่านการตรวจสอบคุณภาพ ซึ่งแต่ละข้อมีความยากง่าย ตั้งแต่ 0.32 - 0.75 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.22 – 0.72 และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ เท่ากับ 0.67

2.3 แบบทดสอบวัดเจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า จำนวน 20 ข้อ แต่ละข้อมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 4.48 – 7.73 และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.82

3. การดำเนินการทดลอง

3.1 ทดสอบก่อนการทดลอง โดยใช้แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และแบบทดสอบวัดเจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ กับกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม

3.2 ดำเนินการทดลอง โดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนทั้งสองกลุ่ม ใช้เนื้อหาเดียวกัน ระยะเวลาสอน 21 คาบเท่ากัน กลุ่มทดลองดำเนินการสอนโดยใช้แผนการสอนอ่านด้วยการฝึกใช้ความรู้เดิม โดยใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอด และกลุ่มควบคุมดำเนินการสอนโดยใช้แผนการสอนตามคู่มือครู

3.3 ทดสอบหลังการทดลอง โดยใช้แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และแบบทดสอบวัดเจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ชุดเดียวกับการทดสอบก่อนการทดลอง โดยทดลองกับกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม

3.4 นำผลการทดสอบมาตรวจให้คะแนน แล้วนำคะแนนมาวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยทดสอบความแตกต่างของคะแนนความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้สถิติ t-test for Independent Samples

2. เปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยทดสอบความแตกต่างของคะแนนเจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test for Independent Samples

3. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลอง ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test for Dependent Samples

4. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test for Dependent Samples

5. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลอง ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test for Dependent Samples

6. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test for Dependent Samples

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยการฝึกใช้ความรู้เดิม โดยใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอด กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความเข้าในการอ่านภาษาอังกฤษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยการฝึกใช้ความรู้เดิม โดยใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอด กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีเจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยการฝึกใช้ความรู้เดิม โดยใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอด มีความเข้าในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนการทดลองและหลังการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. นักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความเข้าในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนการทดลองและหลังการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยการฝึกใช้ความรู้เดิม โดยใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอด มีเจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษก่อนการทดลองและหลังการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

6. นักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีเจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

การศึกษาครั้งนี้เป็นการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและเจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนการอ่านด้วยการฝึกใช้ความรู้เดิมโดยใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอด กับวิธีสอนอ่านตามคู่มือครู สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านด้วยการฝึกใช้ความรู้เดิมโดยใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอด กับการสอนอ่านตามคู่มือครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ซึ่งคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่ได้รับการอ่านด้วยการฝึกใช้ความรู้เดิม โดยใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอด สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครู ทั้งนี้อาจสืบเนื่องมาจากเหตุผลดังต่อไปนี้

1.1 ผู้เรียนที่เรียนการอ่านด้วยการฝึกใช้ความรู้เดิม โดยใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอด รู้จักการนำเอาความรู้เดิม ประสบการณ์เดิมมาสัมพันธ์สอดคล้องกับความรู้ใหม่ที่ได้รับ โดยการเติมเต็มข้อมูลเก่าและใหม่ให้สมบูรณ์ เพราะในขณะสอนผู้สอนจะกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิด โดยการซักถาม การให้ผู้เรียนรู้จักสังเกตจากชื่อเรื่อง เดาเนื้อหาจากชื่อเรื่อง ซึ่งเป็นการทำความเข้าใจบทอ่านต่าง ๆอย่างมีหลักเกณฑ์ เป็นระบบ ทั้งนี้เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ใช้พื้นความรู้เดิมด้านภาษา นอกจากนี้ผู้สอนยังกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ใช้พื้นความรู้ด้านเนื้อหาของเรื่อง โดยใช้คำถามต่าง ๆ เพื่อชี้แนะ และส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ประสบการณ์ต่าง ๆมาเป็นแนวทางในการคาดเดาและเชื่อมโยงเนื้อเรื่อง นอกจากนี้ในขณะที่อ่านผู้เรียนต้องสังเกตคำไข โครงสร้างประโยค โครงสร้างของงานเขียนและรูปแบบในการนำเสนอเรื่องราวที่อ่านไปพร้อมกันด้วย เนื่องจากสิ่งเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยให้ผู้เรียน สามารถอ่านแล้วคาดเดาเนื้อเรื่องได้ง่ายและรวดเร็วขึ้น ซึ่งมีความสอดคล้องกับ แบลร์ เทอร์เนอร์ และ สกัดท์ (Blair, Turner and Schaudt. 1992) ที่กล่าวไว้ว่า ในการอ่านต้องใช้กระบวนการทางสมองโดยผู้อ่านต้องตีความและวิเคราะห์ข้อความจากภาษาเขียน และทำความเข้าใจเจตนาของผู้เขียนโดยใช้ประสบการณ์เดิม ซึ่งได้แก่ ความรู้ด้านภาษา ความรู้ด้านเนื้อหา และความรู้ด้านโครงสร้างบทอ่าน เมื่อผู้เรียนได้นำความรู้พื้นฐานเหล่านี้ออกมาใช้จะทำให้ได้พัฒนาการอ่านได้มากขึ้นตามไปด้วย

1.2 ผู้เรียนที่เรียนการอ่านด้วยการฝึกใช้ความรู้เดิม โดยใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอด ได้เรียนรู้ถึงลักษณะ แบบแผน และวิธีการนำเสนอข้อมูลของผู้เขียนในรูปแบบที่แตกต่างกันออกไป โดยครูจะค่อย ๆสร้างประสบการณ์ในด้านการใช้โครงสร้างระดับยอดทีละชนิด จนครบทั้ง 4 ชนิด เป็นการ เสริมพื้นความรู้เดิมด้านโครงสร้างของบทอ่านให้แก่ผู้เรียนได้หลากหลายรูปแบบ ผู้เรียนได้เรียนรู้ลักษณะงานเขียนต่าง ๆที่พบเห็นได้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งมีอยู่อย่างหลากหลาย หลังจากนั้นผู้เรียนจะได้ฝึกการจำแนก แยกแยะ โดยการอ่านแล้วคิดวิเคราะห์ และอภิปรายร่วมกันว่าเรื่องที่กำลังอ่านอยู่นั้นมีโครงสร้างหรือลักษระการเขียนเป็นแบบใด และในงานเขียนแต่ละเรื่องนั้นอาจประกอบด้วยโครงสร้างระดับยอดหลายชนิดรวมอยู่ด้วยกัน เมื่อผู้เรียนเข้าใจลักษณะเด่นของโครงสร้างระดับยอดในแต่ละแบบแล้ว ผู้เรียนก็จะสามารถบ่งบอกชนิดของโครงสร้างงานเขียน รวมทั้งตีความ และจับใจความเนื้อเรื่องที่อ่านได้ดีและรวดเร็วขึ้น เพราะผู้เรียนเข้าใจได้ดีขึ้นว่าผู้เขียนต้องการจะสื่อ ความหมายอะไรแก่ผู้อ่าน ซึ่งสิ่งเหล่านี้สอดคล้องกับที่อัชเชอร์

(Rattanavich. 1987:22; citing Usher. 1987) ซึ่งได้กล่าวไว้ว่า ผู้อ่านจะอ่านเรื่องได้ดีขึ้นถ้าเข้าใจแผนการเขียนของผู้เขียน เพราะจะทำให้การอ่านมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอนว่าผู้เขียนจะบอกอะไรแก่ผู้อ่าน

1.3 การสอนอ่านด้วยการฝึกใช้ความรู้เดิม โดยใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอด ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอิสระในการคิดมากขึ้น ผู้เรียนสามารถจินตนาการ หรือคาดเดาเรื่องราวต่าง ๆ ได้อย่างมีอิสระ เมื่ออ่านชื่อเรื่องแล้วผู้สอนจะใช้คำถามต่าง ๆ และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนได้แสดงความคิดเห็น เสนอความรู้จากประสบการณ์ของตนเองให้เพื่อนได้รับทราบ ข้อมูลของแต่ละคนจะแตกต่างกันออกไป และเมื่อนำมารวมกันก็จะได้ข้อมูลความรู้ที่กว้างขึ้น สามารถนำไปใช้ในวิเคราะห์เรื่องราวที่จะอ่านได้เพิ่มมากขึ้น เนื่องจากสิ่งเหล่านี้จะกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้จินตนาการ เดาเหตุการณ์ได้ว่ามันน่าจะเกิดอะไรขึ้น เนื้อเรื่องน่าจะเป็นไปในแนวทางใดได้บ้าง ซึ่งสิ่งเหล่านี้ช่วยให้ผู้เรียนได้รวบรวม เรียบเรียงความรู้ประสบการณ์ต่าง ๆอย่างเป็นระบบ รู้จักใช้ประสบการณ์ และความรู้เดิมของตนเองเพื่อเตรียมความพร้อมที่จะนำมาเชื่อมโยงเข้ากับความรู้ใหม่ที่จะได้รับได้เป็นอย่างดี การให้ผู้เรียนเสริมสร้างความรู้ รู้จักแก้ปัญหาต่าง ๆ โดยใช้ความคิดสร้างสรรค์ การคิดวิเคราะห์ด้วยตนเอง จะทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น รู้จักคิดวิเคราะห์อย่างมีระบบ โดยนำเอาความรู้เดิมมาสัมพันธ์กับความรู้ใหม่ได้อย่างเหมาะสมเช่นเดียวกับที่เฮสต์ และเลาส์ (บังอร พานทอง. ม.ป.ป.: 5 อ้างอิงจาก Haste and Louse) ได้กล่าวไว้ว่าในการจัดการเรียนการสอนครูควรให้โอกาสผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์ในระหว่างการเรียนการสอน ได้มีส่วนร่วมในการวิพากษ์วิจารณ์ เสนอความคิดได้อย่างอิสระ ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะทำให้ผู้เรียนกล้าคิด กล้าแสดงออกอย่างมีเหตุผล ทำให้การเรียนน่าสนใจ มีความเข้าใจในบทเรียนมากขึ้น

จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่าการสอนอ่านด้วยการฝึกใช้ความรู้เดิมโดยใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอดเป็นการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้พื้นฐานหรือความรู้เดิมจากประสบการณ์ของผู้เรียนเอง มาใช้ในการตีความหมายและสร้างความเข้าใจต่อเนื้อเรื่องที่อ่าน ผู้เรียนได้เรียนรู้ทักษะกระบวนการต่าง ๆที่ใช้ในการอ่านเพื่อนำไปประยุกต์ใช้กับการอ่านเรื่องราวอื่น ๆได้ ทั้งนี้ผู้เรียนต้องนำความรู้เดิมทั้งในด้านรูปแบบของภาษา และเนื้อหามาเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ที่กำลังอ่าน ผู้เรียนได้บูรณาการข้อมูลใหม่กับความรู้เดิมเข้าด้วยกัน เพื่อสรุปเนื้อหาต่าง ๆ นอกจากนี้ยังช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในการอ่านได้เป็นอย่างดีเพราะผู้เรียนได้ใช้ประสบการณ์ และได้วิเคราะห์ข้อมูลทุกครั้งที่อ่าน และจากสิ่งนี้เองผู้เรียนได้มีโอกาสทำความเข้าใจด้วยตนเองทำให้เกิดความชำนาญในการอ่านและสร้างความหมายจากสิ่งที่อ่านได้ดีขึ้น ทั้งยังเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ฝึกอ่านด้วยตนเอง และเห็นความสำคัญของการอ่านด้วย สิ่งเหล่านี้ช่วยให้ผู้เรียนที่ได้เรียนการอ่านด้วยการฝึกใช้ความรู้เดิมโดยใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอด มีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่เรียนการอ่านตามคู่มือครู

2. ผลการเปรียบเทียบเจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยการฝึกใช้ความรู้เดิม โดยใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอด กับการสอนอ่านตามคู่มือครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 โดยคะแนนเฉลี่ยของเจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยการฝึกใช้ความรู้เดิม โดยใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอด มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครู อันเป็นผลสืบเนื่องมาจากเหตุผลดังต่อไปนี้

2.1 ผู้เรียนที่เรียนการอ่านด้วยการฝึกใช้ความรู้เดิม โดยใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอด สามารถจับใจความสำคัญของเนื้อเรื่อง และทำความเข้าใจได้ตรงประเด็น รวดเร็วและง่ายขึ้น เนื่องจากผู้เรียนได้อ่านบทอ่านต่าง ๆที่หลากหลาย จึงมีทักษะในการสังเกตคำไข หรือโครงสร้างของข้อความ รวมทั้งจับใจความของเรื่องได้อย่างรวดเร็วเพราะรู้จักใช้วิธีการคิดวิเคราะห์ได้อย่างมีระบบ มีแนวทางในการรวบรวม ผสมผสานข้อมูลเก่าและใหม่เข้าด้วยกันอย่างมีเหตุผล สิ่งเหล่านี้ทำให้ผู้เรียนสามารถเติมข้อมูลต่าง ๆลงในแผนภูมิได้อย่างสมบูรณ์ รวมทั้งจับใจความได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว และรวดเร็วขึ้นตามลำดับ ซึ่งเมื่อผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการทำความเข้าใจเนื้อเรื่องแล้ว จะทำให้เพิ่มความกระตือรือร้น และมีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ ทำให้อยากเรียน อยากเข้าร่วมกิจกรรม เพราะสามารถทำกิจกรรมต่าง ๆได้ประสบผลสำเร็จ ซึ่งสอดคล้องกับที่ ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526: 91-99) ได้กล่าวไว้ว่า ถ้าเรามีประสบการณ์ที่ดีกับสิ่งใด เราย่อมเจตคติที่ดีต่อสิ่งนั้น

2.2 ในการจัดกิจกรรมการสอนอ่านด้วยการฝึกใช้ความรู้เดิม โดยใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอดส่งเสริมให้ผู้เรียนทุกคนได้เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ อย่างครบถ้วน ทุกคนมีโอกาสได้แสดงความคิดเห็น เสนอแนะข้อมูลความรู้ที่ตนเองมีอยู่ ให้เพื่อนคนอื่นๆได้รับรู้ ช่วยกันหา รวบรวมข้อมูล เพื่อเติมลงในแผนภูมิ ในขณะที่ช่วยกันค้นหาข้อมูลนี้เองผู้เรียนทุกคนต้องบูรณาการข้อมูลต่างๆที่มีอยู่เข้าด้วยกัน ใช้จินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ในการเดาเรื่อง ทำให้การเรียนสอนเป็นไปด้วยความสนุกสนาน เพลิดเพลิน ทุกคนได้มีส่วนร่วม และเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมต่างๆโดยตลอด และสิ่งเหล่านี้ส่งผลให้ผู้เรียนมีเจตคติทางบวกในการเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าการสอนอ่านด้วยการฝึกใช้ความรู้เดิม โดยใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอดกระตุ้นให้ผู้เรียนได้เรียนและคิดอย่างเป็นระบบ ทุกคนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมและผู้เรียนได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นได้อย่างเป็นอิสระ ส่งผลให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการทำความเข้าใจการอ่าน ทั้งยังรู้สึกสนุกสนาน และมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ตลอดเวลา ทำให้ผู้เรียนรู้สึกชอบและอยากเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้นกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

3. ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษภายในกลุ่ม ของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยการฝึกใช้ความรู้เดิม โดยใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอด ก่อนการทดลองและหลังการทดลองมีผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านภาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองซึ่งสามารถอธิบายได้ด้วยเหตุผลดังนี้

3.1 ผู้เรียนที่เรียนการอ่านด้วยการฝึกใช้ความรู้เดิม โดยใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอด มีความเข้าใจในการอ่านเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากผู้เรียนได้เรียนรู้วิธีการรวบรวมข้อมูล นำความรู้เดิมและความรู้ใหม่มารวมกัน เพื่อใช้ในการทำความเข้าใจในการอ่าน ผู้เรียนได้ฝึกใช้ความคิด วิเคราะห์สิ่งต่างๆ อย่างมีระเบียบแบบแผน ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการนำเสนอความรู้ ความคิดเห็นของตนเอง ในขั้นตอนของการรวบรวมข้อมูล ทำให้มีแนวทางในการคิดวิเคราะห์ และผสมผสานความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ที่ได้รับ นักเรียนแต่ละคนได้พยายามนำความรู้และประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ทั้งในด้านความรู้ทางภาษา ความรู้ด้านเนื้อหาและความรู้ด้านโครงสร้างบทอ่าน มาใช้ในการทำความเข้าใจเนื้อเรื่องใหม่ที่อ่านดังที่ทฤษฎีประสบการณ์เดิมที่ว่าผู้ที่มีความรู้หรือประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน จะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านได้ง่ายและรวดเร็วขึ้น (เสาวลักษณ์ รัตนวิชช์. 2536 : 24; อ้างอิงจาก Chapman. 1987)

3.2 ผู้เรียนที่เรียนการอ่านด้วยการฝึกใช้ความรู้เดิม โดยใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอด เข้าใจหลักการใช้รูปแบบการเขียนวิธีต่างๆ ทำให้ผู้เรียนสามารถทำความเข้าใจเนื้อเรื่องได้จากการสังเกตรูปแบบการเขียน คำไขต่างๆ โครงสร้างประโยค รวมถึงโครงสร้างของเนื้อเรื่องทั้งหมด ซึ่งองค์ประกอบเหล่านี้จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถคิดวิเคราะห์และเดาเนื้อหาของเรื่องทั้งหมดได้ง่าย รวดเร็ว และถูกต้องแม่นยำมากขึ้น นอกจากนี้ยังช่วยให้ผู้เรียนสามารถลำดับขั้นตอนของเรื่องได้ดียิ่งขึ้นด้วย

ด้วยเหตุนี้ผู้เรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยการฝึกใช้ความรู้เดิม โดยใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอด หลังการทดลองจึงมีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่าก่อนการทดลอง

4. ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษภายในกลุ่ม ของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครู ก่อนการทดลองและหลังการทดลองมีผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง ซึ่งสามารถอธิบายได้ด้วยเหตุผลดังนี้

4.1 เนื้อหาของบทเรียนน่าสนใจ อยู่ในความสนใจของผู้เรียน เพราะเป็นเรื่องราวที่ผู้เรียนเสนอแนะว่าอยากเรียน และเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน สามารถนำความรู้ที่ได้รับจากการอ่านไปใช้ได้ เป็นเนื้อหาที่ไม่ยากหรือง่ายจนเกินไป

4.2 ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนครูจะกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนเสมอ ด้วยการใช้คำถาม เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิด จินตนาการ เป็นการเตรียมความพร้อมแก่ผู้เรียนในการอ่านเนื้อเรื่องต่อไป รวมทั้งใช้การถามเพื่อเป็นแนวทางให้ผู้เรียนได้คิดวิเคราะห์ ทำความเข้าใจหลักโครงสร้างภาษาที่ใช้ในบทอ่านได้ดีขึ้น

4.3 ในการจัดกิจกรรมครูเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น แสดงความรู้ความสามารถที่ตนเองมีอยู่ออกมาให้เพื่อนๆได้รับทราบ โดยมีการอภิปรายทั้งในและนอกกลุ่ม ได้รับการส่งเสริมให้ใช้ความจินตนาการ และแสดงความเห็นได้อย่างอิสระ ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็น และทำกิจกรรมต่างๆ

ด้วยเหตุนี้ผู้เรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครู หลังการทดลองจึงมีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่าก่อนการทดลอง

5. ผลการเปรียบเทียบเจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษภายในกลุ่ม ของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยการฝึกใช้ความรู้เดิม โดยใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอด ก่อนการทดลองและหลังการทดลองมีผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนมีเจตคติใตวิชาภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง ซึ่งสามารถอธิบายได้ด้วยเหตุผลดังนี้

5.1 การอ่านด้วยการฝึกใช้ความรู้เดิม โดยใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอด ทำให้ผู้เรียนสามารถทำความเข้าใจเนื้อหาที่เรียนได้เป็นอย่างดี มีแนวทางให้ผู้เรียนได้คิดวิเคราะห์ หาเหตุผลเพื่อมาอภิปรายกันได้อย่างมีแบบแผน เมื่อผู้เรียนประสบความสำเร็จในการทำกิจกรรม ในการทำความเข้าในเนื้อหา ส่งผลให้เห็นคุณค่าของการเรียน และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน

5.2 ผู้เรียนสามารถนำวิธีการอ่านนี้ไปใช้ในการอ่านเนื้อหาอื่นๆได้ และไม่จำกัดว่าจะต้องเป็นวิชาภาษาอังกฤษแต่เพียงวิชาเดียว หรือใช้ได้แต่เพียงในเนื้อเรื่องที่เรียนเท่านั้น แต่นักเรียนสามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตประจำทั่วไป รวมถึงใช้กับการอ่านเพื่อเหตุผลอื่นๆในชีวิตประจำวันได้ด้วย

6. ผลการเปรียบเทียบเจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษภายในกลุ่ม ของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครู ก่อนการทดลองและหลังการทดลองมีผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนมีเจตคติในวิชาภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง ซึ่งสามารถอธิบายได้ด้วยเหตุผลดังนี้

6.1 ผู้เรียนได้เรียนรู้โครงสร้างทางไวยากรณ์ต่างๆเพิ่มมากขึ้น ทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้ต่างๆเพิ่มเติมมากขึ้น ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมกลุ่มร่วมกันเพื่อแสดงความคิดเห็น ได้เสนอแนะแนวความคิด และข้อมูลต่างๆที่ตนรู้ รวมถึงได้ชี้แจงและอภิปรายกันทั้งภายในและภายนอกกลุ่มอย่างมีเหตุผล ทุกคนได้แสดงความสามารถในการแสดงความคิดเห็นต่างๆ ส่งผลให้ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนดีมากขึ้น และทุกคนได้เป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมทุกกิจกรรมที่ทำอยู่ บรรยากาศในการเรียนจึงไม่เคร่งเครียดทำให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีขึ้น

6.2 เนื้อหาที่เรียนเป็นเนื้อหาที่ใกล้ตัว เกี่ยวข้องและสามารถนำมาใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ ทำให้ผู้เรียนสามารถทำความเข้าใจได้ง่ายและรวดเร็วขึ้นและส่งผลให้อยากเรียนรู้เพิ่มเติมมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะการสอน

1.1 การวางแผนและควบคุมเวลาในการทำกิจกรรมต่างๆ ต้องให้เหมาะสม เนื่องจากการแสดงความคิดเห็นของผู้เรียนอาจออกนอกเรื่องไปบ้างตามจินตนาการของผู้เรียนนั้นถือว่าเป็นสิ่งที่ดี แต่ถ้าออกนอกขอบเขตมากเกินไป ผู้สอนต้องควบคุมให้อยู่ในขอบเขตของเนื้อหาที่กำลังอภิปรายกันอยู่

1.2 ขณะที่ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นที่ไม่ตรงกัน ผู้สอนไม่ควรตัดสินว่าสิ่งใดถูก สิ่งใดผิด แต่ควรให้ผู้เรียนคิดทบทวนและอภิปรายโดยการหาเหตุผลที่เหมาะสมมาอภิปรายร่วมกันว่าสิ่งที่ถูกต้องควรเป็นอย่างไร

1.3 ให้ผู้เรียนฝึกการเขียนสรุปเนื้อหาของบทเรียนโดยการฝึกการเขียนสรุป ด้วยการใช้รูปแบบการเขียนต่างๆที่เรียนมาแล้วเป็นแบบอย่างในงานเขียนของตนเอง ควรหาวิธีการตรวจ แก้ไขงานของผู้เรียนให้มีระบบ มีเกณฑ์และมีความต่อเนื่อง จะช่วยให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์จากการสรุปและการเขียนในแต่ละครั้งอย่างเต็มที่

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 วิธีการนี้นอกจากทำให้ผู้เรียนอ่านจับใจความได้ดีขึ้นแล้ว กิจกรรมอีกส่วนหนึ่งที่ควรศึกษาคือ การทำวิจัยในเรื่องการเขียน เนื่องจากการฝึกใช้ความรู้เดิม โดยใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอดนี้ สามารถใช้เป็นแนวทางที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเขียนได้ดี และสื่อความหมายได้อย่างมีระบบ

2.2 การฝึกใช้ความรู้เดิม โดยใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอดนอกจากจะสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษให้แก่ผู้เรียนแล้ว ตัวแปรที่ควรศึกษาอีกส่วนหนึ่ง คือ พฤติกรรมการกล้าแสดงออก การมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม ความคิดสร้างสรรค์ และความเชื่อมั่นในตนเองของผู้เรียน เนื่องจากในขณะที่ทำกิจกรรมร่วมกันผู้เรียนแต่ละคนจะร่วมเสนอแนะความคิดเห็นโดยไม่ต้องกังวลว่าสิ่งที่ตนพูดจะผิดหรือถูก สิ่งนี้จะเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมเหล่านี้เปลี่ยนแปลงไป

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กมลรัตน์ คนองเดช. (2540). *รายงานการวิจัยการสอนภาษาแบบธรรมชาติที่มีต่อการเรียนรู้ด้านการอ่านเขียนภาษาไทย ของเด็กสองภาษาระดับอนุบาล ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้.* ยะลา ; ภาคอนุบาลศึกษา สถาบันราชภัฏยะลา.

กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ. (2528). *จิตวิทยาการศึกษา.* พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด ศรีเดชา.

กรมวิชาการ. (2540). *ผลการประเมินคุณภาพการศึกษา ปีการศึกษา 2538 : สรุปผลการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น.* กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว

กรมสามัญศึกษา. (2542. *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542.* กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2540).*หลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539.* กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

กิตดา ปรัดถจริยา. (2540). *การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนภาษา อังกฤษ เจตคติต่อการอ่าน และการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอน อ่านโดยใช้โครงสร้างระดับยอด (Top-Level Structure) ประกอบกับกลวิธีการเสริมต่อการ เรียนรู้ (Scaffolding) กับการสอนอ่านตามคู่มือครู.* ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

กาญจนา บูรณกิจ. (2533). *การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และความสนใจใน การเรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนอ่าน โดยวิธี MIA และการสอนตามคู่มือครู.* ปริญญานิพนธ์ กส.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.

จันทรา ตันติพงศนุรักษ์. (2541, พฤศจิกายน). "การสอนภาษาโดยใช้เนื้อหาเพื่อนำไปสู่การเรียนรู้ภาษา," *วารสารวิชาการ.* หน้า 45-51.

จารุลักษณ์ พินพรหมราช. (2528). *การเปรียบเทียบทัศนคติทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร ที่มีภูมิหลังทางครอบครัวและสิ่งแวดล้อมทางโรงเรียนต่างกัน.* วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จิดาภา ฉันทานนท์. (2541, พฤศจิกายน). "การสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวคิดของทฤษฎีโครงสร้างความรู้(Schema Theory)," *วารสารวิชาการ.* หน้า 52-59.

ฉวีลักษณ์ บุณยะกาญจน์. (2525). *จิตวิทยาการอ่าน.* กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.

ฉัตรสุดา ดวงพลอย. (2526). "แนวคิดภาษาสาสตร์ (Psycholinguistic) และจิตวิทยาการเรียนรู้ (Cognitive Psychology) และการอ่านภาษาอังกฤษ," *วารสารภาษาปริทัศน์.* 4(1).

เฉลิมพล ศรีหงษ์ และเสถียร เหลืองอร่าม. (2521). *ทัศนคติของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง.*กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ชวาล แพรัตกุล. (2520). *เทคนิคการเขียนข้อสอบ.* กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์พิทักษ์อักษร.

ชินพรต จันทรประภาพ. (2539). *แนะนำ Whole Language.* กรุงเทพฯ : มูลนิธิชมรมไทย-อิสราเอล ในพระราชูประถัมภ์ฯ.

ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2530). *สถิติเพื่อการวิจัย.* กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ทัศนีย์ เจริญเลิศ. (2538). *ผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อทัศนคติการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนขาณุวิทยา อำเภอขาณุวนลักษณ์บุรี จังหวัดกำแพงเพชร.* ปริญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

ทิพวัลย์ มาแสง. (2532). *การสอนภาษาอังกฤษสำหรับคนไทย.* กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด ทิพย์อักษร.

ธวัชชา เดชสุภา. (2535, มกราคม). *ผลของวิธีสอนแบบโครงสร้างระดับยอดและประสบการณ์เดิม ที่มีต่อความสามารถ*

ในการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ และการดึงประสบการณ์เดิมมาใช้ ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีประสบการณ์เดิม และได้รับการสอนต่างกัน ด้วยวิธีโครง สร้างระดับยอด(TLS) กับวิธีสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

บังอร พานทอง. (ม.ป.ป). *ปรัชญาการภาษาแบบเน้นพื้นฐานประสบการณ์.* ม.ป.พ.

บุญเชิด ภิญโญอนันตพงศ์. (2526). *การทดสอบแบบอิงเกณฑ์: แนวคิดและวิธีการ.* กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทร วิโรฒ ประสานมิตร.

บุษบง ตันติวงศ์. (2538). *นวตกรรมการสอนภาษากับธรรมชาติในการอ่านเขียนของเด็กปฐมวัย* . กรุงเทพฯ :โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2526). *ทัศนคติ : การวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย.* กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

พรชุลี อาชวอำรุง. (2541). *การเรียนรู้ภาษาที่สอง : ผลการวิจัย.* กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2538). *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์.* กรุงเทพฯ : สำนักงานทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

พัชรี ผลโยธิน. (2538, มกราคม). "การเขียนกับแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติ," *รักลูก.* 160-161.

พูลทรัพย์ นาคนาคา. (2539, ตุลาคม). *การพัฒนาสื่อการเรียนเพื่อเพิ่มทักษะการอ่านหนังสือพิมพ์ และวารสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาสถาบันราชภัฏ.* ปริญญานิพนธ์ กศ.ด. (การวิจัย และพัฒนาหลักสูตร). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

ไพศาล หวังพานิช. (2526). *การวัดผลการศึกษา.* กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

ภาวิณี แสนทวีสุข. (2538). *การพัฒนาชุดการจัดประสบการณ์การเขียนร่วมกัน ตามแนวการสอน ภาษาแบบธรรมชาติสำหรับเด็กอนุบาล.* วิทยานิพนธ์ คศ.ม. (ประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2539). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา.* กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น การพิมพ์.

วิเชียร เกตุสิงห์. (2530). *หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือในการวิจัย.* กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาการพิมพ์.

วิไลพร ฉายา. (2530). *ผลของการสอนTop Level Structure ที่มีต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบางกะปิ.* วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ศักดิ์ สุนทรเสณี. (2531) เจตคติ. กรุงเทพ : รุ่งวัฒนา.

ศิริรัตน์ ภู่สกลเจริญศักดิ์. (2537). *ผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีของโรเจอร์ส ที่มีต่อทัศนคติในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพิบูลย์ประชาสรรค์.* ปริญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

สงวนศรี เณรฐานันท์. (2533). *เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถทางการเขียน และแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วย วิธีโครงสร้างระดับยอด กับคู่มือครู.* ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

สมุทร เซ็นเชาวนิช. (2540, สิงหาคม). *เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ.* พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สุขุม เฉลยทรัพย์. (2531). *การส่งเสริมการอ่าน.* ปทุมธานี : วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์.

สุดฤทัย มุขยวงศา. (2533). *ผลของการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม โดยแนวความคิดแบบพิจารณาความเป็นจริงที่มีต่อนิสัยและทัศนคติในการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.* วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2532). *การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม.* กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุภันทนา เจริญวัลย์. (2540, พฤษภาคม). *การศึกษาทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของ นักเรียนชั้นมัธยม*

ศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

สุภาพ บุตรสีทัด. (2529). *การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษ และทัศนคติต่อ การอ่านด้วยการใช้ TLS, SQ3R และ วิธีสอนตามคู่มือครู.* ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

สุไร พงษ์ทองเจริญ. (2526). *วิธีสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เริ่มเรียน.* กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ประมวลศิลป์.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2540). *แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 พ.ศ. 2540-2544.* กรุงเทพฯ : สำนักนายกรัฐมนตรี.

-------. (2542). *รายงานสภาวะการศึกษาไทยปี 2540.* กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อมรินทร์พรินติ้ง แอนด์ พับลิชชิ่งจำกัด.

สำนักงานคณะกรรมการราชบัณฑิตยสถาน. (2525). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525.* กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.

เสาวลักษณ์ รัตนวิชช์. (2531) *เอกสารคำสอนหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยม ศึกษา.* กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

-------.(2533). *การพัฒนาการสอนภาษาไทยมุ่งประสบการณ์.* กรุงเทพฯ : บริษัท ประยูรวงศ์ จำกัด.

-------. (2534). *การพัฒนาการสอนภาษาไทยมุ่งประสบการณ์ เล่มที่ 2.* กรุงเทพฯ บริษัท ประยูรวงศ์ จำกัด.

-------. (2536). *การพัฒนาการภาษาไทยมุ่งประสบการณ์ เล่มที่ 3.* กรุงเทพฯ : บริษัท ประยูรวงศ์ จำกัด.

อรรถวุฒิ ตรากิจธรกุล. (2542, พฤษภาคม). *การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน และความ สามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธี SQ4R ประกอบ กับ TLS กับวิธีสอนตามคู่มือครู.* ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (กามัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

อรวรรณ บรรจงสวัสดิ์. (2534). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และเจตคติต่อการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยการสอนโดยใช้ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียน ที่จัดกิจกรรมแบบโครงสร้างระดับยอดกับการสอนตามคู่มือครู.* ปริญญานิพนธ์ กศ.ม (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

อัจฉรา วงศ์โสธร. (2529). *การทดสอบและการประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ.* กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์.

-------. (2539). *เทคนิคการสร้างข้อสอบภาษาอังกฤษ : สำหรับวัดผลและประเมินผลการใช้ ภาษาเพื่อการสื่อสาร.* กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.

อาภา จันทรสกุล. (2531). *ทฤษฎีและวิธีการให้คำปรึกษาในโรงเรียน.* กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

เอกรินทร์ สี่มหาศาล.(2532). "มิติสัมพันธ์ของกระบวนการอ่านและการเลือกบทอ่าน ," *การสอนอ่านเพื่อเดินเข้าสู่ประตูมหาวิทยาลัย.* กรุงเทพฯ : สมาคมการอ่านแห่งประเทศไทย.

Anastasi, Anne. (1986). *Psychological Testing.* Fifth edition. New York : Macmillan Co.

Alexander, James C. (1998, May – June). "Reading Skill and Context Facilitation : A Classic Study Revisited," *The Journal of Educational Research.* 314-318.

Allport, Gerdon W. (1967). *Reading in Attitude Theory and Measurement.* New York : John Welley and Sons.

Alverman, Donna E. and Phelps, Stephen F. (1994). *Content Reading and Literacy Succeeding in Today's Diverse Classrooms.* Massachusetts : Allyn and Bacon.

Bartlett, Brendon. (1979, May). "Top – Level Structure as an Organizational Strategy for Recall of Classroom Text," Dissertation Abstracts International. 39(11) : 6641-A.

------. (1986, August). *So This is Main Idea : Where Use of and Author's Top –level Structure Helps a Reader Paper Presented at the Eighth World Congress in Reading.* Manila, Philippines.

Betts. Emmett Albert. (1950). *Foundation of Reading Instruction : with emphasis on Differentiated Guidance.* New York : American Book.

Blair, Timothy R., Tuner, Edward C. and Schaudf. Babara A. (1992). *A Practicum Approach to Elementary Reading.* Fort Worth : Brace Jovanoivich College.

Block, Cathy Collins. (1993). *Teaching the Language Arts : Expending Thinking Through Student – Centered Instruction.* Massachusetts : Allyn and Bacon.

Bond, Guy L. and Tinker, Miles A. (1967). *Reading Difficulties : Their Diagnosis and Correction.* New York : Appleton Century Crofts.

Briton, Snow and Wesche. (1989). *Content - Based Second Language Instruction.* Boston : Heinle and Heinle.

Bruner, J. S. (1976). "The Role of Dialogue in Language Acquisition," *The Child's Conception of Language.* P. 176.

Carrell, P. L. and Eisterhold J.C. (1983, December). "Schema Theory and ESL Reading Pedagogy," *TESOL Quarteryl. 17 : 268-289.*

Carlo, Julia E. De. (1995). *Perspectives in Whole Language.* Boston : Allyn and Bacon.

Coady, James. (1979). *Psycholinguistic Model ESL Reader in Reading a Second Language.* Massachusetts : Newberly House.

Cochran, Judith A. (1993). *Reading in the Content Areas for Junior High and High School.* Massachusetts : Allyn and Bacon.

Cooper, David J., Warneke, W Edna and Shipman A. Dorothy. (1988). *The What How of reading Instruction.* Second Edition. Ohio : Mirrill Publishing Company.

Crawley, Sharon J. and Mountain, Lee H. (1988). *Strategies for Guiding Content Reading.* Massachusetts : Allyn and Bacon.

Cushenbery, Donald C. (1989). *Building Elementary Reading Skills through Whole Language and Literature.* Illinois : Charles Thomas Publisher.

Dubin, Fraid. (1982,July). *"What Every EFL Teacher Should Know about Reading,"* English teaching Forum. 20(3) : 14-16.

Duffy, Gerald G. and Roehler, Laura R. (1989). *Improving Classroom Reading Instruction : A Decision – Making Approach.* New York : Random House.

Fan, Chung-The. (1952). *Item Analysis Table.* Princeton : Educational Testing Service.

Fields, Majorie V. and Spangler Katherine. (1995). *Let's begin Reading Right : Developmentally Appropriate Beginning Literacy.* Third Edition. N.J. : Merrill.

Finocchiaro, Mary and Sako, Sydney. (1983). *Foreign Language Testing : A practical Approach.* New York : Regents New York Publishing Company, Inc.

Flora, Sharon Ashman. (1997, March). *A Case Study of Literacy Development Through Whole Language in a Tenth-Grade Language Arts Classroom.* Dissertation Abstracts. 57/09, p. 3881.

Fradd, Sandra H. and others. (1997, November). "School – University Partnership to Promote Science With Students Learning English," *TESOL Journal.* 7(1) : 35-40.

Froese, Victor. (1996). *Whole – Language Practice and Theory.* Boston : Allyn and Bacon.

Gillet, Jean Wallage. And Temple, Charles. (1990). *Understanding Reading Problems Assessment and Instruction.* Third Edition. New York : Foresman and Company.

Goodman, K. S. (1971). "Psycholinguistic : Universal in the Reading Process," *The Psychology of Second Language Learning.* 25-25.

——. (1982). *Language and Literacy.* Boston : Routledge and Kegan Paul Ltd.

——. (1986). *What's Whole in Whole Language.* New Hampshire : Heineman Education Books.

——. (1989). "Whole language research : Foundations and development," *The Elementary School Journal.* 90(2), 205-219.

——. (1992, November). "I didn't found Whole Language," *The reading teacher.* 46: 188-199.

Goodman, K. and Goodman, Y. (1983, May). "Reading and Writing Relationships : Pragmatic Functions," *Language Arts.* 60 : 590-599.

Grellet, Francoise. (1994). *Developing Reading Skills. Fourth Printing.* Cambridge : Cambridge University Press.

Harris, Albert J. and Sipay, Edward R. (1979). *How to Teach Reading.* New York : Longman.

Harris, David P. (1979). *Testing English as a Second Language.* New York : Mcgraw-Hill.

Harris, Larry A. and Smith, Carl B. (1986). *Reading Instruction Through Diagnostic Teaching in the Classroom.* New York : Macmillan.

Hughes, Arthur. (1989). *Testing for Language Teachers.* New York : Cambridge University Press.

Larsen, Kristen K. (1998, Feb.). *Blended Whole Language/Phonics Instruction and theDevelopment in First Grade Readers.* Dissertation Abstracts.36/1, p. 23.

Madsen, Harod S. (1983). *Techniques in Testing.* Oxford University Press.

McDermott, Marylou Bridgeman. (1991, July). " Teaching Top – Level Structure as an Aids for Reading Comprehension of Expository Prose for Fourth Grade Pupils," *Dissertation Abstracts International.* 52(1) : 122-A.

Morris, A. and Stewart, Dore N. (1989). *Learning to Learn From Text : Effective Reading in the Content Area.* North Ryde : Addision Wesley.

Nuttall, Christine. (1995). *From Reader to Reading Teacher.* Massachusetts : Allyn and Bacon.

Nunan , David. (1998, April). "Teaching Grammar in Context," *ELT Journal.* 52/2, 101-109.

Raines, Shirley C. and Canady, Robert J. (1990). *The Whole Language Kindergarten.* New York :Teacher Collage Press.

Rattanavich, Saowalak. (1987, November). *The Effects of Using Top – Level Structure Instructional Modules and Traditional Teaching Method in Teaching English to Thai Students.* Project Report SEAMEO RELC Fellowship Grant.

Reutzel, D. Ray. And Cooter Jr., Robert B. (1992) *Teaching Chidren to Read.* New York : Macmillan Publishing Company.

Richem, Magaret Ann. (1996*) Reading Problems : Assessment and Teaching Strategies.* Third Edition. Boston: Allyn and Bacon.

Robinson, H. Alan. (1975). *Teaching Reading and Study Strategies : The Content Areas.* Massachusetts : Allyn and Bacon.

Rubin, Dorothy. (1993). *A Practical to Teaching Reading.* Second Edition. Massachusetts : Allyn and Bacon.

Romelhart, D.E. (1981) "Schema:The Building Block of Cognition," *Comprehension and teaching Research Review.* New York : International Reading Association.

Ryder, Randall J. and Graves, Michael F. (1990). *Reading and Learning in Content Areas.* Massachusetts : Allyn and Bacon.

Scarfoss, Lyndon W. and Readence, John E. (1994) *Helping Children Learn to Read.* Third Edition. Massachusetts : Allyn and Bacon.

Snow Marguerite Ann and Briton Donna M. (1997). *Content – based Classroom : Perspectives on Integrating Language and Content.* New York : Longman.

Stanek, Lou Willett. (1993). *Whole Language : Literature, Learning, and Literacy : a Workshop in Print.* New York : H.W. Wilson Co.

Thonis, Eleanor Wall. (1980). *Teaching Reading to Non-English Speakers.* New York : Collier Macmillan International.

Thurstone, L.L. (1964). *Attitude Theory and Measurement.* New York : John Wiley and Sons.

Walker, Barbara J. (1992). *Diagnostic Teaching of Reading : Techniques for Instruction and Assessment.* Second Edition. New York : Merrill, an imprint of Macmillan Publishing Company.

Wallace , Catherine. (1992). *Reading.* Oxford : Oxford University Press.

Williams, Eddie. (1986). *Reading in the Language Classroom.* London : Macmillan Publisher Ltd.

Witte, Pauline L. (1985). *A Guide for Teaching Reading.* Massachusetts : Allyn and Bacon.

Yale, George. (1985*). The Study of Language.* Cambridge : Cambridge University Press.

Yopp, Hallie Kay. And Yopp, Ruth Helen. (1996). *Literature – Based Reading Activities.* Second Edition. Massachusetts : Allyn and Bacon.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

1. แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ
2. แบบสอบถามวัดเจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
3. ตัวอย่างแผนการสอนกลุ่มทดลอง
4. ตัวอย่างแผนการสอนกลุ่มควบคุม

แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

Reading Comprehension Test

Mathayom Suksa III **40 minutes**

.....

Direction : Read the following passages and then choose the best answer of each item, by marking a, b, c or d in the answer sheet.

"Did you buy anything new in Japan?" asked the customs officer.

"Just a few small articles," answered the gentleman. "I didn't buy anything valuable."

"May I open your case please?" asked the officer.

"Of course," said the gentleman, "but it's only full of dirty clothes."

"That doesn't matter," replies the officer. "I'm used to do that."

At the moment, the gentleman's son, a little boy of seven, cried out, "Oh, you must not open that case. My father has hidden his new gold watch there."

1. The man and his son have just returned from ..... .
   a. Paris
   b. Hong Kong
   c. London
   d. Tokyo
2. Which statement is TRUE?
   a. Father didn't buy anything.
   b. Father bought some articles and a gold watch.
   c. Father didn't open the case.
   d. Father had only dirty clothes in his case.
3. The best title is ..... .
   a. The Innocent Boy
   b. Boys Always Speak the Truth
   b. The Gentleman and The Officer
   d. Father and a New Watch

Moon Drops

Discovery Night Cream

Revlon

You don't have to choose between nature and science to do what's best for your skin. Discovery Night Cream gives you both. The most up-to-date formula science has to offer, with natural almond oil to smooth dry skin wrinkles.

To use : Smooth over face and throat in gentle, even strokes every night.

4. Discovery Night Cream gives you **both**. "Both" means ..... .
   a. to choose between nature and science and to do what's best for your skin
   b. Moon Drops and Discovery Night Cream
   c. your skin and Moon Drops
   d. science and nature
5. Discovery Night Cream is suitable for ..... .
   a. only oil skin
   b. dark skin
   c. dry skin wrinkles
   d. wrinkles
6. Which statement is NOT TRUE?
   a. It is good for both adults and children.
   b. This cream is composed of natural almond oil.
   c. You can smooth over both your face and your throat.
   d. You should use this cream every night to make your dry skin wrinkles better.

Mr. Brown is the director of a large company. A few days ago he was talking to his son.

"Well, Peter," he said, "you've graduated for a year. You really must think about the future. There are fine **opportunities** in the business for a clever young man like you. You will soon get experience. Who knows, in twenty year's time you may even have a **position** like mine. Of course, a little hard work will be necessary."

"yes, dad," replied Peter, "but I don't want to work hard. I want to be an actor.. ."

7. Mr. Brown wanted his son to be ..... .

a. an actor
b. a businessman
c. a director
d. a student

8. What does 'opportunities' (line 4) mean?

a. chances
b. good luck
c. education
d. business

9. What does 'position' (line 6) mean?

a. a manager
b. a director
c. an actor
d. a company

The telephone rang and I picked up the receiver.

"Hullo," I said.

"Hullo," said the voice. " Bill here. Is Betty there?"

"I'm sorry," I said, "you've got the wrong number."

A few seconds later, the telephone rang again. Just as I expected, it was Bill. "You've made a mistake again" I explained.

Then the phone rang the third time. This made me angry, I spoke in a high voice,"Hullo, Bill, Betty here."

For a moment there was complete silence. Then someone said, "What's the matter with you Tom?"

It was my mother.

10. The strange man telephoned Tom ..... .

a. once
b. twice
c. three times
d. four times

11. The third time it was ..... who phoned.

a. The stranger
b. Bill
c. Betty
d. Tom's mother

Flies and mosquitoes are insects. A spider is not an insect. All insects have six legs. The spider has eight legs. Many insects can fly. Their wings are on the front part of their bodies. The sting of an insect is on the back part of its body.

12. How many legs does a mosquito have?

a. 2 b. 4

c. 6 d. 8

13. The best title is ..... .

a. Insects b. Stings

c. How a mosquito bites us d. A fly is a dangerous insect

Chocolate Cake

Butter the cake pan and set the oven at 350°

Cream well

½ cup shortening

Beat in

1½ cups of sugar

1 teaspoon vanilla

2 ounces chocolate, melted over hot water.

2 eggs, well beaten

Mix together

2 cups of cake flour

2 teaspoons of baking powder

½ teaspoon salt

Add the first mixture with

1 cup milk

Spread in pan and bake about 30 minutes.

14. This is a recipe for chocolate cake and these are the steps you should take. Say which one is the best according to the recipe.

A. Bake it for 30 minutes

B. Butter the cake pan

C. Melt the chocolate over hot water

D. Mix cake flour, baking powder and salt together

a. D, C, B, A b. B, D, C, A

c. B, C, D, A d. A, B , D, C

15. If you want two pieces of chocolate cake, what temperature should the oven be?

a. 350° b. 700°

b. 175° d. A quarter of 350°

- Please check your date of travel; if there is any mistake, please tell the seller immediately.
- Please get on the train at the original station stated on the ticket, otherwise the reservation will be cancelled.
- Postponement or refund of ticket has to be made within 3 hours after the departure time. (Except excursion ticket.)

16. You can find this information on ..... .

a. a train ticket
b. a boarding card
c. an airline ticket
d. a railway time-table

17. The reservation for the seat is valid only when the passengers ..... .

a. check the date of travel
b. tell a mistake to the seller
c. get on the train at the original station stated on the ticket
d. confirm their reservation at least three hours before the departure time

18. You have bought a ticket to Chieng Mai, but something happens and you have to quit the journey. According to the above information, ...

a. you can't get your money back
b. you can keep the ticket and use it some other time
c. you can let any other person use your ticket
d. you can get your money back if you return your ticket in time

Half a dozen boxes have six pencils in each and another box has four. The teacher wants to give everybody in a class of fifty, one pencil each.

19. How many boxes are there altogether?

a. four
b. six
c. seven
d. twelve

20. Does the teacher have enough pencils for her students?
    a. Yes. The number of the pencils is equal to the number of the students.
    b. Yes. The teacher still has 2 pencils left for herself.
    c. No. The teacher has to send for 10 more pencils.
    d. No. Two more pencils have to be sent for.

LE BISTROT
French Cuisine
New menu of French specialities
Open daily :
11.30 a.m. – 2.30 p.m.
6.30 p.m. – 11.30 p.m.
Sats. & Suns. Dinner only

21. "Le Bistrot" Opens ..... .
    a. on Saturdays and Sundays
    b. on weekdays
    c. on weekends
    d. every day
22. You can't have ..... at "Le Bistrot".
    a. lunch
    b. dinner
    c. supper
    d. breakfast

23. Mr. Wimberly is trying to get ..... .

a. a job
b. a mate
c. permission
d. some information

24. What did the interviewer mean by his third question?

a. Do you expect a salary?
b. What salary do you expect?
c. Why are you expecting the salary?
d. When do you expect your salary?

Deserts are to be found all over the world. They are not all areas of great heat. The word "desert" in fact comes from "deserted place". They are places where no one lives. The areas near the poles and high in the mountains of central Asia are as much deserted as the Sahara.

Cold deserts are found in two different sorts of places. They are found at high altitudes and near the North and South Poles. The cold deserts near the North Pole are usually called tundra. The cold deserts near the pole have low temperatures, low rainfall and short summers. The ground is generally covered with snow. The ground more than three meters down is permanently frozen. This is called **permafrost**.

During the summer when the snow on the surface beings to thaw, this layer of frozen ground acts as a barrier to the melting water. Large quantities of water collect on the surface of ground. As there is suddenly plenty of water the plants, such as lichens, mosses and flowers grow very quickly.

In the summer there is continual daylight and during the winter there is continual darkness. These areas do not have days and nights as we know them.

25. Tundra are ..... .

a. deserted places
b. places where no one lives
c. cold deserts in the South Pole
d. cold deserts in the North Pole

26. Permafrost is ..... .

a. permanently frozen ice
b. permanently frozen snow
c. permanently frozen desert
d. permanently frozen ground

27. Cold deserts are always covered with ..... .

a. snow
b. frozen ground
c. sand
d. permanent frozen

28. In the cold deserts, ...

a. there is no night time during the winter
b. there is no light during the winter
c. there is day-light during the winter
d. it is not dark during the winter

29. "Altitudes" in line 6 means ..... .

a. palaces near the North Pole
b. places near the South Pole
c. places high above sea-level
d. places where no one lives

"mum," said I, "can you give me some plain paper?"

"What for?" she asked.

" To write on," said I.

" To what?"

"Write on."

"Well, there's that old exercise book of Sissie's ....."

"But that's got lines on it. I want quite plain paper."

"You're mighty particular, my son," said she.

"Dad," said I then, "can you give me some plain paper?"

"I'll bring you home a ream tomorrow night," said he.

But I knew my father too well to take him seriously. He had often offered to bring me vast quantities of all manners of things and had invariably forgotten his offer, which of course, I now realize, he had made only in a jocular spirit.

30. Who is meant by "I"?

a. A boy
b. A girl
c. Father
d. Mother

31. Who mentioned the exercise book?

a. A boy
b. A girl
c. Father
d. Mother

Some animals eat other animals. So animals must protect themselves. Some animals such as sheep protect themselves by living together. Some lives together to help one another, like ants and bees.

The rat cannot protect itself from enemies, so it comes out to look for food at night when its enemies sleep. It has long whiskers to feel its way and big eyes to see in the dark.

The bat , too, has many enemies, so it sleeps during the day and flies out at night to look for food. Its sharp ears help it find its way in the dark.

32. What animals live together to help one another?

a. Animals that eat grass
b. Animals that eat other animals
c. Rats and bats
d. Ants and bees

33. A bat escapes from its enemies by using its ..... .

a. whiskers
b. feelers.
c. ears
d . eyes

PORK FLAVORED

RICE PORRIDGE

Directions

1. Cut the bag and then empty contents in a saucepan.
2. Add 3 cups of water. (700cc.)
3. Stir it Continuously until it boils.
4. Partially cover and allow to simmer for 3 minutes.

Serving Suggestion : After simmering add raw egg to enhance taste.

INGREDIENTS ; Ground rice, rice flour, salt
dehydrate pork meat, vegetable protein
Monosodium glutamate

มอก. 315-2522
Cook in 3 mins.
Makes 3-4 Servings

34. How long is the porridge simmered?

a. 3 hours b. 3 cups

c. 180 seconds d. 1 pack

35. What is the main ingredient of the porridge?

a. salt b. pork

c. egg d. rice

36. When do you add an egg to the porridge?

a. while the porridge is boiling. b. Add it with all ingredients.

c. Before simmering the porridge. d, After simmering the porridge.

37. "Cut the bag and then empty contents into a saucepan." Empty means ..... .

a. remove b. no things

c. eat d. boil

What Can a Computer Do?

A computer can make hundreds of calculations in three or four minutes but men can't. It can compose music, draw pictures, play chess, write poetry and sometimes find the right boys for the right girls. The police use them to get all the information (data) about crimes and traffic. But computer cannot function alone. A computer must have three people: the programmer, the operator and the technician. First the programmer prepares the programmes, the operator presses the right buttons, and finally the technician services the computer and repairs it when if break down.

38. What is the main idea of the passage?

a. A computer needs three people to operate it.

b. The police use computers when they want to know about crimes and traffic.

c. A computer can do almost anything, but it cannot do anything without man.

d. Computers can do calculations very quickly.

39. The police put ..... Into their computer.

a. traffic
b. crimes
c. data
d. a check

40. A technician's duty is to ..... .

a. prepare the programmes
b. operate the buttons
c. service people with computers
d. service computers and repair bbreakdowns

แบบสอบถามวัดเจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

แบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้จะถามความรู้สึก ความคิดเห็นและเจตคติของนักเรียน ที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษในด้านเนื้อหา ด้านการใช้ภาษา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านเทคนิควิธีสอน และด้านประโยชน์ที่ได้รับ โดยให้นักเรียนอ่านข้อความแต่ละข้อ และให้เลือกตอบตามความคิดเห็นหรือความรู้สึกที่แท้จริงของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ คำตอบของนักเรียนไม่มีถูกหรือผิด เพียงแต่จะแตกต่างกันตามคิดเห็น ฉะนั้นขอให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นอย่างเสรี โดยไม่ต้องกังวล คำตอบของนักเรียนจะเก็บเป็นความลับและจะนำผลรวมไปใช้ในการวิจัยทางวิชาการเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาการเรียนการสอนวิชภาษาอังกฤษเท่านั้น และคำตอบของนักเรียนจะไม่มีผลต่อการเรียนหรือคะแนนสอบของผู้เรียนแต่ประการใด

2. วิธีตอบแบบสอบถาม ให้นักเรียนอ่านข้อความ พิจารณาข้อความแต่ละข้ออย่างรอบคอบ แล้วจึงตอบโดยทำเครื่องหมาย √ ลงในช่องทางขวามือให้ตรงกับความรู้สึก ความคิดเห็น หรือพฤติกรรมของนักเรียนมากที่สุด เพียงข้อละ 1 ช่องเท่านั้น โดยมีเกณฑ์ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง ข้อความนั้นตรงความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมของนักเรียนที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษมากที่สุด
เห็นด้วย	หมายถึง ข้อความนั้นตรงความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมของนักเรียนที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษมาก
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมของนักเรียนที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษมาก
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมของนักเรียนที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษมากที่สุด

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1	ภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ยาก.....	.....	.....	.....	.....
2	เรียนภาษาอังกฤษแล้วรู้สึกเครียด.....	.....	.....	.....	.....
3	ข้าพเจ้าต้องการให้ถึงเวลาเรียนวิชาภาษาอังกฤษเร็ว ๆ	.....	.....	.....	.....
4	ข้าพเจ้าต้องการให้มีการเรียนวิชาภาษาอังกฤษน้อยลง	.....	.....	.....	.....
5	ข้าพเจ้าคิดว่าวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่น่าสนใจ	.....	.....	.....	.....
6	ข้าพเจ้าไม่เข้าใจว่าทำไมเราจึงต้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	.....	.....	.....	.....
7	การอ่านภาษาอังกฤษทำให้เกิดความเครียด..	.....	.....	.....	.....
8	การเรียนภาษาอังกฤษมีประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพ.....	.....	.....	.....	.....
9	วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่น่าเบื่อ	.....	.....	.....	.....
10	วิชาภาษาอังกฤษไม่ช่วยพัฒนาความรู้อื่นๆ เลย	.....	.....	.....	.....
11	ภาษาอังกฤษมีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวันของข้าพเจ้า	.....	.....	.....	.....
12	ข้าพเจ้าต้องการพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษให้คล่องแคล่วยิ่งขึ้น	.....	.....	.....	.....
13	ข้าพเจ้าชอบเรียนภาษาอังกฤษ	.....	.....	.....	.....
14	กิจกรรมที่ครูนำมาใช้แปลกใหม่น่าสนใจ	.....	.....	.....	.....
15	ถ้าวันไหนไม่เรียนภาษาอังกฤษข้าพเจ้าจะสบายใจมาก.....	.....	.....	.....	.....
16	วิชาภาษาอังกฤษไม่ช่วยให้ข้าพเจ้าเรียนวิชาอื่นๆได้ดีขึ้น	.....	.....	.....	.....
17	เมื่อมีปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษ ข้าพเจ้าจะพยายามแก้ไขปัญหา	.....	.....	.....	.....
18	การอ่านภาษาอังกฤษทำให้เกิดความเพลิดเพลิน	.....	.....	.....	.....
19	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าภาษาอังกฤษไม่ได้มีประโยชน์ต่อตัวข้าพเจ้าเลย	.....	.....	.....	.....
20	ข้าพเจ้ารู้สึกดีใจมากเมื่ออ่านภาษาอังกฤษได้เข้าใจ.....	.....	.....	.....	.....

ตัวอย่างแผนการสอนกลุ่มทดลอง

Experimental Group's Lesson Plan

Period : 1-3 Mathayom Suksa 3 Time: 150 minutes

Area of work : Schema Theory with Top-Level Structure Technique

Content : Making a Film

Objective : By the end of this lesson, the students will be able to :

1. State the key words of listing Top-Level Structure type.
2. Identify the Top-Level Structure process in reading comprehension.
3. Comprehend what they have read about the main idea and details correctly.

Teaching Aids :

1. Reading the passage "Making a Film!"
2. Top-Level Structure chart
3. Worksheet

Evaluation :

1. Observing the students' behavior in class.
2. Checking the Top-Level Structure diagram.
3. Checking the answer in the students' worksheet.

Learning Activities		Teaching Aids	Evaluation	Notes
Teacher	Student			
Identify the concepts **Step 1** - Explain the definition of Top-Level Structure to the students. - Identify listing type, list the key words of it and give the example of listing type.	- Study the definition of Top-Level Structure, the details of listing type and key words.	-Top-Level Structure chart	-Observing	
Step 2 - Divide Students into groups of 5. - Direct them to do the exercises in exercise I. - Assist them by asking questions and giving them suggestions. - Allow the students to compare and share their ideas about their activities in their group and between groups.	- Sit together in a group of 5. - Comprehend the passage, complete the diagram and tell the main idea and details. - Discuss and correct them in their group and between groups.	-Worksheet	-Observing -Checking their answers	
Organize the concepts **Step 3** - Ask the students in each group to read the passage from exercise II and identify the key words of listing type.	- Read the passage from exercise II, find the key words, and then discuss in their group and between groups. - Read the passage again and draw a diagram for the passage.	-Worksheet	-Observing -Checking their answers	

Learning Activities		Teaching Aids	Evaluation	Notes
Teacher	Student			
- Allow them to compare and share their ideas in their group and between groups. - Ask the students to read the passage again and draw a Top-Level Structure diagram for each passage. - Allow them to compare and share their ideas about their diagram in their group and between groups. **Step 4** - Ask them to complete the diagram and then discuss and correct them in their group and between groups. - Ask the students to find the main ideas and details of the passage. - Let them compare and share their ideas about the main ideas and the details and then write them on their worksheet.	- Compare and share their ideas about the diagram in their group and between groups. - Complete the diagram and then discuss and correct them in their group and between groups. - Find the main ideas and the details of the passage. - Compare and share their ideas and then write them on their worksheets.	-Worksheet	-Observing -Checking their answers	

Learning Activities		Teaching Aids	Evaluation	Notes
Teacher	Student			
Refinement and Elaboration **Step 5** - Ask the students in each group to read "Making a Film", identify key words of listing type, and draw a Top-Level Structure diagram for the passage in exercise III. - Direct them to compare and share their ideas in their group and between groups - Ask the students to find the main ideas and details of the passage. - Direct them to compare and share their ideas about the main ideas and the details and then write them on their worksheet.	- Read "Making a Film", identify key words of listing type, and draw a Top-Level Structure diagram for the passage in exercise III. - Compare and share their ideas in their group and between groups. - Find the main ideas and the details from the passage. - Compare and share their ideas and then write them on their worksheet.	Passage -Worksheet	-Observing -Checking their answers	
Step 6 - Direct the students to summarize the passage by doing activities from exercise IV and V. - Direct them to discuss and correct their answers in their group and between groups.	- Summarize the passage by doing activities in exercise IV and V. - Discuss and correct their answers in their group and between groups.	-Passage -Worksheet	-Observing -Checking their answers	

Worksheet for "Making a film"

Exercise I

Direction : Read the following passages, reflect on the main idea the passages, and find the details in the passages. Then fill in the words in the diagram.

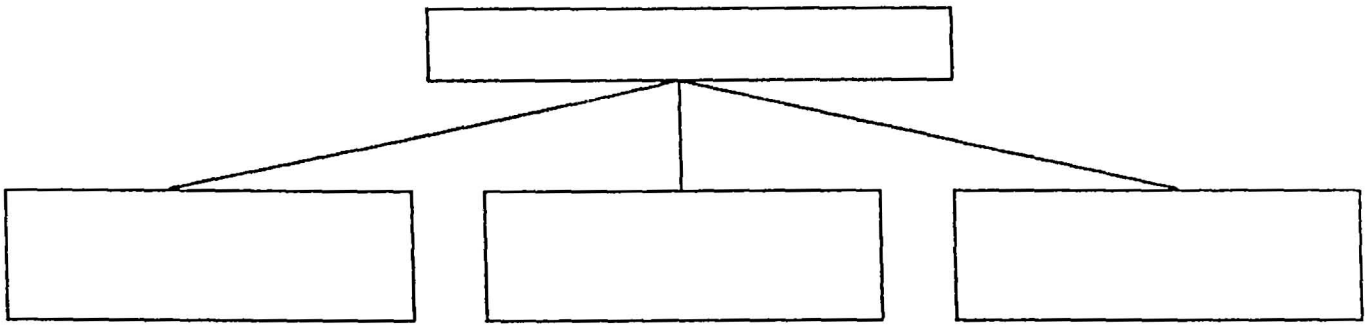
Passage 1

The Sultan of Brunei spends his great wealth in many ways. For example, he gave a party for his daughter at Claridges, one of the hotels he owns in London. The party cost £100,000. He built two palaces and a multi-storey car park for his guest's cars. He has a few houses in London, and one of them has the biggest garden in the city.

The main idea from the passage is .....

The details are .....

.....

Passage 2

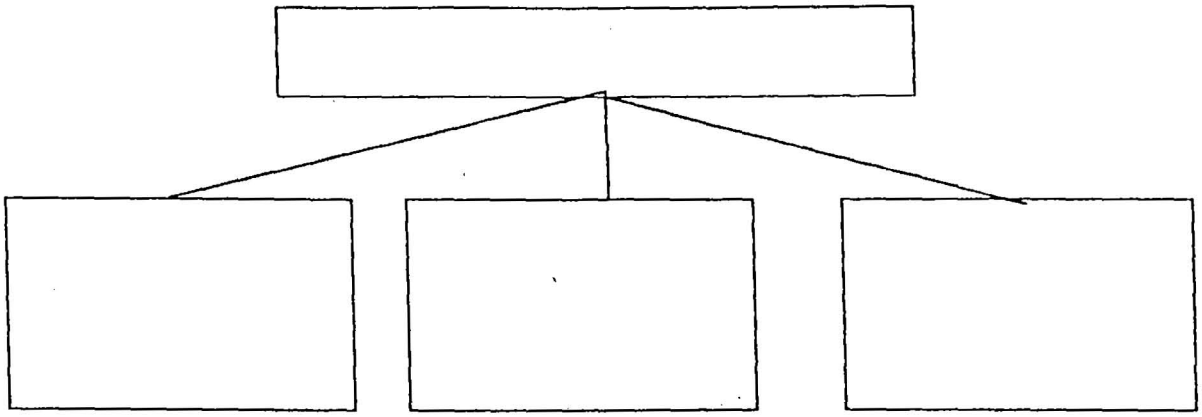
Your room needs painting and you have chosen the color. But before you begin, you need to do several things. First you have to decide what kind of paint to use. This is important because some paints are more difficult to use than others. A paint made with water is often a good choice. It is easy to apply this kind of paint and it is easy to clean the brushes after you finish. Second, you have to find out how much paint to buy. Begin by measuring the surface you are going to paint. Them look at the wall material. Different materials take different amounts of paint. You can figure out how much paint you will need by testing the wall. Paint a small part of one wall and measure the amount of paint that you have used.

The main idea from the passage is .....

The details are .....

.....

.....

Passage 3

Alice is a very outgoing person. She spends a lot of time with her friends. She goes to parties. She goes to movies. And she goes to nightclubs. She is very popular.

She also likes sports very much. She plays basketball. She plays baseball. And she plays volleyball. She is very athletic.

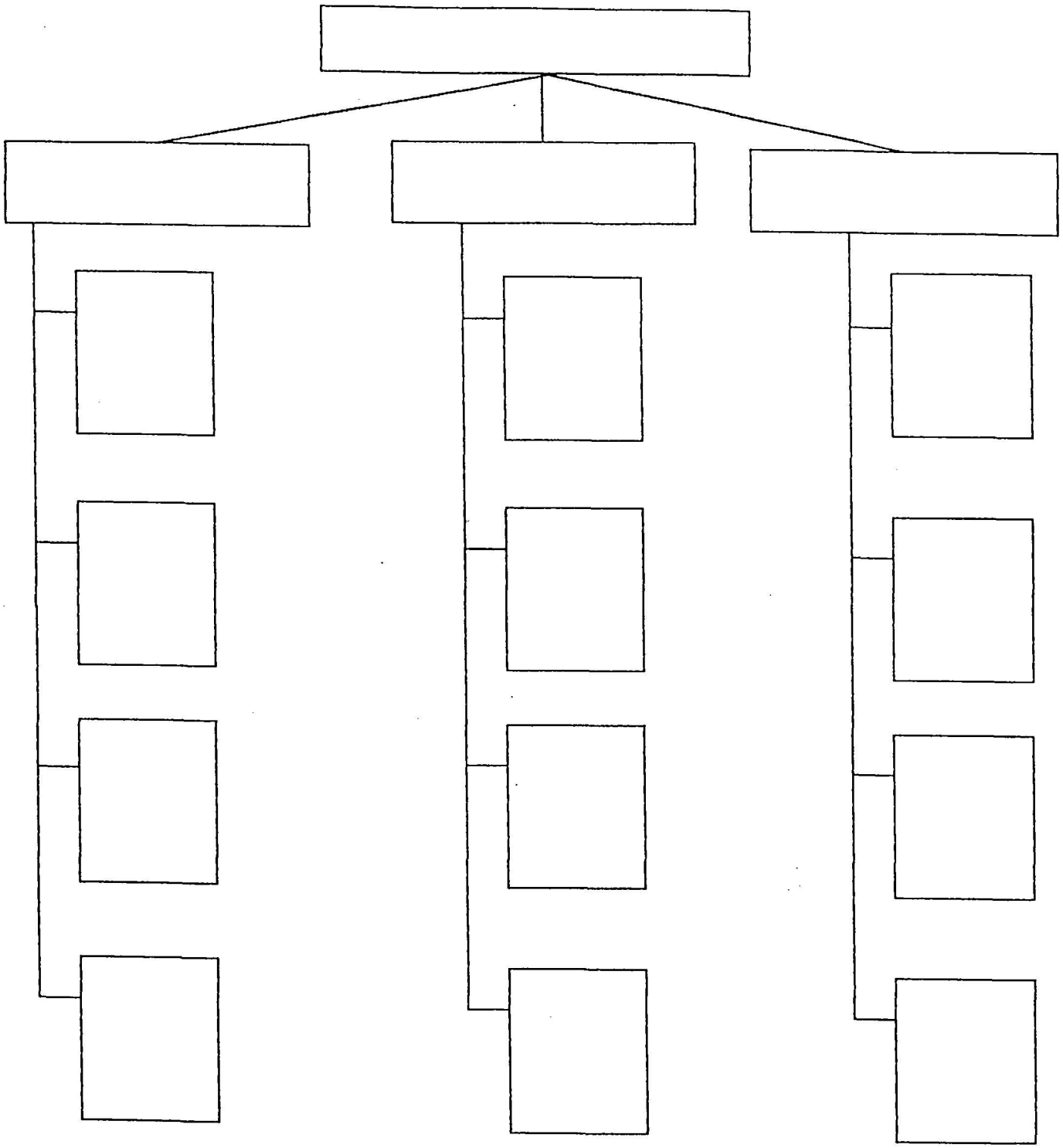
Alice doesn't stay home alone very often. She doesn't read many books. She doesn't watch TV. And she doesn't listen to music. She's very active.

The main idea from the passage is .....

The details are .....

.....

.....

Exercise II

Direction : Read the passages, find the main ideas and the details from the passages. Then write your own diagrams.

Passage 1

The camel is the most useful animal in hot, dry countries. He gives milk and meat for desert people. His hair is woven into cloth for robes and turbans. He even provides shelter for families since their tents are made of camelhair cloth. Besides all of this, the camel carries loads across the desert sand wherever his master cares to drive him.

Key words are .....

The main idea from the passage is .....

The details are .....

.....

.....

Passage 2

Scientists divide the animal kingdom up into five groups. These are:

Fish These are cold-blooded animals that live under water; they breathe using gills. This group includes salmon and cod, but not dolphins, which are mammals.

Amphibians These are cold-blooded animals that begin life in the water; later they develop lungs and change into land animals. This group includes newts and toads.

Reptiles These are cold-blooded animals that live mainly on the land and do not have gills. They lay eggs. These creatures are related to the dinosaurs. This group includes snakes, lizards and crocodiles.

Birds These are warm-blooded animals. They have feathers and lay eggs. Most birds can fly but some, like ostriches, cannot.

Mammals These are warm-blooded animals. Most of them live on land, but there are some that live in the water. They do not lay eggs, and their young are born alive and well-developed. This group includes cats, horses and humans.

Key words are .....

The main idea from the passage is .....

The details are .....

.....

.....

Exercise III

Direction : Read the passage and find the main idea and the details from the passage. Then write your own diagram.

MAKING A FILM

Many people work together to make a film. The producer chooses the script, finds the money to make the film, picks the director and organizes publicity. The director guides the actors and the cameramen and gives the film its style and character. Then there is art director who designs the sets and chooses the locations, the places for filming, outside the studio. Lighting experts operate huge lamps to make the theatre seem as natural as possible. Lighting is also needed outside as well as inside the studio.

During filming, sound technicians follow the actors with microphones suspended from long poles called booms and workers calls grips move the cameras on tracks. Teams of make-up artists and dressers prepare the actors and actresses for the day shoot. There are also stuntmen and stuntwomen who take the place of actors when they have to do something dangerous for example, falling off a horse, crashing a car or jumping out of a train.

The scenes are usually filmed in the wrong order. The continuity worker looks at the details of each scene and makes sure that there are no mistakes when the scenes are put in the correct order.

Key words are .....

The main idea from the passage is .....

The details are .....

.....

.....

Exercise IV

Direction : Read "Making a Film" in exercise III again and decide each statement below is true or false.

Write T in front of each true statement and F in front of each false statement.

..... 1. The director operates the lights.

..... 2. The art director chooses locations for filming.

..... 3. Continuity workers prepare the actors' make-up and clothes.

..... 4. Sound technicians are called grips.

.....5. The producer organizes publicity for the film.

.....6. Stuntmen do dangerous actions in the place of the actors.

..... 7. The director is in charge of finding the money to make a film.

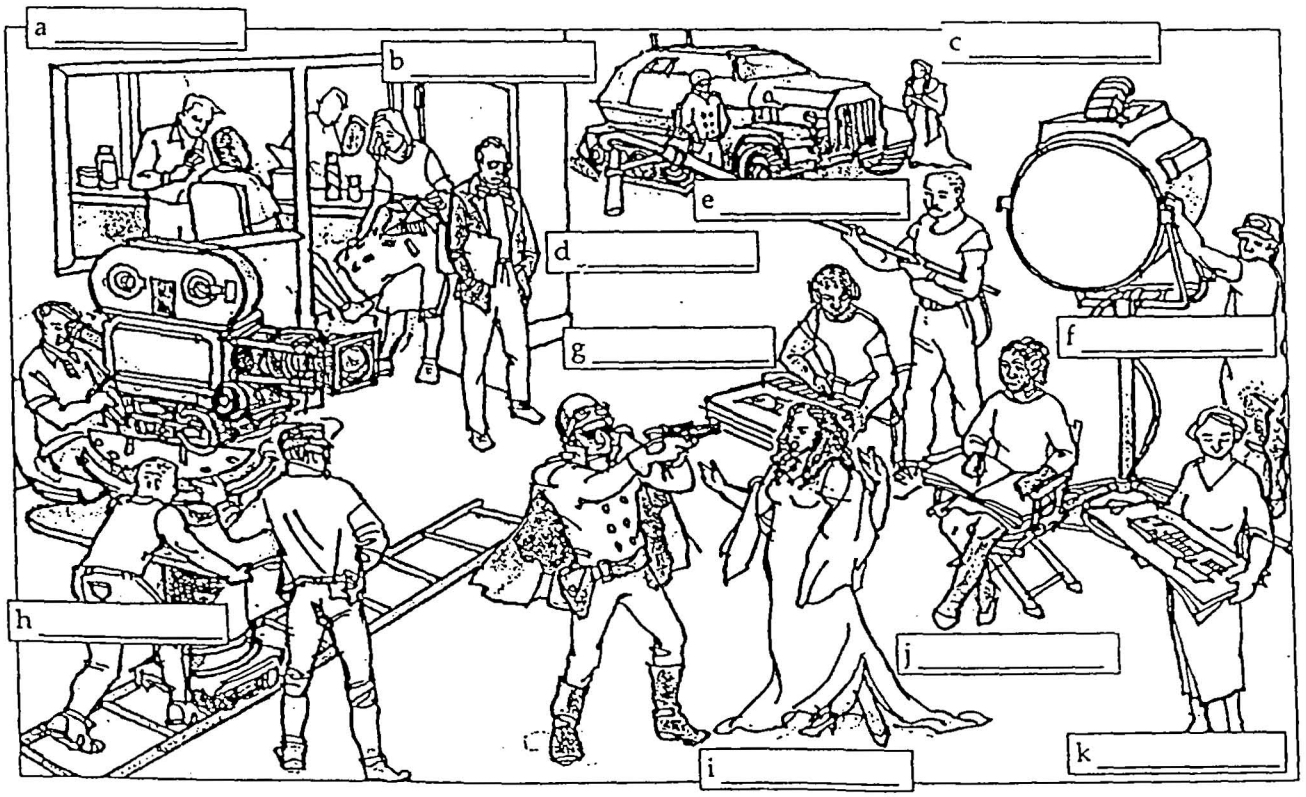
..... 8. The scenes in a film are not usually made in the right order.

..... 9. Lighting is not needed outside the studio.

..... 10. Booms move the cameras on tracks.

Exercise V

Direction : Read the passage again and label the picture.

ตัวอย่างแผนการสอนกลุ่มควบคุม

Control Group's Lesson Plan

Period : 1-3 Mathayom Suksa 3 Time: 150 minutes

Area of work : Teacher manual

Content : Making a Film

Objective : By the end of this lesson, the students will be able to :

1. Use the grammatical structure
2. Comprehend what they have read about the main idea and details correctly.

Teaching Aids :

1. Reading the passage "Making a Film!"
2. Worksheet

Evaluation :

1. Observing the students' behavior in class.
2. Checking the answer in the students' worksheet.

Learning Activities		Teaching Aids	Evaluation	Notes
Teacher	Student			
Step 1 - Talk about "Making Film" to build up the students' attention. - Ask and answer the questions about "Making Film".	- Listen to the teacher. - Ask and answer the questions.		-Observing	
Step 2 - Establish the reading purposes.	- Listen to the teacher.		-Observing	
Step 3 - Review "gerund" and "to with infinitive".	- Listen to the teacher. - Ask and answer the questions. - Do the exercise in their exercise I.	-Exercise I	-Observing -Checking their answers	
Step 4 - Present new vocabularies. - Read the passage aloud and allow all students to repeat. - Explain the meaning of the passage and structures.	- Listen and repeat after the teacher. - Ask and answer the questions.	-Passage	-Observing the students pronunciation and answers	

Learning Activities		Teaching Aids	Evaluation	Notes
Teacher	Student			
Step 5 - Let the students to read aloud together. - Help the students to read and correct their reading mistakes. - Ask questions about the passage.	- Read the passage together. - Reread and correct the mistakes. - Answer the questions.	-Passage	-Observing the students reading.	
Step 6 - Divide the students into group of 5, and let them read the passage. - Ask the students to read the passage again, discuss and do the exercise in exercise II.	- Sit in group of 5 and read the passage again. - Do the exercise in exercise II	-Passage -Exercise II	-Observing	
Step 7 - Let them compare and share their ideas about the exercise in their group and between groups. - Let the student check the their exercises.	- Compare and share their ideas about the exercise. - Check their exercises.	-Passage -Exercise II	-Observing	

Learning Activities		Teaching Aids	Evaluation	Notes
Teacher	Student			
Step 8 - Evaluate by checking the students exercises.	- Discuss and share their ideas to correct their mistakes.	-Passage -Exercise II	-Observing -Checking the answers	
Step 9 - Direct the students to summarize the passage doing activities from Exercise III. - Direct them to discuss and correct their answers in their group and between groups.	- Summarize the passage by doing activities in exercise III. - Discuss and correct their answers in their group and between groups.	-Passage -Exercise III	-Observing -Checking their answers	

MAKING A FILM

Many people work together to make a film. The producer chooses the script, finds the money to make the film, picks the director and organizes publicity. The director guides the actors and the cameramen and gives the film its style and character. Then there is art director who designs the sets and chooses the locations, the places for filming, outside the studio. Lighting experts operate huge lamps to make the theatre seem as natural as possible. Lighting is also needed outside as well as inside the studio.

During filming, sound technicians follow the actors with microphones suspended from long poles called booms and workers calls grips move the cameras on tracks. Teams of make-up artists and dressers prepare the actors and actresses for the day shoot. There are also stuntmen and stuntwomen who take the place of actors when they have to do something dangerous for example, falling off a horse, crashing a car or jumping out of a train.

The scenes are usually filmed in the wrong order. The continuity worker looks at the details of each scene and makes sure that there are no mistakes when the scenes are put in the correct order.

Gerund

1 Look at this example:

I like [-ing FORM: *listening*] *to music.*

(For details on **-ing** forms, see Table C on page 95.)

We can use certain verbs (e.g. like) with an **-ing** form:

like enjoy love keep finish stop mind	+ -ing FORM

*She doesn't **like cooking**.*
*Do you **enjoy driving**?*
*They **love living** in a village.*
*He **keeps saying** the same things.*
(= He says the same things many times.)
*Have you **finished eating**?*
*Suddenly she **stopped talking**.*
*I don't **mind waiting**.*

2 Compare this pair of sentences:

*I **like** working here.*
(= I enjoy my job here.)
*I'd **like** (= I would like) to get a better job.*
(= I want to get a better job.)

We use **like** + **-ing** (e.g. **like** listening, **like** working) to talk about things that we enjoy doing. We use **would like to** to say that we want to do something. Here are some more examples:

*She **likes painting** pictures.*
(= She enjoys painting pictures.)
*She **would like to be** an artist.*
(= She wants to be an artist.)

*I **like going** to the theatre.*
(= I enjoy going to the theatre.)
*I'd **like to go** to the theatre tonight.*
(= I want to go to the theatre tonight.)

*Do you **like playing** cards?*
(= Do you enjoy playing cards?)
*Would you **like to play** cards now?*
(= Do you want to play now?)

In offers and requests it is more polite to say **would like** than **want**:

*Would you **like to come** for dinner?* (offer)
*I'd **like to leave** work early, please.* (request)

3 We use **go** + **-ing** for sports and hobbies that we go out to do, and with **shopping**:

*We often **go skiing** in the winter.*
*Let's **go swimming** this afternoon.*
*She **goes dancing** at weekends.*
*I'm **going shopping** this afternoon.*

Exercise I.

A **Complete the sentences using a Present Simple form of the first verb in brackets. Study the example first.**

0 She *likes playing* (like/play) tennis, but she *doesn't like watching* (not/like/watch) it.

1 The buses _____ (stop/run) at midnight.

2 I _____ (not/mind/listen) to his problems.

3 He's not very good at playing chess, so he _____ (keep/lose).

4 She _____ (enjoy/go) to other countries and she _____ (like/meet) new people.

5 I _____ (keep/make) the same stupid mistakes!

6 They usually _____ (finish/eat) at about 8.30 in the evening.

7 She _____ (not/enjoy/drive), but she _____ (love/cycle).

8 _____ (you/like/read) detective novels?

9 I _____ (not/mind/change) the time of our appointment.

10 Please _____ (stop/make) that terrible noise!

B **Complete the sentences using *like/not like* + *-ing* or *would like* + *to* with the words in brackets.**

0 She *doesn't like working* (work) here. She hates this job and is going to look for a better one.

0 *Would you like to watch* (you / watch) a different programme, or do you want to watch this one?

1 I _____ (live) here. I have lived here for many years and I think it's a nice town.

2 Sarah _____ (be) a journalist when she leaves university. She wants to work on a newspaper or a magazine.

3 I _____ (get up) so early every morning, but I have to do it.

4 I _____ (go out) for dinner in an Italian restaurant tonight.

5 Clare _____ (find) a job in the United States. She wants to work in Boston or in New York.

6 I _____ (watch) television all the time; I think it's a waste of time.

7 Mary _____ (lie) on the beach when she's on holiday. She doesn't like swimming or going on trips.

8 I _____ (discuss) something important with you this afternoon.

9 _____ (you/come) to a party at my house next Saturday?

10 I _____ (do) nothing this weekend — I'm very tired.

11 Jane _____ (go) to parties; she always enjoys them.

12 Bruce _____ (cook), so he often eats in restaurants.

13 A: Susan is working as a secretary in an office in the centre of London.
B: _____ (work) in an office?
A: No, she hates it. She _____ (find) a different job.

14 A: What _____ (you/do) next summer?
B: I _____ (visit) South America, but I might not have enough money.

C Look at the pictures. They show what John did last week on holiday.
Complete the sentences using the correct form of *go* and a verb from the box.

dance
~~shop~~
sail
swim
ski
cycle

0

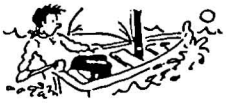
Monday

1
Tuesday

2
Wednesday

3
Thursday

4
Friday

5
Saturday

0 On Monday he went shopping.
1 On Tuesday _____
2 On Wednesday _____
3 On Thursday _____
4 On Friday _____
5 On Saturday _____

Exercise II

Direction : Read "Making a Film" in exercise III again and decide each statement below is true or false.

Write T in front of each true statement and F in front of each false statement.

..... 1. The director operates the lights.

..... 2. The art director chooses locations for filming.

..... 3. Continuity workers prepare the actors' make-up and clothes.

..... 4. Sound technicians are called grips.

.....5. The producer organizes publicity for the film.

.....6. Stuntmen do dangerous actions in the place of the actors.

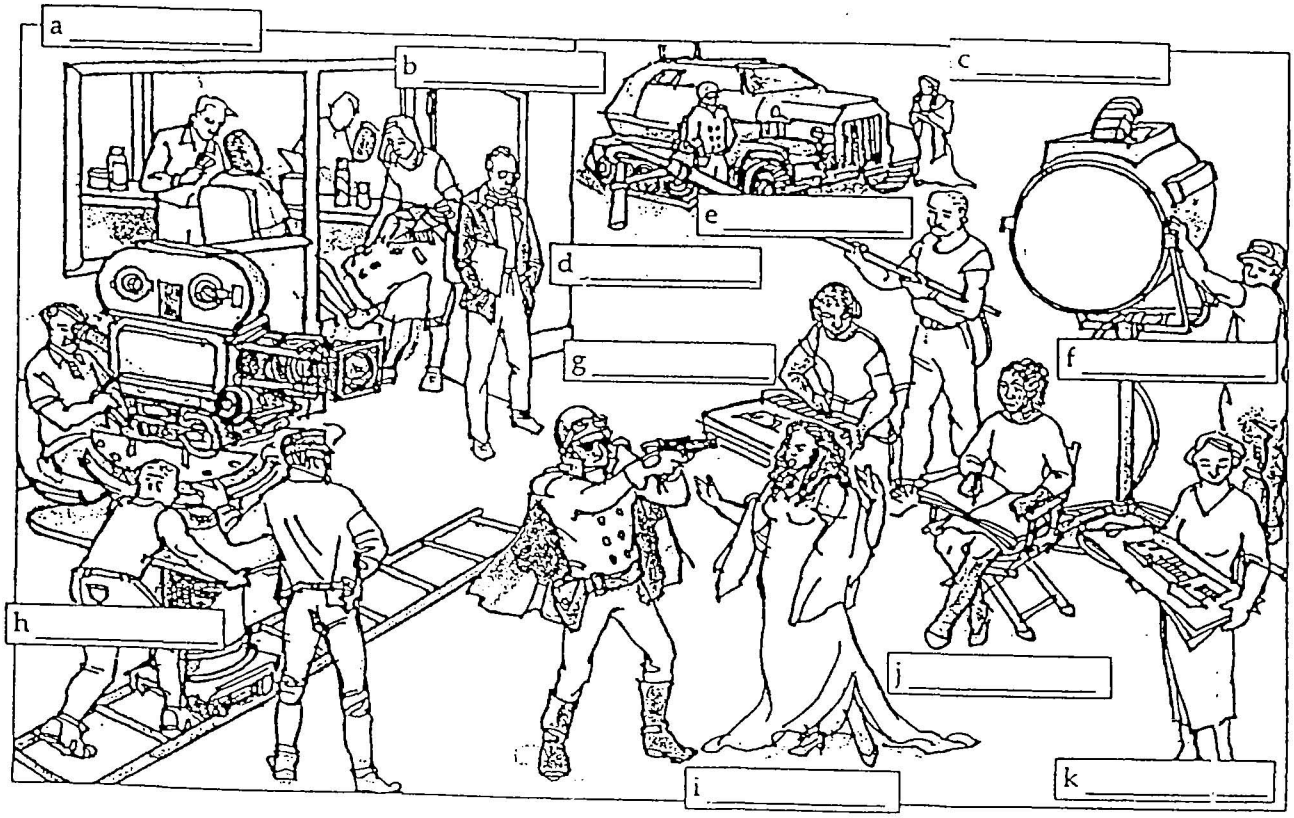
..... 7. The director is in charge of finding the money to make a film.

..... 8. The scenes in a film are not usually made in the right order.

..... 9. Lighting is not needed outside the studio.

..... 10. Booms move the cameras on tracks.

Direction : Read the passage again and label the picture.

ภาคผนวก ข
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ตาราง 8 แสดงผลต่างของคะแนนจากแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลอง
2. ตาราง 9 แสดงผลต่างของคะแนนจากแบบสอบถามวัดเจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลอง

ตาราง 8 แสดงผลต่างของคะแนนจากแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ
ก่อนและหลังการทดลอง

ตาราง 8 แสดงผลต่างของคะแนนจากแบบทดสอบวัดความเข้าในในการอ่านภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลอง

ที่	กลุ่มทดลอง			ที่	กลุ่มควบคุม		
	คะแนนก่อนการทดลอง	คะแนนหลังการทดลอง	ความต่างของคะแนน		คะแนนก่อนการทดลอง	คะแนนหลังการทดลอง	ความต่างของคะแนน
1	18	24	6	1	15	13	-2
2	22	28	6	2	20	20	0
3	13	18	5	3	20	24	4
4	21	25	4	4	18	22	4
5	29	34	5	5	20	24	4
6	17	22	5	6	20	21	1
7	23	27	4	7	19	21	2
8	18	20	2	8	19	20	1
9	20	25	5	9	16	17	1
10	21	24	3	10	19	18	-1
11	17	18	1	11	20	20	0
12	18	19	1	12	17	20	3
13	14	18	4	13	25	29	4
14	24	28	4	14	16	17	1
15	13	13	0	15	14	18	4
16	19	22	3	16	17	17	0
17	24	23	-1	17	24	24	0
18	20	25	5	18	25	31	6
19	22	25	3	19	23	24	1
20	22	28	6	20	17	23	6
21	18	19	1	21	26	29	3
22	23	26	3	22	17	19	2
23	23	27	4	23	17	21	4
24	23	28	5	24	20	24	4
25	27	29	2	25	16	16	0
26	26	29	3	26	21	24	3
27	19	21	2	27	23	24	1
28	22	23	1	28	18	18	0
29	17	19	2	29	16	16	0
30	24	25	1	30	21	24	3

ตาราง 8 (ต่อ)

ที่	กลุ่มทดลอง			ที่	กลุ่มควบคุม		
	คะแนนก่อนการทดลอง	คะแนนหลังการทดลอง	ความต่างของคะแนน		คะแนนก่อนการทดลอง	คะแนนหลังการทดลอง	ความต่างของคะแนน
31	24	26	2	31	14	19	5
32	19	22	3	32	26	28	2
33	23	27	4	33	15	15	0
34	20	24	4	34	18	20	2
35	17	19	2	35	18	19	1

ตาราง 9 แสดงผลต่างของคะแนนจากแบบสอบถามวัดเจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
ก่อนและหลังการทดลอง

ตาราง 9 แสดงผลต่างของคะแนนจากแบบสอบถามวัดเจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลอง

ที่	กลุ่มทดลอง			ที่	กลุ่มควบคุม		
	คะแนนก่อนการทดลอง	คะแนนหลังการทดลอง	ความต่างของคะแนน		คะแนนก่อนการทดลอง	คะแนนหลังการทดลอง	ความต่างของคะแนน
1	49	59	10	1	33	49	16
2	51	56	5	2	42	56	14
3	35	55	20	3	41	43	2
4	58	62	4	4	42	45	3
5	68	72	4	5	35	42	7
6	48	56	8	6	52	55	3
7	46	51	5	7	37	39	2
8	42	46	4	8	40	40	0
9	68	71	3	9	34	42	8
10	52	60	8	10	42	45	3
11	41	49	8	11	31	37	6
12	58	67	9	12	39	45	6
13	45	65	20	13	60	62	2
14	60	66	6	14	45	48	3
15	34	34	0	15	39	41	2
16	60	63	3	16	50	53	3
17	61	66	5	17	60	62	2
18	49	53	4	18	62	65	3
19	40	42	2	19	55	55	0
20	59	64	5	20	45	49	4
21	48	54	6	21	54	56	2
22	50	52	2	22	46	48	2
23	51	57	6	23	39	43	4
24	53	61	8	24	51	55	4
25	48	51	3	25	48	52	4
26	46	51	5	26	46	58	12
27	46	49	3	27	40	42	2
28	44	44	0	28	41	45	4
29	39	46	7	29	41	47	6
30	63	65	2	30	56	58	2

ตาราง 9 (ต่อ)

ที่	กลุ่มทดลอง			ที่	กลุ่มควบคุม		
	คะแนนก่อนการทดลอง	คะแนนหลังการทดลอง	ความต่างของคะแนน		คะแนนก่อนการทดลอง	คะแนนหลังการทดลอง	ความต่างของคะแนน
31	42	48	6	31	37	40	3
32	48	54	6	32	65	68	3
33	46	68	22	33	39	39	0
34	49	54	5	34	45	47	2
35	45	49	4	35	37	38	1

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวนฤมล เลียบสวัสดิ์
วันเดือนปีเกิด	26 เมษายน 2514
สถานที่เกิด	มีนบุรี กรุงเทพมหานคร
ที่อยู่ปัจจุบัน	23 หมู่ 7 แขวงสามวาตะวันตก เขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร
ตำแหน่งงานปัจจุบัน	อาจารย์ 1 ระดับ 5
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ เบญจมราชาลัย แขวงสามวาตะวันตก เขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา พ.ศ. 2525	ประถมศึกษา จาก โรงเรียนวัดคู้บอน มีนบุรี กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2531	มัธยมศึกษา จากโรงเรียนสตรีเศรษฐบุตรบำเพ็ญ มีนบุรี กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2535	ปริญญาศิลปศาสตร์บัณฑิต (ศึกษาศาสตร์) (ศศ.บ.) วิชาเอกภาษาอังกฤษ วิชาโทภูมิศาสตร์ จาก มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี
พ.ศ. 2545	ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาการมัธยมศึกษา (การสอนภาษาอังกฤษ) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร